

Mailed on Friday, 12th October 2012.

MAGYAR

Hungarian Life

ÉLET

Price \$ 3.20
Including GST

AZ AUSZTRÁLIAI MAGYARSÁG EGYETLEN HETILAPJA *

THE ONLY HUNGARIAN WEEKLY IN AUSTRALIA

No 2741. 18 October 2012. Printed post approved – PP 349034/00008

LIV. évfolyam 41. szám

2012. október 18.

Eszményteremtő forradalom

Kétkedni a gondolkodási szabadság erénye. Jogosan felütheti a fejét Tamás mester, mondván – ugyan kérem tizenhárom nap alatt eszményteremtés, ki ért rá akkor elméleteken töprengeni? Meggondoltan cselekedni sem volt idő.

Nézzük csak, az a szűk tizenhárom nap teljesen más volt, mint az előtte volt néhány száz. Már az első napon a felvonulás híre a maga rendellenességével és logikai abszurditásával felajzotta a kedélyeket, mindenki érezte, hogy valami olyan történik, amihez neki is személyes köze van. A munkahelyeken a hír fontosabb lett, mint a napi feladat, és ami elképzelhetetlen volt máskor, az emberek a munkahelyet elhagyva megindultak az események látására. Ami hamarosan az események szereplőivé tette őket. A nagy élményben a társadalomnak olyan mozdulata nyilvánult meg, ami szembement a mindent ellenőrző hatalom mindenhatóságával. A hétfőn este nyugovóra tért polgárok nem gondolhatták, hogy kedden este már forradalmárok lesznek. A párhatalom összeomlott, a kormány napról-napra átalakult, ahogy hátrált, pusztá létét menteni. Igyekezett a népakarathoz igazodni, ugyanakkor jó kommunis-taként a forradalom élére állni, eltérítendő annak irányát, ami lehetett moszkvai utasítás is. Amikor egy országban milliók foglalkoznak azzal a kérdéssel, hogy hogyan tovább, olyan körülmények között, hogy ma kell

Csapó Endre

dönteni arról, hogy a holnap milyen alapokra épül, az ilyen napok bizony eszményépítő napok, ilyenkor csiszolódik az élet értelmét meghatározó filozófia. Azok a történelmi nagy napok, amikor minden magánügy közös feladatba olvad, minden egyéni törekvés közakarattá válik.

Eszmetörténezszek feladata lesz fel-fedni a magyar 56-éves eseményeit irányító eszmények szerepét, illetve azok létrejöttét, akárcsak kívánság alakjában is. Mai szabadságunk az 1956-os forradalmunkból sarjadt ki – mondja ki Magyarország Alaptörvénye. Ez a mondat kifejezi azt a tényt, hogy 1956 októberében–novemberében a magyar forradalmárok az ország szabadságáért küzdöttek, aminek megtartása immár alkotmányban előírt kötelesség. De azt is jelenti, hogy a forradalom leverése utáni újabb idegen megszállásban megélt évtizedek végeztével vissza kívánunk térni az 1956-ban lezajlott forradalomban kivívott és deklarált nemzeti függetlenség állapotába.

A baloldal attól rettegett, hogy valamiféle szélsőjobboldali, ahogy ők mondták, Horthy-fasiszta tiszték búj-tak elő a forradalom napjaiban, hiszen érthetetlen volt számukra mind a diákság lázadása (osztályidegenek gyermekei számára nem volt tanulási lehetőség) mind a munkásság részvétele az ÁVH-sok elleni és a támadó oroszok

elleni fegyveres felkelésben. Ami a nyilatkozatokra, kétszer annyit meghurcoltak ezen a címen; ilyen társadalmi képlet már nem létezett. A valóság rétegtől, az úgynevezett klerikális reakciótól sem kellett tartaniuk. Hogy miért, erre szolgáljon egy idézet **Benkő Zoltántól** (Petőfi Párt 1956), aki visszaemlékezésében kimondta: októberben „a Petőfi Kört az események már az első puskalövés pillanatában túlhaladták”.)

„A 6018/48. internálási véghatározat aktaszámával egy demokratikus gondolkodású, és ezért tenni is akaró és tudó szellemi elitet gyűjtöttek be az ÁVH pincéiben, majd kényszermunkatáborokban. Ez a szellemi elit jól képzett bölcsészekből, közgazdászokból, jogászokból és mérnökökből tevődött össze, akik elhivatottságuknál fogva néhány éven belül az ország vezetői lehettek volna. Ehhez felkészültségük és emberi adottságaik is megszemenően megvoltak. Rákosi teljes tabula rasát csinált. Megsemmisítette a demokratikus szellemű fiatal értelmiséget – nagyon fontos, amit most mondok – iktatószámot csinálva belőlük.”

Tehát nem lehettek a forradalmárok megszervezői sem a háború előtti világ maradványai, sem pedig az 1945–48 években engedélyezett pártok elitje sem, hiszen azok vezetői már régen külföldre szöktek, az otthon maradtak sorsa pedig az volt, mint az említett kereszténydemokratáké.

„Az '56-os forradalom politikai irányai 1956 – 2002-ből nézve” címmel kerekasztal beszélgetést tartott a Liberális Fiatalok Társasága, a Republika Kör, a XXI. Század Társaság és az 1956-os Intézet 2002. október 18-án. Baloldali értelmiségi társaság tehát, érthetően azt taglalták a felszólaló történészek, hogy az akkori egypárti keretben így utólag megállapítható irányzatoknak milyen szerepük lehetett a forradalomban. Most úgy szólnak ezekről, mint reformkommunistákról, reformszocialistákról, de ők magukat soha nem jelölték meg ilyen szóval. **Rainer M. János** történészt követjük most, ott elhangzott mondataival:

„Ugye, ez az a fajta reformkommunizmus, amelyik akár 1956 tavaszán, nyarán, kora őszen, egészen október 23-áig mindenben hajlandó volt változtatni, egy dolog nem merült fel, az hogy az ország politikai berendezkedését gyökeresen megváltoztassák. A reformszocialista irányzat pontosan ezt a határkövet hajlandó átlépni, és '56-os képviselői természetesen szocializmust akartak. Két kérdés merül fel: kik is a reformszocialisták, voltak-e ilyenek akár, és mi a helyük az 1956-os színpadon. Mi volt tulajdonképpen a reformkommunizmus és a reformszocializmus 1956-ban? Először is: nem volt párt. A reformkommunizmus a forradalom előtt mindenképp politikai közvélemény-formáló erő volt. Természetes, hogy a forradalom előtti

és a forradalom alatti szerepük gyökeresen elétérő. A forradalom előtti szerepre úgy gyakran mondják, hogy ez volt a forradalom kovásza, szikra, gyutacs, satöbbi, satöbbi. Mindazt érzékelteti, hogy ez a pártellenzék, akkor reformkommunista pártellenzék, hozzájárult ahhoz a folyamathoz, ami a társadalmi feszültségek kislüléséhez, kiborbanásához vezetett, amit éppen nem akart. Ami a forradalom alatti reformszocializmust és reformkommunizmust illeti, mindkettőről elmondható, hogy nem nagyon rendeződött ez a gondolat politikai programmá. Voltaképpen magát a reformszocializmust is ilyen módon, más nyomatékok mellett, erőteljesen az események nyomása alakította ki. A reformkommunizmust a forradalom nyomása lökte a reformszocializmus irányába. Ami pedig a reformszocializmust illeti, az tulajdonképpen emigrációban, az 1956 utáni baloldali emigráció vitáiban és jelenségében oldódott föl, és ágazott el számos irányba, a szociáldemokráciától a liberalizmusig vagy bármi máshova.”

Itt tulajdonképpen arról van szó, hogy a magyarországi bolsevista hatalom szerkezetében bizonyos korrekciós igények léptek fel a korai 50-es években a bevezetett túlzások várható következményeitől való félelem okán. Olyan, 'baj lesz ebből elvtársak' módjában kószolhattak egymást, és természetesen vádolták és fúrták egymást a moszkvai fórumon. Hogy melyik lesz a vezető a vitázók közül, természetesen moszkvai döntés volt. A terror természetrajza szerint a döntéshozás mind kevesebb személy kezébe kerül, aminek állandósítása megköveteli a terror fokozását. Ilyenkor előkerül a mellőzött haramiatársak aggodalma. Az, hogy a szocialisták mit akartak elérni a forradalom alatt, mellékes, hiszen – mint hallottuk – elzúgott mellettük a forradalom árja, ami vitte magával a kormányt amely csak naponta tett átrendezéssel tudott létezni, és sodort minden maradék állami berendezést, rendőrséget stb.

Október 28-án már eljutott a hatalom önmaga lényegének, az egypártidiktatúrának megtagadásáig is. Feléledtek a 8–10 évvel korábban a kommunisták által szétvert polgári pártok azáltal, hogy vezetőik helyet kaptak a kormányzatban. Létük nem volt több, mint a kommunizmus oszlási tünete, több

jóindulattal: a parlamenti demokrácia elfogadása. **Bibó István** igyekezete, november 9-én tett javaslatával említésre méltó: „Magyarország államformája az 1946. I. tc. szerint köztársaság. Magyarország kormányformája az 1948. III. tc. szerint független, felelős kormányon, népképviselően és a szabadságjogok teljességén alapuló parlamentáris demokrácia.”

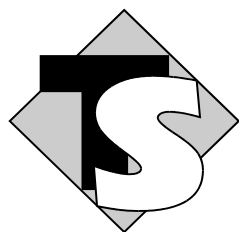
Akkor még volt remény, a súlyos szovjet katonai csapáson túl is, valamilyen módon elkerülhetni a bolsevista bosszú terrorját, egyes forradalmi szervek szabad választások megtartását várták és remélték januárra. Jegyezzük meg: a szabadságharc katonai sorsát eldöntötte a szovjet tanktámadás, de a forradalmat még nem verte le, a forradalmi szellemet még nem oltotta ki a szovjet tankon érkezett új párhatalom.

★

Most, hogy végigmentünk a társadalom rétegein, keresve közöttük azt amelyik megnevezhető lehet a forradalom eszmei vezetőjeként, láttuk hogy nincs olyan, amelyre úgy kellene tekinteni amely nélkül nem lett volna forradalom. Nem volt tehát szervezője a forradalomnak. Igen, szervezték a felvonulást Budapesten és a vidéki városokban, de az még nem volt forradalom. Az is igaz, hogy a felvonulások utcára hozták a lakosság jelentős részét, amely akart valamit, mert a Parlament elé vonult. Egy másik csoport a gölemszobrot nézegette, miként lehetne azt ledönteni. Rövidre fogva: a tömeg érezte erejét, és megfogant a gondolat, hogy a megfogalmazott követelések mellé ezt az erőt odateszi. Amikor erre már ez ország népe odafigyel, az már a forradalom megvalósulása a lelkekben. A hatalom ostobasága a Parlament előtti tömeg kezelésében, majd Gerő örült rádiószózata már kiváltotta a cselekvő elszántságot. A felháborodott tömeg gyülekezése a rádió épülete előtt már forradalmi cselekedet volt, a tüntetők fegyveres megtámadása lett a szikra, ami a nemzet forradalmát kiváltotta.

Egyértelmű, hogy a forradalom hőse a magyar nép, legalábbis azon többsége, amely cselekedetével, együttérzésével, munkájával részese volt az eseményeknek és az eszmének, a győztes forradalomnak, amit nem tiporhattak el a szovjet tankok.

(Folytatás a 4. oldalon)

**TRUMBLE
SZANTO
LAWYERS**

ÜGYVÉDI MUNKAKÖZÖSSÉG

TANÁCSADÁS MINDENFÉLE ÜZLETI ÜGYBEN
HÁZ ÉS MÁS INGATLAN ADÁSVÉTELE ÉS BÉRLÉSE
VÉGRENDELETEK KÉSZÍTÉSE ÉS VÉGREHAJTÁSA
KÉPVISELET PERES ÜGYEKBEN
ÖRÖKSÉG ÜGYEK
KÖZLEKEDÉSI ÉS ÜZEMI BALESETEK
BEVÁNDORLÁSI ÜGYEK
CSALÁDI ÜGYEK ÉS VÁLÓPEREK
TÁRSULÁS FINANSZÍROZÁS
ADÓSSÁGOK BEHAJTÁSA
MAGYARORSZÁGI VONATKOZÁSÚ ÜGYEK INTÉZÉSE
KÖVETSÉGI HITELESÍTÉS

MAGYARUL BESZÉLÜNK

10 CECIL PLACE, PRAHRAN 3181

Telefon: 9529 6222

Fax: 9529 6777

Email: tsz@tsz.com.au

BOLDOG NÉVNAPOT KÍVÁNUNK!

Október 18.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Lukács nevű kedves olvasóinkat.

Lukács: A latin Lucas névből. Fejlődési sora: Lukás, Lukács. Jelentése: Lucania tartományból való férfi.

Köszönhetjük még: **Jusztusz, Jusztin, Jusztina, Aladár** nevű barátainkat.

Október 19.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Nándor nevű olvasóinkat.

Nándor: A 19. század első felében mesterségesen a Ferdinánd név magyar megfelelőjévé tették.

Köszönhetjük még: **Alpár, Berény, Lúcius, Ferdinánd** nevű barátainkat.

Október 20.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Vendel nevű olvasóinkat.

Vendel: A német Wendel névből, ez pedig a Wendelin becézője. Ez utóbbi jelentése: a vandálok népéhez tartozó.

Köszönhetjük még: **Artúr, Aurélia, Bendegúz, Fülöp, Irén, János, Ödön** nevű barátainkat.

Október 21.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Orsolya nevű olvasóinkat.

Orsolya: A latin Ursula magyaros olvasatából. Fejlődési sora: Ursula, Orsola, Orsolya. A szó a latinban kis medvét jelent és egyesek szerint a Kis Medve csillagképre utal.

Köszönhetjük még: **Celina, Hilárisz, Kende, Klementina, Orsika, Zsolt** nevű barátainkat.

Október 22.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Előd nevű olvasóinkat.

Előd: Régi magyar személynévből származik. Mai jelentése: elsőszülött, vagy ős.

Köszönhetjük még: **Inge, Kandida, Kordélia, Korinna, Mária, Szalóme, Vilibald** nevű barátainkat.

Október 23.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Gyöngyi nevű olvasóinkat.

Gyöngyi: Elvonás a Gyöngyike névből, ez pedig a Gyöngyvér becézője.

Köszönhetjük még: **Gyöngyvér, Ignác, Irén, Jozefina, Natália, Odília** nevű barátainkat.

Október 24.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Salamon nevű olvasóinkat.

Salamon: A héber Selomoh névből. Jelentése: békés, szelíd. Egy régi magyar nevet, a Sólom (ma: Solyom) nevet is magába olvasztotta mesterséges név-azonosítás révén.

Köszönhetjük még: **Arétasz, Gilbert, Gilberta, Harald, Herold, Rafael, Ráhel** nevű barátainkat.

Tavasza megújul a Mátyás-templom

Evangéliummal, azaz örömhírrrel érkezett a Mátyás-templomba **Balog Zoltán** miniszter: 2013 májusában befejeződhet a templom rekonstrukciója, amelyre a kormány többléttámogatást ad.

Mintegy tíz évvel ezelőtt „ketrec” állt a Mátyás-templom körül: hullottak a kőburkolatok, a faragott díszítések, a Béla-torony majolikamázás cserepei, de az épület állapotromlásának ezek csak a leglátványosabb — és legveszélyesebb — jelei voltak. Bár az esztergom-budapesti érsekség kezdeményezésére 1998-ban már megkezdődtek a templom épületdiagnosztikai vizsgálatai, melyek teljes költségét a plébánia állta, és három évvel később — a műemlékvédelem közreműködésével már lehetett tudni, milyen beavatkozások szükségesek, a templom rekonstrukciójának melyek a várható költségei, 2002-ben az épp hatalomra kerülő, szocialista többségű kormány teljes érzéketlenséget tanúsított. Meglehet, az zavarta, hogy a Fidesz 2002-es kormányprogramjának volt a része: „Befejezzük a budai Vár és a Mátyás-templom rekonstrukcióját.”

A történelmi és turisztikai szempontból is kiemelkedően fontos — a világörökség részét képező, évente mintegy félmillió látogatót fogadó templom felújításáról az akkori kultusztárca kezdetben akként nyilatkozott: „nem érzi úgy, hogy foglalkoznia kellene az életveszélyessé vált Mátyás-templom felújításának kérdésével”, e nézetet vallotta magáénak a Miniszterelnöki Hivatal egyházi kapcsolatokért felelős címzetes államtitkára is.

Az állam 2003 végére meggondolta magát: az akkori miniszterelnök, Medgyessy Péter bejelentette, hogy a 2004-es költségvetésben 1,7 milliárd forintot különítettek el a templom rekonstrukciójára. *„Am regényíró legyen a talpán, aki a következő néhány év hektikus történéseit szabatosan meg tudja fogalmazni: például miként történt az, hogy az akkori kultusztárca az általa „alaposan előkészítettnek” talált, már kész rekonstrukciós terveket lesöpörte az asztaláról, vagy hogyan indokolták, hogy a 2006-ban megkezdett rekonstrukció költségvetéséből 2010-ben mintegy félmilliárd forintot elvontak?”*

Mindezek ismeretében az emberi erőforrások minisztere (aki „civilben” református lelkész), Balog Zoltán bejelentése helyénvaló volt: evangéliummal, azaz örömhírrrel érkezett a Mátyás-templomba. (Az pedig nem tűnt túlzásnak, hogy a Mátyás-templom mostani rekonstrukcióját egy „szenvédés-történethez” hasonlította.) Mint mondta, a templombelső felújítására az állam 2012-ben 1,27 milliárd forintot irányzott elő, az elvégzett munkákra már az év első felében elment a pénz. Annak érdekében, hogy a felújítás ne akadjon meg (új)fént), szeptember 19-én a kormány úgy döntött: a rendkívüli kormányzati intézkedések keretében terhére többléttámogatást ad. A kormány most egyrészt visszaadja azt a félmilliárd forintot, amit 2010-ben a szocialista kormányzás alatt elvontak, valamint további 200 millió forintot is folyósít a rekonstrukcióra, míg jövőre 1 milliárd forintot terveznek a munkálatokra. *„Az eredeti tervekhez képest ugyan három évvel később, de 2013. május 31-én kívül-belül megújulva tudja várni a híveket a Mátyás-templom”* fogalmazott Balog Zoltán.

A miniszter emlékeztetett: az állam 2011-ig 5,5 milliárd forintot fordított a felújításra: ebből újult meg kívülről a templom, bővültek, szépültek meg a műzeumi kiállítótérek is. A kulturális államtitkár, **L. Simon László** pedig ígéretet tett arra, hogy a szocialista kormány idején lenullázott egyházi örökségvédelemre 2014-től nagyságrendekben akkora forrás lesz, amekkorát a Mátyás-templomra fordít az állam. A végösszeg 8,5 milliárd forint, ám a Mátyás-templom rekonstrukciójának valódi szellemi értéke pénzben nem kifejezhető.

Süllei László protonotárius, kanonok, a Mátyás-templom plébánosa is erre utalt köszönőbeszédében: a templom olyan szent hely, amely azokat is befogadja, akik a vallástól amúgy távol állnak. Felidézte: az 1956-os forradalom menekültjei közül sokan e templomban búcsúztak el az országtól. A Mátyás-templom történelmi színhely is. Még Árpád-házi királyunk, **IV. Béla** építtette a 13. század derekán, igaz, az egyházi hagyomány szerint **Szent István** király alapította. Itt koronázták királlyá **Károly Róbertet**, **Mátyás királyt** és **Ferenc Józsefet**. **Schulek Frigyes** tervei alapján a 19. század végén építették át neogótikus stílusban, ám az épület több részletében is őrzi hétszáz éves történelmét.

MAGYAR

Elkezdték a NATO-radar építését Medinán

Hamarosan elkezdődik a NATO-radar építése a Tolna megyei Medinán, a létesítmény alapkövét **Hende Csaba** honvédelmi miniszter a kivitelezők, tervezők képviselőivel együtt helyezte el a településen.

A tárca vezetője az alapkövetél előtt kijelentette: „nem beszélhetünk független, szuverén Magyarországról akkor, ha saját légtérünket nem tudjuk ellenőrzésünk alatt tartani”. A medinai háromdimenziós radar megépítésével teljessé válik a korszerű honi radarrendszer — mondta, hozzátéve, hogy a beruházás költségeinek 94 százalékát a NATO állja.

Hende Csaba úgy fogalmazott, hogy a magyar honvédség a csúcstechnológiájú radarrendszerrel, a világszínvonalú Gripen harcászati repülőgépekkel a légtér védelmében a legjobb válaszokat tudja adni a levegőből érkező bármely fenyegetésre. A radar teljesítményét azzal jellemezte, hogy az képes lesz érzékelni egy kétszáz kilométeres távolságban lévő, harminc centiméter átmérőjű gömböt.

A miniszter hangsúlyozta azt is, hogy a honvédséget mindenkor a legjobb eszközökkel kell ellátni. *„Újraépítjük a magyar hadiipart, a nemzetközi piacon is versenyképes hazai eszközökkel szereljük fel a honvédséget”* — jelentette ki.

Móro Lajos, a kivitelező HM Elektronikai, Logisztikai és Vagyonkezelő Zrt. vezérigazgatója az MTI-nek elmondta: a radarállomás műszaki munkálatait a logisztikai cég mellett alvállalkozóként a HM ArmCom Zrt. és a HM Arzenál Zrt., az építészeti munkát a Mega-Logistic Zrt. végzi. Az állomáson elhelyezendő radar az olasz Selex Sistemi Integrati cég gyártmánya lesz.

Közlése szerint a beruházás költsége 1 milliárd 50 millió forint, a radarkomplexum létrehozásának befejezési határideje 2014. január 31.

Elmondta, a 40 méter magas torony építésekor több mint ezer köbméter betont, 220 tonna acélt, a műszaki berendezéseket kiszolgálásához 28 ezer méternyi erős- és gyengeáramú vezetékkel használnak fel.

A HM 2011 márciusában jelentette be, hogy a korábban a Zengőre, majd a Tubesre tervezett, a NATO követelményeinek megfelelő, háromdimenziós radarállomást Medinán építik meg, ott egy 1987-ben üzembe helyezett, szovjet technológiával készült radart vált fel. A magyar légtér ellenőrző másik két, háromdimenziós radarállomás Bánkúton, illetve Békéscsabán működik.

Válasz Dánielnek és a siófoki bírónak? — leöntötték fehér festékkel a Károlyi-szobrot Siófokon

Siófok önkormányzata közleményben tudatta az MTI-vel, hogy a szeptember elején elhelyezett bronzszobrot és a talapzatát szerdára virradóra megrongálták. A város polgármestere a 22,62 millió forint nyilvántartási értékű szobor meg rongálása miatt ismeretlen tettes ellen tett feljelentést.

**A Magyar Szellem
Láthatatlan Múzeumában
a Csapó Endre szerkesztette
Magyar Élet című
hetilap félévszázados
nemzeti szolgálata
MAGYAR ÖRÖKSÉG.
A Magyarországot
Alapítvány ezen
határozatát az
Aranykönyv őrzi.**

Magyar Élet Hungarian Life

Felelős szerkesztő és kiadó: **Márfy Attila**
Sydneyi szerkesztő: **Józsa Erika**
Főszerkesztő: **Csapó Endre**

Irodák:

Melbourne

15 Roselyn Crescent,
East Bentleigh, Vic. 3165

Tel.: (03) 9557-2422

Fax: (03) 9563-9101

E-mail: amarffy@netspace.net.au

Levél cím: P.O. Box 210,
Caulfield, Vic. 3162

Sydney

22 Marinella Street
Manly Vale, NSW. 2093

Telefon: (02) 9907-6151

E-mail:

hungarianlifesydney@gmail.com

mecsapo@bigpond.com

Hirdetési díj: \$ 5.50/cm/column (Incl. GST)
(Hasábonként 1 cm mély és 5 cm széles)
Előfizetés egy évre GST-vel együtt \$ 160.—

Advertising rate: Classified: \$ 5.50/cm/col. (Incl. GST)
Half page: \$ 300.— Full page: \$ 550.—
Translation and artwork free of charge.

Proprietor and Publisher: Hungarian Life Publishing
Printed by Attila Márfy, 15 Roselyn Cresc. East Bentleigh, Vic. 3165.

**DOLLÁR
ÁRFOLYAM**
2012. okt. 11-én
1.00 AUD = 224.54

HÍREK

A közlemény kitér arra, hogy a cselekmény elkövetése a Kerekiben felállított Horthy-szobor megrongálása ügyében hozott bírósági ítélet után várható volt, ezért korábban az önkormányzat fokozott járőrözést kért a helyi rendőrkapitányságtól, és erre utasította a közterület-felügyeletet is.

Mint írták, a város nem először került a figyelem középpontjába a köztéri szobrokat ért támadások miatt. Tavaly januárban a temetőből lopták el Bors István bronz-szoborcsoportjának egyik alakját. Akkor az indíték haszonszerzés volt, a mostani esetnek azonban politikai oka lehet.

Az önkormányzat többször hangsúlyozta, hogy **Károlyi Mihály** személyével nem foglalkozik, **Varga Imre** alkotását nem ideológiai üzenete, hanem művészi kvalitásai és a városhoz kötődése miatt fogadták be. A művész maga is egyetértett azzal, hogy a helyszínként először felmerülő Millennium park helyett a csendes széplaki téren kapjon új helyett a hangos politikai viták miatt elhíresült alkotás. A város rendkívüli testületi ülésen szándékszik foglalkozni az esettel, gondoskodni fog az alkotás helyreállításáról — áll a közleményben.

MTI

Árvízszint-csökkentő tározó

Ünnepélyes keretek között adták át a Hanyi-Tiszasülyi árvízszint-csökkentő tározót, amely a Vásárhelyi Terv Továbbfejlesztése Program legújabb eleme.

Az Európai Unió és a Magyar Állam által nyújtott 18,9 milliárd forint támogatásból 2009 júliusa és 2012 szeptembere között felépített tározó közel 250 millió köbméter víz befogadására alkalmas. A beruházás építetője, a támogatók kedvezményezettje az Országos Vízügyi Főigazgatóság.

A projektzáró rendezvényen **Tállai András**, a Belügyminisztérium önkormányzati ügyekért felelős államtitkára elmondta: a tározó 570 ezer ember és 660 ezer hektár földterület árvízi biztonságát növeli.

Az államtitkár kiemelte: az ezredfordulón levonult árhullámok megmutatták, hogy a töltések magasítása a költségek és a műszaki nehézségek miatt nem biztosít megoldást az árvíz elleni védekezéshez. A Vásárhelyi Terv Továbbfejlesztése Program új alapokra helyezte a tiszai árvízi védekezést. A Program I. ütemének keretében 6 árvízszint-csökkentő tározót terveztek a szakemberek. Ezek közül 2008-ban adták át a Cigándi, 2009-ben pedig a Tiszaroffi tározót. A Hanyi-Tiszasülyi mellett idén befejeződik a Nagykunági tározó kivitelezése, míg a Szamos-Kraszna-közi és a Beregi tározók építési munkái hamarosan elindulnak.

Áttekintik a vatikáni megállapodást

Megtartotta első ülését az úgynevezett szentszéki-magyar ad hoc vegyes bizottság, melynek feladata az 1997-es vatikáni szerződés módosításának előkészítése. Az erről szóló kormányzati szándékot már tavasszal bejelentették.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes a találkozót követően elmondta, a teljes kontraktust áttekintik a felek, az egyes szakterületeknek — például szociális vagy oktatási szféra — megfelelő különbizottságok keretében. Miután ez lezajlott, a módosítás tervezete a főbizottság elé kerül. A politikus kifejtette, alapjaiban veszik górcső alá, miként lehet biztosítani ma is az egyenlő finanszírozást. Megismételte: az újratárgyalás azért szükséges, mert mára gyökeresen megváltozott a jogszabályi környezet. **Erdő Péter** bíboros úgy fogalmazott, meg kell tartani azokat a garanciákat, amelyek az előző huszonkét év során megszülettek.

Hölvényi György egyházügyi államtitkár egy háttérbeszélgetésen azt mondta, a szentszéki megállapodás módosításának nem szabtak határidőt, ám a törvényi változások miatt célszerű lenne legkésőbb jövőre aláírni a dokumentumot. Célkéntúzként nevezte meg a többi között az egyházak egyszerűbb, átláthatóbb finanszírozásának kialakítását. Hölvényi kérdésekre elmondta, ahogy a jelenlegi, úgy a következő megállapodásban rögzítettek is valamilyen módon vonatkoznak majd a többi elismert felekezetre.

Százmilliót esett az Aranybika irányára

A debreceni Aranybika Szállót 1,25 milliárd forintért, a korábbinál 100 millióval kevesebért próbálja meg értékesíteni a tulajdonos Cívis Hotels Zrt. (CH) felszámolását végző Kelet-Holding Zrt. — írja a Napi Gazdaság. A hotelhez kapcsolódó ingatlan felének tulajdonrészét 7 milliárd helyett 6 milliárd forintért árulják. (A háromcsillagos hotelért és eszközeiért 2010 novemberében még nettó 2,1 milliárd forintot kért a felszámoló.) A mostani árverés egyébként a sorban a tizenharmadik.

A lap közlése szerint a CH tartozásai a 2010. júniusi zárómérleg alapján meghaladták a 3,2 milliárd forintot, ennek nagy része hitel, míg a szállítói tartozások összege 356 millió forint. A társaság legnagyobb hitelezője az FHB Bank, amely felszámolási eljárást kezdeményezett a Cívis Hotels Zrt. ellen.

Százezer kóbor kutya lehet Magyarországon

Állatvédők becsült adatai szerint a százezres számot is elérheti az utcákon kóborló, gazdátlan kutyák száma Magyarországon. Minderről **Temesváry Kriszta**, a Felelős Állatbarátok Egyesületének (FÁBE) elnöke az MTI-nek abból az alkalomból, hogy augusztus 16-án tartották a hontalan állatok világnapját.

A kóbor kutyák száma könnyebben becsülhető, hiszen évente kötelező védőoltást kell kapniuk. A rejtőzködő és éjszakai életmódot folytató macskák

számát viszont még megközelítőleg sem lehet megmondani — jegyezte meg Temesváry Kriszta.

Magyarországon 52 hivatalosan regisztrált állatmenhely működik, ahol összesen tízezer állatot tartanak, legfőképpen kutyákat. Ugyanakkor százas nagyságrendben beszélhetünk azokról a helyekről, ahova állatokat fogadnak be, de a szigorú regisztrációs szabályokat nem tudják teljesíteni. Ezért a „félhivatalosan” működő helyeken tartott állatokról semmiféle adattal nem rendelkezünk — tette hozzá a FÁBE elnöke.

Temesváry Kriszta kiemelte: a szemléletformálás nagyban hozzájárulhat ahhoz, hogy kevesebb állat kóboroljon gazdátlanul.

Cél előtt a gyorsvasút

Jövő hónapban terjesztené a MÁV a kormány elé a repülőtéri gyorsvasút megvalósíthatósági tanulmányát. Jelenleg két változatra készül tanulmány, a kormány ennek alapján hozhatja meg döntését — értesült lapunk. A döntést követően a tervezés egy évet vehet igénybe, azaz a legjobb esetben is 2013 őszén kezdődhetne a kivitelezés, így a repülőtéri vonatok 2015-ben szállíthatnának utasokat a 2-es terminálhoz. A megvalósíthatósági tanulmányon a MÁV felügyelete mellett a Kínai Vasútépítő Vállalat mérnökei dolgoznak. Azért ők, mert a pénzt, pontosabban a beruházáshoz szükséges hitelt az ázsiai ország kormánya adná. Mint ismert, **Orbán Viktor** miniszterelnök májusban írt alá egyezményt a kínai kormányfővel egymilliárd dollár kölcsön felhasználásáról. Ebből más hazai fejlesztésekhez is fel lehetne használni pénzt, de egyelőre a vasútépítés tűnik a legbiztosabbnak.

Megvalósíthatósági tanulmány két nyomvonalváltozatra készül. Az egyik szerint — a MÁV inkább ezt preferálja, és a jelenlegi viszonyok között ez tűnik reálisnak — a meglévő vasúti pályán bonyolódhatna döntően a forgalom, természetesen egy alapos átépítés után, ám a **Liszt Ferenc** Nemzetközi Repülőtér 1-es és 2-es terminálja között új vágány épülne. A repülőtérről Kőbánya-Kispest megállóig egy nyomvonalú pályán Budapest Nyugati vagy Keleti pályaudvarig harmincpercenként közlekedhetnének vonatok. A Keletiből 18,5 a Nyugatiból pedig 22 kilométer hosszú lenne az út. Ebben az esetben a városközpont és a repülőtér összeköttetése negyvenmilliárd forintba kerülne.

A másik lehetőség szerint a Keleti pályaudvarról a jelenlegi vasutaktól elválasztott, külön kétvágányú pályán új vágányok épülnének Kőbánya-Kispest, 1-es terminál és 2-es terminál megállókkal. A kétvágányú, nagyrészt új nyomvonalon épülő pálya 15-20 perces követési időt tenne lehetővé, és a menetidő húsz perc lenne a városon belüli nyolcvan és a városhatáron kívüli óránkénti 120 kilométeres sebességgel számolva. Ebben a konstrukcióban viszont duplaannyi, azaz nyolcvanmilliárd forint lenne a projekt költségvetése. Figyelembe kell venni azt is, hogy ezek csak alapértékek, a tervezett költségeket általában meghaladja az az összeg, ami a záráskor mutatható ki. Ezt a beruházást is meg lehetne ugyanakkor valósítani 2015-re, hiszen az új nyomvonalak jelenleg állami tulajdonú, MÁV-kezelésben álló területeken épülnének ki, ezért döntés esetén a kisajátítások miatt nem állna az építkezés.

A MÁV illetékese lapunkkal azt közölte, hogy a pénzügyi konstrukciókról még nem folytattak részletes tárgyalásokat, viszont az előzetes számítások alapján a kínai kölcsön kedvezőbb lenne annál, mintha Magyarországon vennének igénybe hitelt. Az érdemi pénzügyi tárgyalásokat a műszaki tervek elkészülte, illetve azok elfogadása után bonyolítják majd le a felek.

Számításba kell ugyanakkor azt is venni, hogy tönkrement a Malév, bezárt az 1-es terminál, és csökkent az utasforgalom a nemzetközi repülőtéren. A működtetés egyik legfontosabb feltétele az utasszám. Mindez a megtérülési számításokat kedvezőtlenül befolyásolja, viszont azt is figyelembe kell venni, hogy egy ilyen beruházás harminc-nyolcvan évre készül. Hosszabb távon a bezárás hatása mérséklődhet, és az utasok száma is növekedhet.

Új hozzátartozói nyugdíjak

Módosítaná az elhunyt miniszterelnökök és államfők hozzátartozóira vonatkozó nyugdíjszabályozást **Lázár János** Miniszterelnökséget vezető államtitkár. Javaslatra szerint a mindenkori miniszterelnök halála esetén a kormányfő illetményének havi összegét kellene figyelembe venni a hozzátartozói öregségi nyugdíj megállapításánál. Lázár változtatna a köztársasági elnök javadalmazásáról szóló sarkalatos törvényen is, amely jelenleg csak azt mondja ki, hogy az államfő halála esetén a házassági vagy élettársi vagy örökösei az elnök hathavi tiszteletdíjának megfelelő juttatás illeti meg. Ezt a rendelkezést Lázár kiegészítené a kormányfőkre vonatkozó javaslattal, vagyis hogy az államfő halála esetén a hozzátartozó nyugellátásának megállapítása során a köztársasági elnök havi tiszteletdíját vegyék alapul. E speciális szabályt a törvény most is tartalmazza, de csak a korábbi elnököknél. Az államtitkár az indoklásban megkülönböztetés elkerülése érdekében a szabályt kiterjesztené arra az esetre, ha a hivatalban lévő államfő vesztí életét. A miniszterelnök és az államfő havi illetménye a hatályos szabályozás szerint a köztisztviselői illetményalap harminckilenceszerese, azaz több mint másfél millió forint.

A törvényjavaslat arról is rendelkezik, hogy az így megállapított hozzátartozói nyugellátások fedezetét a központi költségvetés megtéríti a Nyugdíj-biztosítási Alapnak. A rendelkezések jelenleg az 1993-ban elhunyt **Antall József** néhai miniszterelnök özvegyét érintené és a tavaly elhunyt **Mádl Ferenc** volt köztársasági elnök özvegyét érintené. Információink szerint egyébként Antall József özvegye férje akkori havi illetményének a felét kapja özvegyi nyugdíjként, ami kevesebb mint hatvanezer forint.

A Budapesten dolgozók zsebelték be a legtöbbet

Budapesten volt a legmagasabb a teljes munkaidőben foglalkoztatottak havi nettó átlagkeresete tavaly mind a szellemi, mind a fizikai foglalkozásúak körében — derül ki a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) megyei és régiós statisztikai évkönyvéből.

A KSH adatai szerint a fizikai foglalkozásúak a fővárosban havi nettó 109 984 forintot vihettek haza, míg a megyékben dolgozó fizikaiak országos átlaga 96 647 forintot ért el.

Marketingstratégia, késésben

Elsőre nem is érti az ember, mitől akkora hír, hogy Braun Róbert marketing tótumfaktum minap belépett az MSZP óbudai gyülekezetébe. Hát aztán? Változtat-e bármit a pártok erőviszonyain, ha Medgyessy Péter és Gyurcsány Ferenc egykori miniszterelnökök jobbkeze, jegybankelnöki tanácsadó, pártemberként is kinyilvánítja baloldali vonalmát? (Aligha, ellenben a jegybanktörvény idevágó szakasza szerint a párttagság kimerítheti az összeférhetetlenség gyanúját.) Kételkedett-e Braun hovatarozásában bárki is valaha? Meglepő-e, ha valaki, aki hajdan Pető Iván SZDSZ-elnök tanácsadójaként bukkant fel a politika előszobájában, s ma a Népszabadság Zrt. igazgatóságának is tagja (megjárva közben különféle liberális egyleteket, alapítványokat), egyszer csak bekopog a Mókus utcai kerületi pártirodába, hogy „Jó napot, szocialista pártretnek lenni. Bevennének?” Az sem meglepetés, amit az Index megtudott: Braun ember az utóbbi időben rendszeresen tanácskozik Mesterházy Attila MSZP-elnökkel. Ezt maga a pártvezér is megerősítette: hathetente konzultálnak, ám — figyelmeztet az elnök — a szocialisták és Braun között sem jogviszony, sem „pénzmozgás” nincs. Egyelőre. (Meglepetés legfeljebb az, hogy a nagy visszatérésre készülő MSZP éppen a bukott kormányfők sztársúgóijában látja a csodafegyvert.)

Az viszont végképp nem meglepetés, hogy Braun a párttagságáról kiszivárgott hírek megjelenése nyomán — fél évvel a pártbelépés után — tegnap azonnali hatállyal felmondott a jegybanknál. „A Magyar Nemzeti Bank és Simor András jegybankelnök integritása és hitelessége olyan érték, amelyet minden lehetséges eszközzel védeni kell — vallja a jogkövetést fél évvel lekéső megrendült marketingstratégia. — Az MNB függetlenségén nem eshet csorba.” Pontosabban: újabb csorba...

Egy befogadó szakszervezet

Hivatalosan még meg sem alakult az éhezőköt tömörítő Közmunkások Szakszervezete, de már be is fogadta a brigádöt hajlékába a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetsége, az MSZOSZ. Első hallásra főlemelő ez a gesztus, humánumra vall, ám mégsem érzékenyült el mindenki a hír halatán. A Liga és a Munkástanácsok vezérei figyelmeztetnek is, ne ájuljunk el a felajánlástól, régi, szakállas szocialista trükkkel állunk szemben. Az MSZOSZ sok-sok évtizede összenőtt a rafinált MSZP-vel, művitákkal szédítették a jámbor népet, miközben egymás tenyeréből falatoztak. Mesterházyéknek az elfekvőben most jól jön a közmunkás-ajnározó szerep — mafla ember még hisz is nekik... Fenntartással kell hát kezelni az éhezőkért „aggódó” szocialistákat — figyelmeztet a Liga-vezér —, érdekelte is őket regnálásuk alatt a nélkülsz melős... A Munkástanácsok szerint sem valami hirtelen jött érdekvédelmi szándék vezeti az MSZP-t, meg ne szédüljünk... Akárhogyan van is, Nyakó István szocialista hónapja, a Közmunkások Szakszervezetének frontembere hírek szerint most újabb éhségmenetet szervez az egykori Gyurcsány-államtitkár Kordás Lászlóval közösen. (Emlékezetes, milyen látványosra sikerült a télen rendezett első demonstráció, mekkora sajtót kaptak! A legtöbbet Nyakó néptribunust matogatták — igaz, ő csak a bekamerázott szakszokokon masírozott, meg amikor nyilatkozott).

Hogy jó irányítás alá került-e a koplaló tömörülésből létrehozott közmunkás szakszervezet, helyesen tette-e, hogy albérlő lett az MSZOSZ-székházban, nehéz lenne megmondani. . Mindenesetre se a költség-térítéses milliőről elhíresült Nyakó, se a Harley-Davidsonnal furikázó Kordás nem emlékezett az indulóbeli éhes proletárra. Legföljebb a torkosra...

Pilhál György
(Magyar Nemzet)

Magyarázatot kell adnia Simornak Braun szerepéről

„Mióta tartja az MSZP befolyása alatt a Magyar Nemzeti Bankot (MNB)?” – ezzel a kérdéssel fordul ma a parlamentben a Fidesz-frakció Simor András jegybankelnökhöz. Ismert, a múlt héten azonnali hatállyal felmondta a munkaviszonyát az MNB-ben Braun Róbert elnöki tanácsadó. Azt megelőzően a Magyar Nemzet arról számolt be, hogy Braun belépett az MSZP III. kerületi szervezetébe, és ez felveti az összeférhetlenség gyanúját. Az Index arról cikkezett, hogy Medgyessy Péter volt kommunikációs vezetője és Gyurcsány Ferenc volt stratégiai főtanácsadója politikailag ismét aktív, rendszeresen találkozik Mesterházy Attila MSZP-elnökkel, akinek tanácsokat ad. Azóta kiderült az is, hogy a tanácsadó már egy éve a szocialista párt tagja, ezt maga az érintett ismerte el a Lánchíd Rádióknak. Az interjúban Braun Róbert arra a kérdésre, hogy a jegybankelnök tudott-e erről, azt válaszolta: „Nem tudom, hogy tudta-e.” Jelezte, reméli, hogy Magyarországon olyan intézmények működnek, amelyekben mindenki szabadon csatlakozhat szervezetekhez. Braun Róbert szerint az, hogy az MSZP tagjaként a független jegybanknak dolgozott, nem

Hír és vélemény

jelentett összeférhetlenséget. Azt azonban tagadta a Lánchíd Rádióknak, hogy Mesterházy Attila pártelnöknek is tanácsadója lett volna, szerinte „csak beszélgettek”, például a jólét közgazdaságtanáról. Azt állította, ezek során olyan téma nem került szóba, amiről előtte a jegybank elnökével beszélt. Braun Róbert személye tavaly nyáron is reflektorfénybe került, amikor a jegybank veszteséges gazdálkodásáról kérdezte Simor András a parlament számvetésügyi és költségvetési bizottsága. A Magyar Hírlap megírta, hogy az ülésen elhangzott: a kommunikációs tanácsadó havi 1,8 millió forintért dolgozott. Az MNB felügyelőbizottsága (fb) szerint Braun Róbert megbízatása felvetette a fiktív szerződés gyanúját. Járai Zsigmond, az fb elnöke jelezte, a tanácsadó átlag havi tíz órát tölt a jegybankban, amit azonban intézmény elnöke nem tartott kevésnek. Simor András azt mondta Járainak, hogy a tanácsadótól szokott kapni e-maileket, és telefonon is beszélnek. Az fb elnöke szerint kockázatokat jelentett az is, hogy Braun nemcsak az MNB-nek, hanem több kereskedelmi banknak is adott tanácsokat.

Braun Róbert függetlensége

A magyar közvélemény a választások óta a legtöbb leckét a Magyar Nemzeti Bank függetlenségének kiemelt jelentőségéből kapta. Erről szolt a divatos hazai „mérvadó” közgazdász-jogász értelmiség és a politikai elemzők is. Szinte szakadatlan a jegybanki függetlenségért való aggodás az euroatlanti térségben Brüsszeltől Washingtonig, az Európai Bizottságon és az Európai Parlamenten keresztül egészen az Egyesült Államok Kongresszusáig. A kétharmados győzelmet követő alkotmányozás során annyi kritikát egyetlen törvénytervezet sem kapott, mint az a néhány jelentéktelen változás, amit a magyar parlament a jegybanktörvényen át akart vezetni. Mi több, az Európai Bizottság és az Európai Központi Bank ötletekkel is előállt. Szerette volna kivetetni a törvényből az MNB-vezetők eskükötelezettségét is, s beleszólt abba is, hogy az elnök mellett hány alelnök dolgozzon. A liberális ige szerint a jegybankoknak azért kell a kormányoktól intézményileg függetlenül működniük, hogy adott esetben a pénz stabilitását a saját eszközeikkel meg tudják védeni még a kormányokkal szemben is, már ha az adott kormányok éppen a pénzstabilitás ellen vétenének.

A független jegybanknak ugyanakkor kötelessége saját kormány gazdaságpolitikájának támogatása, ez is része a hazánkban megalkotott törvénynek. A jegybanki intézmény függetlenségét hat éves időtartamra megválasztott vezérkara (elnök és alelnökök), valamint gazdálkodásának függetlensége szavatolja. Hazánkban ez még furcsa módon azzal is meg van toldva, hogy a minden állami tulajdont ellenőrző Állami Számvevőszéknek a monetáris politika utólagos vizsgálata sem adatott meg. (A jegybank is állami tulajdonban van.)

Az MNB 1991 óta folytatott tevékenységéről két dolog bizvást elmondható. Részint soha nem tudott stabilan biztosítani semmit, csak magas inflációt, és garantáltan soha nem támogatja a kormány gazdaságpolitikáját, ha éppen jobboldali az a kormány. Éppen ellenkezőleg, a tőle telhető módon mindent megtett és ma is megtesz annak bukducslátásáért. Kevés hangsúlyt kap a tény, hogy jogilag a jegybank csak a kormánytól független, de az ország parlamentjének beszámolóval tartozik. Ez a függelmi viszony azonban a gyakorlatban eddig észrevétlen maradt.

Figyelemre méltó, hogy a jegybank függetlenségének kérdése bel- és külpiazi vonatkozásban kizárólag csak akkor kavart vitát, amikor hazánkban jobboldali kormány van, akkor viszont mindig. Baloldali kormány esetén nincs nyugati kritika sem. Amit baloldaltól javasolnak, az rendben van, de ha ugyanaz jobboldaltól is szóba kerül, kiújul a „függetlenségi” háború. Így volt ez a jegybank és a pénzügyi felügyelet összevonásának ötletével is, de baloldaltól lehet három vagy öt alelnök, az mind rendben, ám ha a jobboldali kormány újabb alelnöki státust akar, akkor összeomlik a jegybank függetlensége.

Az alsóágos jegybanki függetlenség rabszolgálatán üttött hatalmas rést Braun Róbert elnöki főtanácsadó esete, akiről kiderült, hogy a jegybankból való távozása előtt már egy évvel hivatalosan csatlakozott a „haladó erőkhöz”, azaz belépett az MSZP-be, ami köztudottan nem más, mint egy parlamenti po-

litikai párt. (Egyébként 1,8 millió forintos fizetést hagyott ott a politikai karrierért.) Aki pedig párttag, az nem független. A párttagot köti a párttagság, kötelessége, hogy mindent megtegyen pártja mielőbbi uralomra (kormányra) kerüléséért. Így kell tennie, mert elfogadta pártja alapszabályát, ami erre kötelezi. Braun politikai vonzalmait felől eddig sem lehetett kétségünk, mert korábban az SZDSZ, később pedig az MSZP csúcsvezetőihez volt bekötve, mint főkommunikátor. Ő ehhez ért, nyilván pártja, az MSZP erre is használta jegybanki főtanácsadói minőségében. Volt alkalmuk kipróbálni, hiszen hivatalos párttagsága előtt már éveket töltött Simor András jegybankelnök mellett, és biztosan jól kommunikálta az MNB ügyeit az ellenzék irányába, éppen abból a megfontolásból, hogy mielőbb menesztetni tudják a kormányt. A jegybankban rengeteg olyan ügylet és intézkedés van, ami szigorú titok, államtitok, egyszerűen azért, hogy privát érdekcsoportok ne húzzanak hasznot ebből az állam kárára. Titok, hogy az MNB mennyi devizát vesz vagy ad el. Titok, hogy az MNB vásárol vagy elad államkötvényeket, és titok sok egyéb más. Mindezek a titkok milliárdokat érnek magánkézben. A főtanácsadó ezekről kell, hogy naprakészen tudjon, másképpen hogyan adhatott volna magának Simornak „főtanácsokat”? Nem csak a magyar simlísek kíváncsiak az efféle titkokra, a külföldi szereplők is, akik a rövidebbet húzták a kor-

mányváltás után, akik kórusban rítáltak a jegybanki függetlenségért, és jól időzítve, vidáman támadták a forintot és az államkötvényeket, miközben milliárdokat kerestek – a kárunkra. Nekik is úgy jönnek ezek a titkok, mint védekező hadseregnek a támadók haditerve.

Ráadásul a hazai ellenzék és a külföldi kárvallozók egymásra borulva temették a jegybanki függetlenséget, amit soha nem kellett temetni, amikor Braunék brigádja volt kormányon. Braun esete egyértelműen rávilágít arra, hogy a kormánytól független jegybank valójában kitől és mitől függ. Világossá vált, hogy a hazánkat az elmúlt húsz évben gazdaságilag elnyomó hatalmi mechanizmusban a hazai állandóságot a jegybank képviselte, mint a kifosztásban érdekelt intézményi letéteményese. Nemzeti érdekű kormányzati politika esetén azonnal megjelenik a konfliktus a jegybanki függetlenség hiányának köntösében. Kifosztási csoportok némelyikétől elzárt „demokratikus” európaiak és a hazai komprádorok kórusban siratják a jegybank függetlenségét, a szipogás persze baloldali kormány alatt szünetel. Braun esete azonban messze túlmutat az egyszerű érdekevezérelt, haszonelvű bennfentességen, ez kapitális nemzetbiztonsági probléma. Az utolsó órában vagyunk, hogy ezt tudomásul vegyük, és akként cselekedjünk, hogy naivitásunkért ne kelljen továbbra is az ország elnyomódásával fizetni.

Eszményteremtő forradalom

(Folytatás az 1. oldalról)

Azt, hogy mit kívánt a magyar nemzet, hogy milyen államszervezetben kíván majd élni, milyen politikai eszményt akar követni, a 13 dicsőséges napot követően is, a szívekben élt, és pedig olyan mélyen, hogy az kifejezésre jutott az áruló Kádár és bandája jogtalan és törvénytelen hatalomgyakorlása ellenében. Ebben a helyzetben a magyar társadalomnak csak egy társadalmi rétege volt cselekvőképese, a munkásság. Csak egyetlen eszköz volt szembeállítható a terrorista hatalommal: a munka leállítás, a sztrájk, ami egyébként történelmi távlatokban harci eszköz volt a munkásság kezében a kizsákmányoló államhatalommal szemben. Nem sokat kellett itt magyarizálni az ország nagyüzemeiben, hogy ez a helyzet bizony azonos a munkásnyűzás sokat emlegetett példájával. 1945-ben plakátokon olvashattuk: „Munkások! Vasok! Oda üt, aho-va köll!” – megkapták a „munkáshatalom” érdemdús-martalócai. A magyar forradalom elvetette a kommunista nemzetköziséget, e szóösszetétel mindkét elemét. A munkások tovább hirdették az egyetemisták által megfogalmazottak közül a lényegét: – Rusz- kík haza, független szabad Magyarországot akarunk! – Aki magyar velünk tart!

Helyesen állapítja meg az 1991-ben kiadott tankönyv („Az 1956-os magyar forradalom”) hogy a forradalom eszményei közt megjelent a közvetlen helyi, területi és üzemi demokrácia:

„A munkástanácsok, amelyek a forradalom első napjaitól kezdve, majd pedig, mint láttuk, a november–decemberi »utóvédharcok« idején, amikor szinte egyedül tudtak fennmaradni az ellenállás gócaiként, nemcsak politikailag voltak fontosak, hanem rendkívül fontos eszmei mondandót is kifejeztek. Szinte minden közvetlen előzmény nélkül a gyárak és a bányák és a vállalatok munkásainak és technikusainak, mérnökeinek és közgazdasági

alkalmazottainak kezdeményezésére jöttek létre. A munkástanácsok csaknem mindenütt gyorsan átnőttek a – széles értelemben vett – munkásság politikai, gazdasági és eszmei érdekeinek harcos képviselőivé. Rajtuk múlt, hogy az élet minden területén a munka meginduljon, de szavuk nagy súlyt kellett hogy kapjon az ország dolgairól való döntésekben is.”

Eszmei tartalom volt ez, akkor is, ha ezekről a munkásság a kommunista oktatásból emlékezett, de ez is olyan mint a szocializmus, amivel szemben van a létező szocializmus. Márpedig Ötvenhatban megbukott a kommunizmus, megbukott a szocializmus, és megbukott az internacionalizmus is. Nemzeti forradalom volt 1956-ban. Akkor is, ha a „hivatalos” eszmetörténet nem ismer el ilyent.

Az ideológiákkal az a baj, hogy csak addig szépek, amíg csak olvasmány. A gyakorlatban doktrinává válnak egy adott uralkodó réteg hatalmi léte indoklásául. A kánonná magasztosult eszme nevében ellenségé minősül mindenki, aki nem híve a rendszernek. Ez minden ideológia szélsőséges válfájának természete.

A két háború közti Magyarország társadalmi stabilitásának biztosítóka volt a szélsőségek kordában tartása. Ez lehet a mai Magyarország sikere is, amihez jó kiinduló alap a nemzeti érdeket vállaló középpártok erős társadalmi támogatottsága.

Magyarország 1945-ben egy nagyhatalom által támogatott ideológia szélsőséges párturalmába kényszerült. Ebből alighogy kikerült, egy másik nagyhatalom által támogatott ideológia szélsőségre hajló gazdasági rendszerének hatásaitól szenved. A védekezésnek egyetlen lehetősége megérősödni gazdaságilag, távol tartani mindenféle politikai pártideológiát, megerősíteni és állandósítani a nemzeti szellemet, és hirdetni a nemzeti összefogást, szabadságharcaink, forradalmaink eszmeiségében.

Meghívó

A Független Magyar Szabadságharcos Szövetség és a NSW-i Magyar Szövetség tagszervezetei

szeretettel meghívunk és várunk minden kedves honfitársunkat

2012. október 21-én, vasárnap

az 56-os Dicsőséges Forradalom és Szabadságharc 56. évfordulóján megtartandó rendezvényekre.

A rendezvények sorrendje.

10.30 órakor az '56-os hősök tiszteletére tartandó megemlékezés és a kegyelet koszorújának elhelyezése a Rookwood-i Magyar Temetőben, ahol a NSW-i Magyar Szervezetek és Szövetségek zászlóikkal vesznek részt.

Ezt követően a

Punchbowl-i Magyar Központban

MŰSOROS EMLÉKÜNNEPÉLY

melynek keretén belül kerül sor az **Ilosvay Gusztáv** szobrászművész által készített **„Magyarország 1956”** című szobor leleplezésére.

A műsor kezdete d.u. 2.30 óra

Belépődíj: \$10,00; diákoknak díjtalan.

12 és 2 óra között ebéd lehetőség (\$15,00)

Ebédrendelés október 19-ig Bányi Évinél a 9793 2789, vagy Gellért Marikánál a 9579 4891 üzenetrögzítővel ellátott telefonszámon.

Házilag készített sütemények, kávé és italok a helyszínen kaphatók.

Azon töprengtem, tudok-e két olyan, egymással határos országról, amelyek lakói nem utálják egymást. Bizonyosan akad ilyen, de nem jut eszembe. Az államok között évszázadokon át folytak a dinasztikus, etnikai és vallási jellegű háborúk, főleg a területért és a természeti kincsekért. Mondhatni, az emberiség „természetes” létformája a háború volt, kisebb-nagyobb felkészülési szünetekkel, hogy új katonák álljanak a halottak helyére, és felépítsék mindazt, amit megint le lehet rombolni. Ez a mostani japán–kínai vitáról jutott eszembe: lakatlan kis szigetek miatt vált feszültté a helyzet, mert a szigetek körül állítólag olajmező van a tenger alatt. Két nép régi gyűlöletének, sérelmeinek emléke azonnal feltámad, a nemzeti büszkeség lángja fellobban, pedig köztük ott a tenger, mint természetes és széles határsáv. Az európai népek háborúinak és békekötéseinek számát megbecsülni sem merném, történelmünk során több volt a háborús év, mint a békés. Az államhatárok közben ide-oda tolódtak, de a kölcsönös ellenszenv megmaradt, a mesterségesen létrehozott államok előbb-utóbb szét-hulltak, elég a Szovjetunióra, Jugoszláviára, Csehszlovákiára utalnom. Csak a pártállami vaskéz tudta egymás mellett tartani a „testvéri” népeket a szövetségben, gondoljunk csak az örményekre és az azeriekre. A sikeresnek mondható államokban is dül a belharc, például Belgiumban a flamandok és vallónok, Spanyolországban a spanyolok és katalánok, Nagy-Britanniában az angolok és skótok között, pedig már elég régóta élnek együtt. Mi, magyarok talán minden európai nemzetnél jobban ismerjük a szétszakítottság és a megalázottság érzését, s talán minden európainál jobban vágyunk békére és tisztességgel megélhetésre, megbecsülésre és biztonságra. Jó is lenne, szép is lenne az az egyesült Európa, de nem fűzők hozzá vérmes reményeket. A „mi” és „ők”, a „mienk” és az „övek” ellentéte mindig fenn fog állni, legfeljebb teljesen demokratikusan és politikailag korrekt módon nem beszélünk róla. Aztán csodálkozunk, amikor kitör egy új háború.

Tudom, hogy elmaradt és régimódi vagyok, de nekem még sosem támadt kedvem a szabad véleménynyilvánításra olyan tárgyak ellen, amelyek valamit jeleznek vagy jelképeznek. Nem rongáltam meg vagy öntöttem le festékekkel szobrokat, nem törtem össze emléktáblákat, nem firkáltam össze templomok falát, sőt sírköveket sem törtem össze. A Siofoki Városi Bíróság ítélete után, mivel első fokon kimondta, hogy Dániel Péter cselekedete ugyan rongálás volt, de „erkölcsileg pozitív tartalmú és társadalmilag hasznos figyelemfelhívás” is egyben, már-már kezdem restelni magam közéleti tunyaságomért. Ráadásul a Horthy-szobrot leöntő vádolt azt is kifejtette, hogy az aktus után a szobor értékesebbé vált, drámai tartalmat nyert — csodálom, hogy a bíróság nem kötelezte a szobor alkotóját a vörös festék, plusz a kiszállási díj megfizetésére. Azon felül, hogy az indoklás többi része is jog- és politikatörténeti kuriózumként örökre emlékezetes marad, az ügy jól példázza az elmúlt két évtized rettenetes szellemi és erkölcsi lepusztulását és az igazságszolgáltatással kapcsolatos társadalmi elégedetlenség okait. Aligha volt a világon olyan politikus, államférfi, akinek ne lettek volna tévedései, sőt bűnei, a világ fővárosainak közterein díszelgő szobrokat „közmegegyezés”

Szentmihályi Szabó Péter (Magyar Hírlap)

Sarkosan fogalmazva

híján naponta ki lehetne dekorálni, aztán a történészek jókat vitatkozhatnak, érdemelt-e szobrot az illető. De ebben a kérdésben a bíróság nem kompetens, amennyiben törvény nem szabályozza, kinek nem szabad szobrot állítani. A dolog pikantériája, hogy Siofokon állították fel a Kossuth térről „száműzött” Károlyi Mihály szobrát, és sajnos, könnyen elképzelhető, hogy figyelemfelhívás céljából a szobor ismét „drámai tartalmat nyer”, szóval felnőtt emberek módjára be kellene fejezni arongálásos véleménynyilvánításokat és bátorításukat. A megcsontított, szétfűrészelt, ellopott fémszobrok jutnak eszembe, nyilván nem anyagi szempontok vezették abúnelkövetőket, csak nem értettek egyet az ábrázolt személy nézeteivel, esetleg elégedetlenek voltak a művészi kivittel. Ha Erasmus élne, megírná A balgaság dicsérete után A vandalizmus dicséretét is.

A balliberális siratóasszonyok és céltévesztett nyaloncok kórusban követelik az összefogást és egységet, mintha holnap lenne a választás. Megértem őket, jó lenne tisztán látni, ki és mi mellé álljanak, ki kerül ki győztesen a nagy helyezkedésből és esélylatolgatásból. Egyelőre teljes a káosz, és ez világvége-hangulatot idéz elő a kis táborban. Az egyik hetilap szerzője őszinte vallomásban nyilatkozik erről: „Elszomorodom, amiért ilyen tehetetlenek vagyunk, de nevetnem is kell, mert sohasem hittem a Krisztusban, és most őt várom. Aki ha véletlenül eljönne, újra jól megbukna, mert mi a demagógokat, a hamis profétákat és a notórius hazudozókat szeretjük.” Hát igen, nincs mit hozzátenni. Nagyon kellene nekik egy tekintélyes, tiszta ember, no meg a besározott elvek és ideológiák helyett valami tartósabb tömegcikk, amit el lehet adni, túl az orbánózáson. Mert a saját érdekében minden bizonnyal összefognak majd, az is világos, hogy ki ellen, de azt még ki kellene találni, hogy miért, mi mellett. Most, hogy az őszi rém is támogatja Bajnait, még kilátástalanabb a helyzet, mert érvényesül a Piszkos Fred-effektus, s ezzel Bajnainak vége. A tanácstalan közírók egymást túllícitálva rémüldöznek és káromkodnak, lassan már nem is a gonosz kormányt szidalmazzák, hanem a tunya és ostoba népet, amely igába hajtja bús fejét, és fel sem néz, hogy megpillanthassa a vörös csillagot, szegfűt, bármit, ami vörös vagy legalább Veres. „A ragályos öncsalás és az elszánt népámtás egységes kórképet alkot”, fejezi be vezércikkét az egyik sápiítózó, az önméltóság bajnoka. Makacsul olyan helyen horgásznak, ahonnan már (éppen ők) az összes halat kifogták. Zsákmány híján hírnél adják, hogy „a valóságos körülmények és szituációk vesztes fel nem ismerése láthatóan fertőző, és gáttalanul átterjed az ország kormányzó elitjének egészére”. Pedig csak arról van szó, hogy ők tényleg a demagógokat, a hamis profétákat és a notórius hazudozókat szeretik. Majdcsak találnak egyet, sorban állnak.

Nagy várakozás fogadta Pannóniában a római császár adó- és pénzügyi biztosának látogatását, hiszen az volt a kérdés, kapnak-e újabb kölcsönt az avarok. A római küldöttség megtekintette Aquincumot, majd kegyesen fogadta az avarok szerény ajándékait. A

munkaebéd után a biztos emelkedett szólásra. „Nem akarok kertelni, hiszen ti, nemes törzsfők, mind Róma szabad polgárai vagytok, teljes autonómiával rendelkeztek, bennünket csak az érdek, hogy fenntartsátok a költségvetési egyensúlyt, és megfizessétek az adót. Annyi adót vehettek ki, amennyit akartok, a lényeg, hogy rendszeres törlesztőket és a kamatokat. A jelenlegi kölcsönből talán ez sikerülne is fog. A problémát azonban ti is jól ismeritek. A nép túl jól él, ugyanakkor keveset költ, és nem is takarékoskodik, pénzváltóink alig tudnak hitelt nyújtani, ezért kikötjük, hogy az új kölcsön jelentősebb részét pénzváltóink megsegítésére kell fordítanotok. Mi a magunk részéről mindent megtettünk eddig is, hogy felemeljük Avariát a barbárságból, itt van mindjárt Aquincumban a római pánccél- és fegyverkovácsüzemünk, ahol avar beszállítók és rabszolgák munkájára is számíthatunk. Továbbá kicsinosíthatatók köztereiteket és fürdőiteket, hogy ne kelljen szégyenkeznetek, ha római vendégeket fogadtok. Utakat építünk számotokra hitelből, hogy kereskedjétek a mi áruinkkal, de ti lusták vagytok, és helyi termékekkel akartok inkább versenyezni. Ez nem jó, hiszen célunk a teljes integráció és a birodalom további bővítése a civilizáció érdekében. Tudom, hogy tizedanyit kerestek, mint Rómában, de a különbségeket nem lehet rögtön megszüntetni. Mi hosszú távra tervezzük” — fejezte be a biztos, mert valaki oda-súgta, hogy a hun seregek már átkeltek a Dunán. A hintóra feltették az esedékes havi törlesztőrészlet aranyával teli zsákokat, és a küldöttség elindult Savaria felé.

Október hatodika 1945 után kínos gyásznappal volt, hiszen az osztrák császár az orosz cár segítségével verte le a magyar szabadságharcot. Különösen 1956 után vált ez problémává, hiszen ezt a forradalmat és szabadságharcot is az oroszok verték le, még több vértanút adva a magyar hazának. Amikor megszülettem, még „csak” egy évszázad választott el ettől a tragikus naptól, a nagyszüleim még az 1800-as években születtek, a mostani fiatalok számára ez már felfoghatatlanul messze van, mint a Rákóczi-szabadságharc vagy a nándorfehérvári győzelem. A történészek azóta is vitatkoznak arról, miért kellett ennyire véres terrorral megbosszulni a kezdetben oly békésen és királyi beleegyezéssel megpecsételt függetlenségi törekvéseket, amelyek között nem is szerepelt az Ausztriától való elszakadás gondolata. Ismerjük Széchenyi és Kossuth ellentétét, és emlékszem, Kossuth-párti édesapám esténként mennyit beszélgetett erről szomszédunkkal, egy nyugdíjazott csendőrtisztrel, aki viszont Széchenyi elveit vallotta. A nagyszobában a fő helyen Kossuthról készült olajfestmény volt látható, és amúgy igen békés apám könyvtárában sok könyvet találtam arról a francia forradalomról, amelyért Petőfi annyira lelkesedett. Az Aradon kivégzett honvédtábornokok többsége aligha volt forradalmár, hiszen a császári hadsereg tisztjei voltak korábban, de igazságérzetük, becsületük arra a posztra állította őket, ahonnan már nem volt, nem lehetett visszaut. Nem voltak kalandorok, szájhősök, nem menekültek el, nem kérték kegyelmet, még „a harc mezején” sem

eshettek el, bitófa várt rájuk. Mind-egyik vértanú élettörténete külön regény, méghozzá nem romantikus, hanem realista mű: nem akartak ők hősök lenni, de azzá kellett lenniük. Tevékeny, bátor, nemes lelkű hazafiak voltak. Félve írom le a „hazafi” szót, mert kiment a divatból, sőt gúnyos élt kapott liberális körökben. Nagy és gyönyörű álom volt az övék, mi pedig itt, a maradék országban utoljára, 1956-ban álmodtunk szépet.

Már nem kell sokat aludnunk október 23-ig, amikor az őszi rém ígérete szerint, milliókkal együtt elsöpri a rendszert. Nem kellett volna eddig várnia, már jóval korábban meglehetett volna, nem éppen ezen a napon, hanem mondjuk valamelyik május elsején. Mivel tökéletes társadalmi rendszer csak az utópiákban létezik, kíváncsian várom a fejleményeket. Remélem, békés lesz a söprés, és mindent végképp eltörölnek az elégedetlen tömegek, amelyek teli torokkal éneklék majd: „nem lesz a regisztráció úr mirajtunk!”. Az világos már régen, hogy minden velejég gonosz és romlott, ami 2010 óta történt, élén a TEK-ek, mely a szelíd és békés polgárokat rémisztgeti. Olvasom a sajtóbeszámolókat a küzdősport-gáláról, amelyet a TEK szervezett a rendvédelmi és honvédelmi szervek számára, a rendezvény jelképes belépőjéből több mint félmillió forint gyűlt össze a rendőri árvák javára. A sajtóban ilyen címek jelentek meg: „Rommá verték a TEK-eket”, „Leégtek a TEK-ek a saját gálájukon”, az Origóból csak egyetlen mondatot idézek: „Hamar kiderült, hogy a TEK-ek félmeztelenül, egy szál gatyában, a fekete kommandósruha és nagy fegyverek nélkül már egyáltalán nem tűnnek sebezhetetlenek.” A televíziós sorozatokból naponta többször láthatjuk az amerikai kommandósokat, akik általában félelmetesek és legyőzhetetlenek és retentően szakszerűek, bár közelharcra ritkán kerül sor, mert akkor már régen rossz, ha egy terroristát a harcművészet valamelyik nemében kell ártalmatlanná tenni, félmeztelenül, egy szál gatyában — erre csak a Bruce Willishez és Chuck Norrishoz hasonló hősök képesek. A példa csak arra szolgál, hogy jelezzem, a bulvársajtó már készen áll az új rendszerre, amikor majd ismét kitör a szabadság és az önmegvalósítás összes formája, beleértve a megfélemlítési bűnözést, vandalizmust, falfirkálást, kábellopást és rászorulókat esetében a sikkasztást. És újra nyerőgépek fogják hívogatni a kocsmába a rendszert elsöpri, szomjas tömegeket már november elejétől.

Az egyik baloldali lapban olvasom az egyik cikkirő jóslatát, amely szerint október 23. az ellenzéki tömegtüntetések nagy napja lesz. Meglehet, de azért kicsit elgondolkodtam, a forradalom leverőinek szellemi és anyagi örökösai miért érzik úgy, hogy ez a nap az övék. Van benne valami cinikus és viszolyogtató, pimasz és ünneprontó. Október 23. ünnepe mögött ugyanis felrémlik november 4. tragédiája, és persze mindaz, amit a magyar baloldal a két dátum előtt és után elkövetett a saját hazája és népe ellen. A „nacionalizmustól” való eszelős rettegés és az igazságtól való félelem hazugságai a mostani baloldalra is súlyos árnyékot vetnek, az 1956 után született vörös szegfűs nemzedékek talán soha nem is gondolkodtak el komolyan, 1990 után kik mögött álltak, és milyen „hagyományt” akarnak követni, merthogy nem a szociáldemokrata elveket, az egészen bizonyos. Az önmeghatározása

szerint „szociáldemokrata” napilap hétvégi számában felteszi munkatársainak a remek kérdést: „*Őn szerint a Jóisten megengedi Orbánnak, hogy még egy-két évig dolgozzon?*” A válaszok közül hadd idézzem A. Ivánt, aki szerint a Teremtő elfordult Orbántól, mert elköttyavetyélte tehetségét és lehetőségeit. Idézem tovább: „Ráadásul még ördögi módon bele is röhög Isten szemeibe: ő, akinek mindenkinél erkölcsösebbnek kellene lennie, a tízparancsolat felét se tartja be. Ha tehát Orbán kitölti az idejét, az azért van, mert Isten már rá se bír nézni Magyarországra. Bemocskolná a kezét, ha belepiszkálna a történelmünkbe.” Ilyen szöveget ebben a sajtószabadság nélküli, klerikális, reakciós diktatúrában olvasni (és írni) bizonyára sokak számára nagy gyönyörűség, fokozni alig lehet, pedig már az őszi rém megmondta, hogy Szűz Mária levette a kezét erről az országról. Talán csak annyi kell még, hogy a balliberálisok október 23-án harcot hirdessenek az ellenforradalom ellen, ami 2010-ben győzött, és visszahívják az oroszokat vagy bárkit, aki hajlandó helyreállítani a... mit is? Talán a Tanácsköztársaságot.

Ha a Medgyessy–Gyurcsány–Bajnai triónak lett volna egy kis sütnivalója, valamilyen jó irányba fordíthaták volna az országot. Bármilyen lejárt lemez is ez, az a nyolc év nagyon hiányzik, egy ember életében is sok idő. Ha bármi jót és hasznosat tettek volna, a mostani ellenzéknek sem lenne olyan nehéz és reménytelen dolga. Én persze ennek (most már) örülök, de azért sajnálom azokat az éveket, mert tőlem is ellopták. Ha csak egy kicsit is képesek lettek volna hinni a saját baloldaliságukban, és nem csak a frázisok szintjén, az emberek többsége talán belenyugodott volna, hogy a szocialisták megváltoztak, a kapitalista kizsákmányolást igyekeznek szociáldemokrata módszerekkel enyhíteni, ha már felszámolni nem lehet. Nem is értem, hogyan gondolták, hogy a külföldi bankok és a multik hazánkra szabadításával néhány tudatlan párthívvő kivételével el tudják majd hitetni, hogy ők a kisemberek, a szegények pártja. Ez utoljára Horn Gyulának sikerült egy darabig, amíg Bokros Lajos színre nem lépett. Talán észre sem vették, hogy az SZDSZ tömegpárti tagozata lettek, olyan durva és könyörtelen neoliberalis politikával, amely neveltségessé és undorítóvá tette a Nagy Hazugságban az Internacionálét éneklő milliárdos tolvajokat. Nincs ideológiájuk, jövőkéjük, nincs egyetlen értelmes ötletük, mi is lenne, ha megint ők jönnének vissza. Marginális csoportok támogatására számíthatnak csak, mert a normális embereket elborzasztja a „IV. Köztársaság” beígért eljövetele. Kifosztották, ócsárolták, megalázták a magyar nemzetet, és meglehetősen paradox módon a jelenlegi kormány baloldallibb, mint ők, mert munka- és nem pénzalapú társadalmat akar építeni. Ha Európa és a világ gazdasági válsága véget ér, reméljük, minél előbb, olyan konszolidáció jön létre Magyarországon, amelyet bármelyik szomszédunk irigyelhet. És akkor már tényleg vicces lesz a közös, balliberális jajveszékélés, hogy Orbán a hibás, és lopakodik a diktatúra. Az MSZP nem jut be a parlamentbe, Bajnai Gordon pedig kap egy nagy, nyugati banktól valamilyen elnökhelyettesi állást. Volt már ilyen, lesz is. Hogy szegény Mesterházyval mit kezdenek, az legyen az ő bajuk.

MAGYAR CÍMTÁR

NSW-I MAGYAR SZÖVETSÉG, SZERVEZETEK, EGYESÜLETEK, EGYHÁZI KÖZÖSSÉGEK, ISKOLÁK

NSW-i Magyar Szövetség, PO Box 469 Murrumbidgee NSW 2204, Ilosvay-Egyed Katalin, Tel.: (02) 9879 6496, Mibile: 0414 740 079 — Honlap: www.hungarians.org.au — Délvidéki Magyar Szövetség, 31 Glendenning Rd. Glendenning, NSW 2761, Tel.: 9675-2103. — Magyar Ház, 1-5 Breust Pl. Punchbowl 2196, T: 9759 6974, — Szent Erzsébet Otthon, 1 Symonds Rd. Dean Park 2761, Tel.: 8818-8501, Fax: 9626 5756 —

Társadalmi és karitatív szervezetek:

Szent Erzsébet Karitás Társaság, 120 Parramatta Rd. Ashfield 2131, Tel.: 9799 5469. — Ausztráliai Magyar Kisebbségi Alap, Bánki Éva 118 Boronia Rd. Greenacre NSW 2190, Tel.: 9793 2789.

Társadalmi és érdekközösségi szervezetek:

Hungarian (Magyar) Social Club, 706-708 Smithfield Road, Edensor Park NSW 2177. Tel.: 9610 6226, Fax: 9610 0123. — Blacktowni Magyar Nyugdíjasok Társasága Kildare Rd és Gribble Place sarok, Blacktown. Elnök Kendrella Gizella Tel 4733-3941

Bajtársi szervezetek

Független Magyar Szabadságharcos Szövetség Ausztrália, v. Bene Ferenc elnök. FMSZSZ P. O. Box 10. Helensburg, NSW. 2508. Tel./Fax: 4294-1919.

Magyar egyházközösségek és lelkészek:

Ft. Lédeczi Dénes, katolikus lelképásztor, 51-59 Allawah Street, Blacktown, NSW 2148; Telefon: (02)9622-1125, Mobil: 0418135020; email: ledeczidenes@gmail.com — Magyar Evang. Egyházközség, Nt. Breglec Árpád, 6 Park Ave. Kingswood, NSW 2744, Tel.: 4721-0720. — Magyar Református Egyház, Nt. Péterffy Kund, Tel.: 4751-7860, Mob.: 0416 370 100, Email: mresydney@yahoo.com.au Cím: 114 Hamrun CCT, Rooky Hill 2766.

Magyar Iskolák és Ifjúsági Szervezetek

Flemingtoni Magyar Iskola, Exeter Rd. Homebush West, NSW 2140, Katona Rózsa, Tel.: 9750 2792. — Bankstowni Állami Magyar Középiskola, Mona Street, Bankstown, NSW 2200, Sólyom Judit, Tel.: 9314-0247. — Magyar Cserkész Otthon, Melville Reserve, Hampstead Rd. Homebush West, Tel.: 9764 1687. — Maci Klub Magyar Játszócsoporth, Cserkészotthon, Melville Reserve, 52 Hampstead Rd. Homebush West, NSW 2140. Péterffy Réka Tel: 4751-7860, Hegyi Vanda Tel.: 4732-5020. vagy 0407-412-622.

SZAKMAI CÍMTÁR

Külvéköviselet

Magyar Nagykövetség, Cím: 17 Beale Crescent, Deakin, ACT 2600. Email: consulate.cbr@kum.hu Internet: www.mfa.gov.au/emb/canberra

Telefon: (02) 6282 3226 és (02) 6282 2555 Fax: (02) 6285 3012 Nyitva: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 09.30 – 16.00 óráig, előzetes telefon bejelentkezés alapján.

Cukrászat:

Sweet Kiss Cake Shop, 343-345 Clovelly Rd. Clovelly 2031, T.: 9664-2654

Wellington Cake Shop, 157 Bondi Rd. Bondi 2026 (Opp. Wellington St.) Tel.: 9389-4555.

Tolmács, Fordító:

Bárány Márta, Tel: 9211 3664, Fax: 9280 0340

Állami tolmács

és fordító Szabó Éva Van Steenwyk Tel.: 02-9427-1160 Mobile: 0418-420-236

Motel:

Tarcutta Halfway Motor Inn (Magyar vezetés alatt), Hume Highway, Tarcutta. Tel.: (02) 6928-7294, Fax: (02) 6928-7128.

Magyar italok

Goulburn Wine & Spirits 9 Brisbane St. Darlinghurst 2010 Tel 9264-8459, fax 9264-8941.

Villanyszerelő

Laci 04 5053 1881

Orvos:

Dr. Halász Elisabeth GP, 170 A Wardell Rd. Dulwich Hill, 2203. Tel.: 9559 2511.

Orthopéd Sebész

Dr Szomor Zoltán, Térd, csipő és egyéb mozgásszervi betegségek sebész kezelése Tel: [02] 8568 6700 12-14 Ormonde Pde, Hurstville 2220 www.sydneyhipandkneesurgeon.com.au

Fogorvos:

Dr. Oliver Szakáll, 14 Hillend Rd. Doonside, 2767. Tel.: 9622-4177.

Szállító, Költöztető:

OSS (World Wide Movers Pty. Ltd.) 36-38 Bearing Rd. Seven Hills, 2147 T:(02) 8825 9300, Fax: (02) 8825 9333.

Bondi Cosmo

Hungarian Cafe/Restaurant Tuesday to Sunday Ph: 9369 3425 212 Bondi rd Bondi

Ügyvédek:

Esther Simons, 19 Birrel St. Queens Park, NSW 2022 (Bondi Junction) Tel.: 9387 6382, Fax: 9369 5457

A. B. Török & Company,

Level 1. 9 Burwood Rd. Burwood 2134. Tel.: 9745-4988, Fax: 9715-2440.

Gellért Róbert ügyvéd és közjegyző

Lang Gellert & Co 9 Bronte Rd. Bondi Junction 2022 Tel: 9389-7355, Fax: 9369-5342 E-mail: robert@langgellert.com

HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=

Újrakezdődtek Nyirő József emigrációban elhunyt erdélyi író romániai újratemetésének előkészületei, de a bukaresti kormány továbbra is elfogadhatatlannak tartja, hogy az író hamvait Romániába hozzák — derült ki a román külügyminiszter esti televíziós interjújából.

Titus Corlatean a Realitatea hírtelevízióban számolt be hétfői budapesti látogatásáról, amelyet összességében jónak minősített. Megemlítette, hogy a tárgyalásokon az érzékeny témákat sem kerülték. Corlatean szerint az utóbbi időben „diszkrétan”, a nyilvánosság tudtán kívül, újrakezdődtek Nyirő József romániai újratemetésének előkészületei.

„Nem járulhatunk hozzá egy olyan író újratemetéséhez, akinek románellenes, szélsőjobboldali, tulajdonképpen fasiszta és antiszemita megnyilvánulásai voltak” — mondta a román külügyminiszter.

Corlatean hozzátette — és ezt elmondása szerint a magyar parlament elnökének is kifejtette —, politikusként el tudja fogadni, hogy Nyirő a magyarok számára fontos jelkép lehet, de a románok számára egészen más töltetű jelképrendszer kapcsolódik hozzá. Az ügy érzelmi vetületén túl a román diplomácia vezetője jogi és kapcsolati akadályokra is hivatkozott.

Arra utalt, hogy Nyirő József romániai kultusza szerinte a román büntető törvénykönyvbe ütköző cselekedet, másfelől azzal érvelt, hogy több hazai és az Egyesült Államokban működő zsidó szervezet és Izrael állam is tiltakozott az író tervezett újratemetése miatt.

Egy másik interjúban, a Digi 24 hírtelevízió műsorában Titus Corlatean a „teljesség kedvéért” elmondta: Nyirő József Székelyudvarhely környékén született, és valóban az volt a végakarata, hogy szülőföldjén temessék el.

„Ő egy bizonyos jelképrendszert képvisel egyes budapesti politikusok számára, és hangsúlyozom, csak egyes politikusokról beszélek, nem mindenkiről, és egészen más valamit jelképez és rendkívül komoly érzékenységeket érint Romániában. Ezért elmondtam budapesti kollégáimnak, hogy jó lenne, ha megértenék ezt az érzékenységet, és nem tennék újabb lépéseket az ügyben” — mondta a politikus. Miután a műsorvezető rákérdezett, hogy vannak-e olyan információi, miszerint a választási kampány közeledtével a magyar fél újra próbálkozna az újratemetéssel, román külügyminiszter igenlően válaszolt.

„Igen, voltak diszkrétabb lépések, amelyek a következő heteket, október hónapot célozták meg, vagyis azt az időszakot, amikor Romániában megemlékezünk a holokauszt napjáról október 9-én. De nem csak erre az időszakra, hanem bármely más periódusra érvényes: ez nem egy olyan dolog, amit el tudnánk fogadni” — mondta a Digi 24-nek Titus Corlatean román külügyminiszter.

Nyirő József emigrációban elhunyt erdélyi író május 27-ére tervezett székelyudvarhelyi újratemetése a város háza által kiadott temetési engedély formai hibája miatt elmaradt. A szervezők — az Országgyűlés Hivatala és a Székelyudvarhelyért Alapítvány — közölték, hogy az író végakaratainak teljesítésére egy későbbi időpontban, a román törvényeknek maradéktalanul eleget téve kerül sor.

Veress László, az Országgyűlés elnökének kabinetfőnöke az MTI kérdésére elmondta: Nyirő József végakarata szerinti újratemetése nem politikai, hanem kegyeleti kérdés. Hozzátette, hogy a román féllel keresik a függőben lévő ügy lezárásának lehetőségét.

A 22 éves japán Ogaszavara Naofu-

mi nyerte a németországi fejszámoló világbajnokságot. A Hessen tartománybeli Giessenben megrendezett kétnapos matematikai megmérettetésen Ogaszavara mögött egy kínai versenyző végzett a második, míg egy malajziai a harmadik helyen. A házigazda németeknek sem volt okuk búslakodni, az ő versenyzőjük érdemelte ki a negyedik helyet.

A világbajnokságon több mint harminc matekzseni vett részt, két napon át kellett bonyolult feladatokkal megküzdniük, és nem csak a számológép, volt tabu, de jegyzeteket sem készíthettek. A versenyzők az összeadáson, szorzáson és gyökvonáson kívül dátumszámításokat is végeztek, villámkérdésekre is felelniük kellett.

A legidősebb résztvevő 73, a legfiatalabb 13 éves volt. Érkezték matekzseni Indiából, Spanyolországból, Peruból, Iránból és Mongóliából.

Az egyik kérdés így hangzott: Mennyi 83 225 197-szer 28 051 527?

Közel egy évszázadig volt a keresztetek birtokában Jeruzsálem, Szaladin szultán azonban 825 évvel ezelőtt, 1187. október 2-án bevette a Szent Várost.

A keresztény erők a kezdeti sikerek után a XII. század végére már defenzívába kényszerültek a Szentföldön, a keresztény királyságok területe egyre csökkent. Ebben a legnagyobb szerepe Szaladinnak, Egyiptom és Szíria szultánjának volt, aki uralma alatt hatalmas területeket egyesített, hadsereg-reformjai révén pedig félelmetes haderő felett rendelkezett.

A Jeruzsálemi Királyságot eközben trónutódlási viszály is tépázta. Az 1186-ban fiatalon, utód nélkül meghalt V. Balduin trónját végül nagynénje, Szibilla hercegnő oldalán Jeruzsálemi Guido (Guy de Lusignan) szerezte meg, de a belső ellentétek tovább gyengítették a keresztetek erejét.

Utca nevek

Már majdnem egy negyed század telt el a kommunizmus bukása óta, de azért még vannak olyan helységek ahol úgy látszik, hogy megállt az idő. Ha fellapozzuk Budapest és környéke atlaszát, akkor pl a Szöd nevű kisközségben találhatunk Sallai utcát, Ságvári utcát, Mező Imre utcát, és Münnich Ferenc utcát is. A parányi kis Tinnye faluban csak 17 utca van, de ebből három kommunista „mártirokról” Mező Imréről, Ságváriról és Sallairól neveztek el. Tökölben van Kun köz és Kun utca. Vácrátóton és Verőcén is találunk Ságvári Endre utcát.

A vörös „mártirok” közül Ságvári utolsó perceiről egy 1944 július 27-én elkészített rendőr jelentés számol be. Ságvárit a csendőrnnyomozók egy pesti cukrászdában igyekeztek elfogni. A jelentést idézve: „Dr Ságvári Endre, aki izmos férfi, hirtelen dulakodni kezdett és a szomszéd asztalon fekvő akatáskájához kapott, onnan önműködő pisztolyát előrántotta és rögtön tüzelt. Lövéseivel Cselényi Antal detektívet a jobb vállán, Kristóf László csendőrnnyomozót a jobb combján súlyosan megsebezte, míg a hatósági közegek segítségére siető Pétervári János rendőrőrmester gépkocsi vezetőt haslövessel életveszélyesen eltalálta. (Pétervári meg is halt), A lövések leadása után dr Ságvári Endre a helyiségből kimenekült, de Palotás Ferenc csendőrnnyomozó és a sebesülten utána futó Cselényi Antal detektív lövéseitől eltalálva holtan összeesett.”

A rendőri jelentésből nem tűnik ki, hogy milyen veszélyt jelentett a cukrászda személyzetére és vásárlóira Ságvári „hősiessége”.

15 évvel később a Kádár rendszer Kristóf Lászlót Ságvári meggyilkolásáért halálra ítélte és kivégezték.

Nos, így aztán meglepéssel olvashattuk Bucsy Levente cikkét a Magyar Nemzetben (okt. 3) ahol arról tudósít, hogy hamarosan tötvény tilthatja, hogy Magyarországon

bármely önkormányzat fenntartsa a XX. század önkényuralmi rendszereinek emléket állító közterületi elnevezéseket. Egy erre vonatkozó törvényjavaslatra valamennyi párt reagált már, és a kormányálláspontról úgy tűnik, hogy végre vége a Lenin, a Marx és a Vöröshadsereg utcáknak amelyekből több mint ezer van Magyarországon. De idézzük Bucsy Leventét:

„Tippeljék meg, hány Lenin utcát gyűjtöttek össze az internetezők tavaly két hónap alatt Magyarországon. Negyvennégyet. Marxot mennyi közterület örökíti meg?”

Harminchat. Hát a vörös csillag utcából mennyi van? Hat. Felszabadulás? Hatvanhat. Szamuely Tibor (a Tanácsköztársaság terrorszervezetének vezetője)? Kilenc. Kun Béla? Tizenkilenc. Münnich Ferenc? Hat. Néphadsereg? Nyolc. Munkásőr? Öt. Tanácsköztársaság? Tíz. Népköztársaság? Három. Népfront? Hat. Vöröshadsereg? Harminchárom.”

Stágel Bence, a törvényjavaslat benyújtója az Ifjúsági Kereszténydemokrata szövetséggel együtt indítottak egy honlapot a Zsákutca.iks.net-et. Két hónap alatt több mint ezer, a diktatúrát üzemeltető személyiségekről elnevezett utcát jelentettek be a Zsákutca@iks.net levélcímen.

A javaslatot két párt az MSZP és az LMP ellenzi. A szocik szerint ez eltereli a figyelmet a gazdasági nehézségekről míg az LMP szerint Strasbourg ügyis el fogja kaszálni a törvényt.

Ha az interneten felkeressük az itt említett kommunista neveket, akkor az is feltűnik, hogy nem csak közterületeket neveztek el kommunistákról, hanem intézményeket, iskolákat és gimnáziumokat is. Legyen ez a törvényjavaslat az első lépés azon az úton amit Petőfi így fogalmazott.

LEMOSSUK A GYALÁZATOT!
Kroyherr Frigyes

=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK

A Szent Város sorsa valójában nem a falai alatt, hanem 1187. július 4-én, a hattini csatában dőlt el, ahol a keresztetek súlyos vereséget szenvedtek, így Jeruzsálem helyőrsége sem erősítésre, sem felmentésre nem számíthatott, amikor Szaladin hadai szeptember végén megérkeztek.

A védelmet irányító **Ibelini Balián** helyzete gyorsan tarthatatlanná vált,

néhány napi heves harc után gyakorlatilag néhány tucat katonája maradt. Az erőviszonyokat figyelembe véve az is nagy eredmény volt, hogy Balián Szaladinnal a megadásról tárgyalva elérte, hogy a város lakói megválthassák magukat és elkerüljék a rabzsoltást. A templomokban őrzött szent tárgyak és műkincsek egy részét is magukkal vihették a szabad elvonu-

lást kapott védők.

Jeruzsálemet végül október 2-án adták át Szaladinnak, aki tartotta magát ígéretéhez, és „pogány” létére nem rendezett tömegmészárlást a városban.

A Szent Várost 1228-ban **II. Frigyes** a VI. kereszties hadjárat során tárgyalásos úton még visszaszerezte, de amikor aztán 1244-ben a moszlimok újra elfoglalták, már nem voltak ilyen könyörületesek: a lakókat kardélre hányták, a falakat lerombolták.

A tojáséves kedvenc módja sokat elárul az illető személyiségéről, munkájáról, de még szexuális hajlamairól is. A felfedezés brit kutatóknak köszönhető, akik a matematikai statisztika kifinomult módszereivel ismerték fel az összefüggést. Eszerint a bugygyantott és a lágy tojás kedvelői nyitott személyiségek és az átlagembernél boldogabbak. A kemény tojás hívei szétszórtak, a tükröttojás rajongói nagy szexuális étvágyúak, a rántottások sportrajongók, az omlettezők pedig önfegyelmezettek.

Az átlagos lágy tojást kedvelőnek — a statisztikák szerint — két gyereke van, körükben több a nő, mint a férfi. A tojást legszívesebben keményre főzve evők hajlamosak az óvatlanságra és

lobbanékonyak. A tükröttojásosok zöme fiatal, férfi és leginkább szakmunkás. A rántottapártiak közül dolgoznak a legnagyobb arányban vezető beosztásban. Az omlettezők otthona a legtakarosabb — ismertette a felfedezést a Daily Telegraph című brit lap.

A felfedezés 1010 felnőtt britre terjedt ki, a Mindlab International végezte és elemezte a brit tojásipari tanács megbízásából. Nagy-Britanniában a napokban tartják a tojás hetét.

A világon 187380 embernek van 30 millió dollárnál nagyobb vagyona, ebből 365-en laknak Magyarországon — írja a Világgazdaság a Wealth-X gazdagokra szakosodott kutatóintézet felfedezésére alapján. A toplistára felkerülésre harmincmillió dollárnyi, azaz 6,6 milliárd forintnyi vagyon kellett.

A Wealth-X szupergazdaglistájára idén csaknem 190 ezren kerültek fel. Ők összességében 25,8 billió, azaz 25800 milliárd dollár felett rendelkeznek, amint több mint az Egyesült Államok és Kína gazdasági teljesítménye összesen. A számok azt mutatják, hogy a legutóbbi, tavalyi kutatáshoz képest idén valamivel több ember között oszlik el némileg kevesebb vagyon.

Magyarok 365-en fértek fel a listára a cég szerint 40 milliárd dolláros összvagyonnal, tavaly a cég szerint még 390-en voltak. Ez azért érdekes, mert a különböző top 100-as, top 150-es kiadványok szerint már ennél, mármint a megjelölt 6,6 milliárd forintosnál jóval kisebb összegekkel is be lehet kerülni a magyar század elitbe. Ez azt jelenti, hogy vagy a magyar kiadványok szerepeltetnek a valóságosnál kisebb vagyontulást — esetleg hagynak le valakit a listáról —, vagy a Wealth-X becsüli túl a magyar milliárdosokat. Utóbbi szerint mindenesetre a leggazdagabb magyarok átlagosan 109 millió dollárral, 24 milliárd forinttal rendelkeznek.

A legvagyonosabbak egyébként egyre inkább elfordulnak a spekulatív pénzügyi befektetésektől, és inkább az ingatlan vagy más kézzelfogható vagyontárgyak felé kacsintgatnak. A vagyonok kelet felé áramlanak, illetve az eurózonán belül Németországba és Svájcba menekítik vagyonukat a szupergazdagok, de jól jár a világgazdasági bizonytalanságokkal Nagy-Britannia, az Egyesült Államok, Hong Kong és Szingapúr is.

A szupergazdagok, azaz a dollármilliárdosok létszáma jelentős mértékben, 9,4 százalékkal növekedett, összességében immár 2160-an mondhatják el magukról, hogy ebbe a klubba tartoznak. Nekik átlagosan 2,9 milliárd dolláros vagyonuk, 6190 milliárdos összvagyonuk van. (A Forbes hasonló listája 1226 embert, 4600 milliárdos összvagyonot és szintén emelkedő tendenciát említ.) Ők — azaz a gazdagok 1,2 százaléka — tartják kézben a listán szereplők összvagyonának 24 százalékát. Ebben a vagyontelemben egyébként a kínaiak jártak a legrosszabbul: az ázsiai ország milliárdosai vagyonuk harmadát elvesztették egy év alatt főként a lassuló gazdaság, rosszul teljesítő tőkepiacok és csökkenő külső kereslet miatt.

A legtöbb szupergazdag az Egyesült Államokban él, sorrendben New Yorkban, San Franciscóban és Los Angelesben. Két utóbbi város Kaliforniában van, így az államok közti versenyben ez a nyugati parti terület megelőzi New York államot. Harmadik helyre az olajmilliárdosokról elhíresült Texas futott be, amelyet a milliósos nyugdíjasok kedvenc helyeként emlegetett Florida követ a negyedik helyen.

Európa gazdagjai kevesebben lettek egy év alatt, és a válság a vagyonukat sem kímélte. 1054-gyel kevesebben mondhatják el magukról, hogy van 30 millió dollárjuk, mint tavaly. A legrosszabbul a spanyolok, franciák és olaszok jártak, míg a skandináv országok jól teljesítettek ilyen szempontból. Németország őrzi első helyét a képzeletbeli listán, a szupergazdagok kedvenc városai sorrendben München, Düsseldorf, Hamburg, Frankfurt és Stuttgart.

Sosem akkor fúj a szél, amikor kelene. A szélerőművek legnagyobb baját cseppfolyósított levegővel orvoslónak brit mérnökök. A brit Gépészmérnöki Intézet szakértői szerint a módszerrel akár 70 százalékos hatékonyságot is el lehet érni.

Az már kiderült, hogy nem vezet az áramhálózat összeomlásához az, ha egyre több szél-, nap- és biogáz-erőművet kapcsolunk rá. Sőt, a sok, megújuló energiás kiserőmű hozzájárul a nagy áramszünetek elkerüléséhez. Az viszont továbbra is probléma, hogy mi történik a nap- és szélerőművek termelte fölös villanyárammal, ugyanis az áramellátás csak akkor megbízható, ha a termelés mindig egyensúlyban van a fogyasztással.

Brit mérnökök cseppfolyósított levegővel tárolják a pluszban termelt áramot. A megoldás van olyan hatékony, mint az akkumulátorok vagy a hidrogén a szigetország Gépészmérnöki Intézete (IMEchE) szerint. Az IMechE elképzelése szerint a szélfarmokon rossz időpontban termelt árammal cseppfolyósítanak a levegőt. Amikor az áramigény megnövekszik, az újra gázalmazállapotú levegő generátorok turbináit hajtják meg — tudósít a BBC.

Az intézet szakértői szerint a módszerrel akár 70 százalékos hatékonyságot is el lehet érni. Az elképzelés egy kelet-angliai, hertfordshirei feltaláló ötletén alapul. **Peter Dearman** a garázsában kísérletezte ki. Ipari léptékű felhasználására céget alapítottak, amely két évig teszteli a megoldást egy délkelet-angliai város, Slough hőerőműve szomszédságában. A tesztüzemet a brit kormányzat is támogatja.

A szélfarm pluszban termelt áramával előbb kivonják a levegőből a széndioxidot és a vízpárát, mert egyébként nem lehetne egyenletesen hűteni. A folyamat végén nagyrészt nitrogén marad, amelyet mínusz 190 Celsius-fokra hűtenek, azaz cseppfolyósítják. A cseppfolyós levegőt nagy méretű, vákuumfalú tartályban tárolják. Amikor el kell indítani a generátort, a levegőt szobahőmérsékletre melegítik, így hajtja meg a turbinát.

MEGHÍVÓ

A MAGYAR KÖZPONT RENDEZÉSÉBEN

SZILVESZTERI BAL

2012. DECEMBER 31-ÉN
ESTE 7 ÓRÁTÓL

A JÓ HANGULATRÓL A
NÉVTELEN BANDA GONDOSKODIK

IZLETES VACSORA GAZDAG TOMBOLA

A kedves vendégeket egy pohár pezsgővel köszöntjük

BELÉPŐ EGYSÉGESEN 40 DOLLÁR

JEGYRENDELÉS

VETŐ OLGA 9754 8579 SZABÓ EDIT 9560 1270

KÉRJÜK JEGYEIKET MIELŐBB MEGRENDELNI ÉS LEGKÉSŐBB
DECEMBER 9-én a MIKULÁS PIKNIKEN vagy a GYERTYAFÉNYES EST-en
DECEMBER 16-án ÁTVENNI

ÜGYVÉD
BUDAPESTEN
nagy gyakorlattal és
szakértelemmel,
mindenféle ügyintézés,
jogi tanácsadást vállal.
Forduljon bizalommal:
Dr. Horváth Anna
e-mail:
drhorvatha@yahoo.com
fax: (0011) 36-1-4038503

„Véletlenül nem szósz világhódító terveket?”

A kérdést apám apja tette fel a fiának. Egymás mellett ballagtak a budai Vízivárosban, a Kacska utcán. A szódagyár melletti pékség ajtajában félmeztelen, lisztes péklegények támasztották az ajtófélfát, a sarki Cseke-vendéglő konyhájának kitért ablakából edénycsörömpölés hallatszott. A Margit körúti kis Admiral moziba tartottak, az volt a családi mozijuk, ott látta apám a Gunga Dint, az Aranyvárost és az első Tarzan-filmeket. A Statisztika-kert melletti nagy, hidegen előkelő Átriumba szinte sosem tévedtek be, a távolabbi Budai Apollóba annál inkább: az volt a gyerekek kedvence. Általában olyan feledhetetlen filmrekeket játszottak, mint a Gyilkos csillag, a Kalózszerelmelem vagy a Z, a korbácos ember.

„Nemmel válaszoltam a kérdésre — írja apám a börtönben —, hiszen ilyen terveimet senkinek el nem árultam volna, de annyi értelem már volt bennem, hogy rögtön tudtam, ezt a kérdést saját gyerekkori emlékei sugallták apámnak. Ez aztán kissé lehűtötte bennem az ambíciót: először fordult meg a fejemben, hogy esetleg soha nem valósulnak meg a terveim.”

Tízéves múlt akkor, és néhány nap múlva megtapasztalta, milyenek az igazi hódítók.

1941-et írtak, szép tavaszi délelőtt volt, apám éppen a szódagyár kocsi-színjében kotozott a ládák, öreg szivattyúk és pumpák között, amikor az udvarról lélekszakadva rohant be Márton Ali, a barátja. Úgy zihált, hogy alig bírta kinyögni az újságot: „A Duna-parton!... A rakparton!... Annyi katona... aszongyák, németek...” Apám otthagytott csapot-papot, rohant a Margit rakpartra. A korlátnál feketéllő tömegbe fúrta magát, odanyomta a rácsához a homlokát. Életében akkor látott először hús-vér német katonát.

„Dübörgő kételtű kraftwagenek végeláthatatlan oszlopa özönlött a Margit híd irányából az alsó rakparton. A nyitott teherautókon zöld egyenruhás, sisakos katonák, némelyik hajadonfótt. Melegtől kivörösödött arcukat töröltgették, kíváncsian bámulták az idegen várost. Szeplős ábrázatok, csapzott, szalmaszőke haj, fémesen csillogó fegyverek, itt-ott kutyák dugták ki a pofájukat a kocsi vezetőfülkéjéből. A zöldes színű járművek között tigrisruhás motorosok száguldottak, hátukon púpot dagasztott a léghuzat. A felső rakparton szorongók sorából itt-ott gyér taps hangzott fel, az emberek találgattak: hová tart a gépek áradata? Senki sem tudott semmit. A végeláthatatlan kocsisor haladt dél felé.”

Mire hazaért, a néprádióból Somogyvári Gyula hangja hallatszott: a készülék szintelenül csorgatta az öngyilkos miniszterelnök, Teleki Pál nekrológiáját. Aztán a hírek: „háború Jugoszláviával... Belgrád bombázása...”

Több mint tizenöt évvel később ismét átél majd valami hasonlót: a hódító hadigépezetének csörömpölését, miközben a háttérben szól a rádió. A forradalom végnapjai, 1956. november 4. Szép őszi vasárnap délelőtt. Apám a Margit híd felől baktat a budai Fő utcán. Tűz a nap, a levegő szinte langyos, a Bem-szobor ragyog a fényben. Az utcák üresek, üres a rakpart is. Túlóldalt, a Parlament körül orosz tankok sötétlenek. „Agyat tépő csend — írja. — Egy puska lövés sem hallatszik. Huszonharmadika óta nem volt ilyen csend Budapesten. A házakban

Apám és a hódítók

Lárma és csend, lelkesedés és szorongás (Forrás: Archív)

szól a rádió, amerre megyek, hallom a szöveget. Mindig ugyanazt: a szolnoki kormány felhívása, ellenforradalom, kértük a szovjet csapatok segítségét... Minden ablakból ugyanaz, újra és újra...”

1948 tavaszán, tizenhét évesen a következőt jegyzi fel a füzetébe: „Vajon tehetünk bármi olyat, amit kizárólag a magunk művének nevezhetnénk? Egy cselekvés olyan, mint a lavina. Egy aprócska tett, és cselekvések tömege követi, amelyek roppant tömeggé dagadhatnak. Egy puska elsütését cselekvések sora fogja követni. Így van ez a történelemben is. A politikus azt hiszi, ő irányítja az eseményeket, pedig az események irányítják őt. Amit tesz, az nem tőle indul, hanem valahonnan az idők ismeretlen mélységeiből. A legapróbb itáliai reneszánsz háború oknyomozásához sem lenne elegendő ötven tudós élete munkája. Mert az okok elágazók, és minden elágazás után újabb elágazások következnek. Hitler nem terheli nagyobb felelősség a második világháború kirobbanásáért, mint a lavina egyetlen hókristályát a pusztító hógörgetegért. Hogy a világháborúnak ki kellett törnie, az évezredekkel előbb elhatározottat, amikor két kőbaltás ember összeveszett a frissen ejtett szarvason.”

Ezeket rágódik. Újra és újra előveszi. A hatalom, az erőszak kérdései nem hagyják nyugodni. „A napokban Rákosit hallgattam. Arról beszélt, hogy mindenkinek politizálni kell, az egyetleneken a többi tárgy mellett a politikát is tanítani kell. Nem ostobaság ez? Azt hiszem, elég, ha egy országban csak egy ember politizál. A többi engedelmeskedjék.” 1948 tavaszán járunk, tizenhét és fél éves. Néhány nap múlva megint: „Hogy képzelik a demokraták, hogy egy sereg fajankó úgy elkormányozhat egy országot, mint Caesar, Napóleon vagy Tamerlán? Minden közuralom csúfos véget ér, és a káoszban végül Caesar teremt rendet. A demokraták jó szándékukban felgyújtják a világot, s a tirannus aztán győzze megmenteni. A köztársasági vezető nulla, vagy ha nem az, akkor így vagy úgy, de Caesárrá lesz.” Néhány nap elteltével

megint: „Pascal azt mondja: a jobból mindig erőszak lesz. Csak hogy ez fordítva is áll. Az erőszak mindig jogot teremt. Mi hát a jog? Törvényesített erőszak. És az erőszak? Eljövendő jog.” További bejegyzések ugyanazon a tavaszon. Április 9. „Az lenne az igazi megváltó, aki a munka láncait levenné az emberről, és szabaddá tenné, olyan szabaddá, mint őseink voltak ezelőtt kétezer évvel. Durva, erőszakos kor volt, de szebb, szabadabb és emberibb.” Egy bekezdéssel lejjebb: „A munka — kenyér. Akik hirdetik, maguk is tudják, hogy nem igaz. A munkának több köze van az éhséghez, mint a kenyérhez. Akinek sok kenyere volt, nem dolgozott soha. Az dolgozik, aki nem tehet mást, s annak, aki dolgozik, mindig kevesebb a kenyere, mint annak, aki nem dolgozik.” Két nappal később: „Semmit sem utálok annyira, mint a nyárspolgári életformát. De gyűlölöm a szorgalmas méhecskeéletet, a munkáséletet is. Gyűlölöm a polgár és a proletár életmódját egyaránt. Undorodom a bűdös, poloskás bérkaszányáktól, a gyáraktól, az irodáktól, a józan, munkás hajnaloktól. Utálok a »dolgozó« beszédmódját, életformáját, mindent, ami ezzel összefügg. Mindent utálok, ami robot, ami helyhez köt, ami lehúzza a földre. A változatosságot, az izgalmat szeretem, sohasem tudnék belenyugodni abba, hogy egy helyen, zökkenő nélkül éljem le az életemet.”

Nem kell aggódnod, nagyapám fia, nyugodj meg, nyugtalan lesz az életed. Lesznek zökkenők, lesz tengelytörés is. Én ma már tudom, amit te akkor még nem: egy év múlva berukkolsz a seregbe, majd három év katonáskodás után államellenes szervezkedésért, fegyver- és robbanóanyag-rejtegetésért tíz évre ítélnék majd, s börtönbe csuknak.

Ez viszont még mindig 1948 áprilisa: „Mindennek van célja — írja —, a pusztításnak is. Amire szükség van, nem pusztul el, és a legvisszataszítóbb tettek is kell legyen értelme. Valami láthatatlan célja. Valami olyan, amit nem ismerünk, de amiért szükség-szerűen bekövetkezett. Nem lehet rombolni úgy, hogy ne építenénk, és nem építhetünk rombolás nélkül. Sem-

latok vezettek az átalakuláshoz. Nem értettem, mert valójában nem éltem meg. Azon a reggelen nem történelmet látni indultam a HÉV-vel Törökbálint-ról Budapestre. Tudtam, hogy valami készül, de tulajdonképpen munkát keresni mentem, s ezért kerültem a Kőbányai Konzervgyár személyzeti irodájába. Ott kezdtem a napot, és nem a Bem-szobornál.”

Aztán nem ment haza, mégis maradt a városban egészen novemberig. Hol itt aludt, hol ott, rőtta az utcákat, feljegyzéseket készített. Jegyzetfüzetem volt nála, kitépett füzetlapokra, számológépdulák hátoldalára írt: zsebei a napok során megteltek a papírdarabkákkal. Nem próbált összegezni, nem rögzítette a véleményét. Pillanatképek sorozata az írás. Kavargás, összevisszaság, groteszk és megható, taszító vagy vonzó arcok, mondatok, tettek: elvillanó képek. Lárma és csend, lelkesedés és szorongás. Ez van ezekben az utcai képekben. Mert ez volt. Igazából majdnem mindenki ezt látta. Nincs benne indulat és nincs állásfoglalás. Egészen 1956. november 4-ig, addig a verőfényes vasárnap délelőttig, amikor a Margit híd felől baktat a budai Fő utcán, és a házak ablakából a rádió hangja hallatszik: „... ellenforradalom, kértük a szovjet csapatok segítségét...”. Minden ablakból mindig ugyanaz, újra és újra. „Akkor már nem lehetett kívül maradni — mondta később. — Vannak helyzetek, amikor dönteni kell. Az olyan helyzet volt. Mint a pincebogarok, úgy nyüzsögtek az orosz tankok a Parlament körül.” Egy fiatalember jön vele szembe az utcán, kezében revolveragyú géppisztoly. Mentében nézegeti, látszik, most ismerkednek. — Hol kapta? — kérdezi apám. A férfi felé mutatja a fegyvert. — A laktanyánál — mondja. — Menjen oda, kap maga is. — Apám inkább a Széna térre tart, ahol egy vékony, nagyon magas férfi — később úgy írja le, egyszerre volt papos és katonás — vagy nyolc-tíz fiút rendel alá, és azzal a feladattal küldi fel a Várba, hogy orosz támadás esetén védjék, amíg lehet, a Fehérvári-kaput. Apám ott tölti az éjszakát — orosz katona véletlenül sem téved a környékre —, majd a következő éjjel hazaküldi a „katonáit”, csupa tizennégy-tizenöt éves fiú, és a sötét Tabánon át elindul haza, Budaörs felé.

Száraz Miklós György
(Magyar Hírlap)

Suite 1, 128 Acland St. St.Kilda VIC 3128

Tel.: 9534-0901

Bel- és külföldi utazását, rokonok kihozatalát nagy gyakorlattal végzi

Szabó Edith

Ha nyugodtan akar elindulni és hazaérkezni akkor forduljon hozzánk bizalommal!

AZ A NAP

Ki gondolta volna, hogy azt a fiókot, amit aznap délután becsuktam, soha többé nem fogom kinyitni? Ki sejtette, hogy azt a munkát, aminek éppen akkor gyűrűköttem neki, nem tudom többé folytatni??

— *Várj! Várj egy kicsit! Mindjárt én is jövök!* — könyörögtem **Csillag Palinak**, aki a sors szeszélye folytán nemcsak egyetemi évfolyamtársam, de a minisztériumnál fölöttesem is volt.

Pali azonban nem volt hajlandó megvárni, amíg befejezem a felsőpetényi tűzállóagrátegek korrelációját. Arca égett, szeme tüzelt, és én egyszerre rádöbbentem, hogy olyan hullámok sodrába kerül, amelyek erősebbek az ő egyéni akaratánál. Lelkesen, fölhevülten rohant el, hogy „legalább a Parlamentnél” utolérje a tüntető tömeget.

* * *

Bevallom, nem nagyon kísértem figyelemmel a Petőfi Kör üléseit, s az Irodalmi Újság vérszédítő nyári számai is csak hébe-hóba kerültek a kezembe. Kint kóboroltam a bányáknál, s ifjú lévén, reményteljes és kilátástalan szerelmeim latogatása foglalta el az időmet. Csak október 6-án, a Rajk-temetés hírére kaptam föl hirtelen a fejem. Az már valahogy „meghaladta a mértéket”... Aztán ismét tompa, vihar előtti csend.

23.-a (kedd) vidám, verőfényes reggelrel kezdődött, s én gondtalan jóérzéssel ültem föl a 2-es autóbusszra, hogy budai lakásomtól, végigutazva jóformán az egész városon, Népköztársaság-úti irodámba, a Pestvidéki Ásványbánya Vállalat központjába menjek. Első alkalommal volt rajtam többhónapos takarékoskodás árán szerzett szép, kockás átmeneti kabátom s a Kossuth Lajos utca egyik udvari műhelyéből, méregdrágán vásárolt zöld, magassarkú cipőm. (Akkor viseltem mindezt először és — utójára! Midőn évekkkel később — már az olasz divat könnyed eleganciájára hangolva — visszatértem Budapestre, nevetségesen trampinok találtam a lábbellit, ormótlannak a kabátot).

Unalmas irodai nap. Ásítózás, tevésekvés az asztalon, szószmötölő nekiké-születés a munkának...

Már éppen el akartam merülni a kedvetlen tevékenységben, midőn megszólalt a telefon. (Nem volt külön szobám, egy helyiségben ültem a főmérnökkel, a káderessel, a technikuslányokkal. Így mindenki hallhatta a beszélgetésemet — legalábbis az én csodálkozó kérdéseimet, feleleteimet).

— *Mit mond? Nem létezik! Hogy-hogy...???*

A vonal másik végén, a Művelt Nép Könyvkiadó nemrég megismert lektora, Tamás Ódon volt. Ő számolt be nekem izgatottan a reggel óta történetekről. Aztán, lelkiismeretes tudósítóként, óráról-órára fölhevült.

Nem törődtem többé vele, hogy irodánkban hétpróbás kommunisták is ülnek, szimultán közvetítettem környezetemnek a híreket: Petőfi-szobor, Bem-szobor, kivágott zászlók, hajmerezítő jelszavak... Lassan mindenki abbahagyta a munkáját. Várakozón körém sereglettek.

Ódon fejcsóváló hitetlenséggel kommentált mindent. Nem bízott a sikerben. Engem azonban egyre jobban hatalmába kerített a lelkesedés, s ez a mámor fokozatosan átragadt társaimra is. Ekkor „ugrott be” Pali barátom a központba, de már száguldott is to-

Saáry Éva ötvenhatja

vább, mint egy megszállott. Távozása után én sem voltam képes a helyemen maradni. „Majd holnap folytatom a munkát” — jelszóval becsaptam a fiókot. Érdekes módon, eszembe sem jutott „távozási engedélyt” kérni — miként szokásban volt — a főmérnöktől. Már csak a Vonzásra figyeltem. Ugyanígy tettek a többiek is. Délután 4-re, noha közönséges munkanap volt, kiürült az iroda.

Nem tudom, hogyan jutottunk Stubits Jancsi kollégámmal a Parlamenthez, csak arra emlékszem, hogy keserves volt a járás vadonatúj, magassarkú cipőmben. Mire odaértünk, zsúfolásig megtelt a tér és a környező utcák. „Egy gombostűt sem lehetett volna leszúrni”. A diákok száma ekkor még elenyésző volt. A gyárakból, hivatalokból kitudult dolgozók (munkások, értelmiségiek vegyesen) alkották a társaság zömét. Teherautókról leugró emberek harsány kiáltásait hallottam: „Mink vagyunk a vörös Csepel!” — s ezekben a mondatokban leplezetlen gúny harsogott.

Több mint 50 esztendő távolából az események egymásutánja összekeveredik az emlékezetemben. Időnként Nagy Imrét reklamáta a tömeg, időnként azt, hogy távolítsák el az épület tetejéről a vörös csillagot, aztán pedig a kioltott fény miatt zúgolódtak. Azóta mindezt sokan elmesélték, leírták: az újságokból rögtönzött fátylaerdőt, a lángok fenyegető vonaglását az egyre sűrűsödő éjszakában...

Hosszú várakozás után Nagy Imre végre megjelent a Palament erkélyén. A sötétben alig lehetett felismerni.

— Elvtársak! — kezdte, de a tömeg sértett fölhoronkással válaszolt:

— Nem vagyunk elvtársak!!!

A volt miniszterelnök beszéde csaldást keltett. Zavar és ijedség csendült ki belőle. Folyton csak ezt ismételtgette:

— Nyugodjanak meg! Nyugodjanak meg! Menjenek szépen haza!

Aztán megint csend lett és sötétség. Órákhozhat álltunk, álltunk, mintha földbe gyökeredzett volna a lábunk. Kósza hírek érkeztek a rádiótól, hogy „ott már harcok folynak...” Sokan elindultak a Bródy Sándor utca felé. Mások barrikádok építését fontolgatták.

„Aludjunk az egészre egyet, majd holnap meglátjuk, mi lesz!” — szólalt meg bennem a józanság hangja, mivel magassarkú cipőmben bedagadt, és egyre jobban fáj a lábam.

Alig tudtam gyalog átvánszorogni a Lánchídon. A város budai része nyugodt volt, sőt: kihalt. Szelíd fények ringatóztak a Dunán...

„Majd holnap!”, de akkor még nem tudhattam, hogy másnapra lezárják a hidakat, s csak a túlpartról figyelhetem majd szívszorongva a Pesten föl-fölkattogó géppisztoly-sorozatokat, s lakásomban a rádió egymásnak ellentmondó jelentéseit. Nem sejtettem, hogy majdcsak a „véres csütörtök” zűrzavarában leszek újra szenvedő részese az eseményeknek...

* * *

Azóta, többévtizedes emigrációmban, sokat töprengtem azon a napon, s máig sem egészen értem, hogyan történt meg mindaz, ami történt? Milyen nehéz két ember között is harmóniát teremteni, akkor pedig néhány óra leforgása alatt eggyé forrott, „egy hullámhosszra” hangolódott egy egész ország!

Ha valaki (Szent Péter?) halálom után megkérdezné, „érdemes volt-e élnem”, habozás nélkül válaszolnám:

— **Igen, az 1956-os októberi napok csodájáért; azért a mámorért, amit akkor éreztem, s melyhez azóta sem volt semmi fogható, még a szerelem legforróbb pillanatai sem! Szánalommal tekintek mindenkire, aki ezeket a rendkívüli pillanatokot át nem élhette, meg nem ízelhette! (S ezen november 4.-e hajnalának szörnyű csalódása és fájdalma sem változtatott!)**

* * *

Pali barátomat csak 1992 őszén, egy évfolyamtalálkozón láttam viszont. Komoly, szakállas „úr” lett belőle. Első pillanatban meg sem ismertem. Aztán hirtelen bekövetkezett tragikus haláláig, többször találkoztunk, de ha visszagondolok rá, most is úgy él az emlékezetemben, ahogyan azon a történelmi délutánon ifjú hévvel elrohant.

Stubits Jancsi, úgy tudom, valahol Kanadában talált magának „új hazát”, ami pedig **Tamáskó Ödönt** illeti, nem sokkal a Forradalom leverése után eltávozott az élők sorából anélkül, hogy még egyszer beszélhettem volna vele. Nem volt köztünk szerelem, csak kezdődő, félszeg barátság. Alakja mégis összeforrott 1956. október 23-ával. Mindketten egyformán éreztünk, de amíg én hittem a győzelemben, ő kételkedett és — félt. (Sajnos, neki lett igaza!) Nem maradt más számomra belőle, mint az a kis, vaskos bronzdarab, amit pár nappal később, a Nemzeti Színház közelében (az Emke sarkán), az akkor már csupán két hatalmas csizmára redukálódott Sztálin-szoborból nagy ügyel-bajjal lefűrészelt. Ezt, szent ereklyeként, ma is őrzöm.

A svájci iskoláskönyvek a „Historia szimbólumaként” mutatják be a Diktátor Budapest ledöntött bálványának fényképét. Ez a kis bronzdarab számomra — még általánosabban — minden földi hatalom és becsvágy hiábavalóságát bizonyítja: „**Sic transit gloria mundi**” — **Igy múlik el a világi dicsőség!**

* * *

BÚJÓCSKA A HALÁLLAL

Első megmenekülésemet **Kubinyi Feri** barátomnak köszönhetem. „*Várj még egy percet, mindjárt jövök!*” — biztatással addig szószmötölt, tett-vett a Pestvidéki Ásványbánya Vállalat Népköztársaság úti irodájában, amíg lekéstem randevúmat — a Halállal.

* * *

Az Astoria-büfé előtt, ahol egyetemista korunkban hétszámra ettük a 70 filléres bablevest, alig tudtunk át-törni az embergyűrűn.

Fiatalszabadságharcos földi maradványait szedte össze egy köztisztasági alkalmazott — söprűvel, lapáttal... Orosz tank gázolt keresztül rajta szerdán, október 24-én. A véres cafatok között csodálatos módon teljesen épen maradt a diákigazolvány. Megtisztogatta a kabátja ujjával, gondosan kismítgatta, aztán, mint valami ünnepi ostyát, fölmutatta a tömegnek.

A férfiak levették kalapjukat, a nők összetették a kezüket (volt, aki le is térdelt), s először bizonytalanul, majd egyre ércesebben, dacosabban csendült föl a sorsot idéző ének:

Hazádnak rendületlenül légy híve ó magyar...

* * *

A Kossuth-térre későn értünk; későn — már ami a randevút illeti. A nagy ördöklés lezajlott. Egymás után húztak el mellettünk a teherautók: mindig egyik magasra púpozva halottakkal. Itt egy kéz lógott ki, ott egy láb... Nagyrészt fegyvertelen asszonyok, gyermekek.

A Földművelésügyi Minisztérium épülete előtt bokáig tocsogtunk a vérben. Budapest ostromakor sem láttam az utcákon ennyi vért, pedig akkor nem sok értéke volt az emberi életnek.

Közben újabb és újabb tüntető csoportok özönlöttek az Országház elé, s lyukasközepű nemzetiszín zászlóikat megmártották, végigvonszolták a tócsák bíbor levében. Iszonyúan fölforrósodott a hangulat! Ezek a lucskos lobogók aznap, csütörtökön, ezeket és ezeket állítottak ismét a Forradalom ügye mellé. Akkor kezdődtek el az ávós-fogdosások. Az emberek szíve megkeményedett, látásukat elködösítette a harag és a bosszú vágya.

* * *

Most már nem tudom, melyik napon történt.

Fegyverrel nem harcoltam, mert fegyverem nem volt (egy-egy szatyor kézigránát ide-odahurcolásával segítettem ki a barátaimat), de majdnem mindenütt jelen voltam, s szabadságharcos csoportokkal néha föl-sodród-tam vadidegen lakásokba is — ebédre, vacsorára. Senki sem kérdezte tőlünk, kik vagyunk, mit teszünk, hová megyünk. Minden ajtó nyitva állt előttünk, minden asztalon várt ránk egy tányér leves. Most, hogy visszagondolok minderre: alvilági bolyongás. Elkárhozott lelkek, akik mindent elfelejtettek már, kivéve egyetlen dolgot, azt, hogy az idegen megszállókra löni kell!

Cszimában jártam, viharkabátban, ahogyan mint geológus, a felsőpetényi tűzállóagrágy-bányában szoktam volt dolgozni. Talán ez tűnhetett föl, mert elfogtak az ávósok Pestről Budára (lakásom) felé menet a Lánchíd pesti hídfőjénél.

Több társammal együtt beteretlek egy közeli épületbe, s egyenként hívtak be minket kihallgatásra.

Eredetileg két ávós volt a szobában, de éppen mikor rám került a sor, az egyik valamiért kiment — talán a mellékhelyiségre?

Négyszemközt maradtunk.

A fiatal tiszt töprengve nézegette személyi igazolványomat:

— *Maga Dedinszky János felesége?*

— *Igen.* — vágtam rá gyorsan, bár

akkor már túl voltunk a válóperen.

Az ajtóra pillantott, majd ismét a kezében lévő iratra, amit egy hirtelenheves mozdulattal visszaadott:

— *A férje osztálytársam volt a gimnáziumban. Ez egyszer szerencséje van. Szabadon ereszttem, de tünjön el, amilyen gyorsan csak tud!*

Az utcán döböntem csak rá, hogy mi történt. Utólag futott végig hátamon a hideg...

Istenem, mi lett volna, ha... Nem merem végiggondolni.

Fürgén szedtem a lábam. Csak a budai partról néztem vissza. Nem jött utánam senki.

* * *

Harmadik találkozásom a Halállal a szabadság pár napja alatt történt a Kékgolyó utcában.

Fiatal ügyvéd albérlőnk, **Medve Laci**, a Forradalom kitörése idején Csehszlovákiában tartózkodott. Később érkezett csak haza — tele ámulattal és kíváncsisággal.

Boldogan kalauzoltam végig a városban, mintha tulajdon, frissen szerzett birtokom lett volna. Büszkén mutogattam a lyukas zászlókat, a Nagykorút kiégett szovjet tankjait, az alkalmi újságírók körül nyüzsgő tömeget.

Járkáltunk össze-vissza — mámorosan, telhetetlenül.

A városban csönd volt, s a romok és halottak ellenére, csodálatos „égi” derű.

S akkor váratlanul, a Kékgolyó utcában, kattogni kezdett egy gépfegyver.

Mire észbe kaptunk, már záporoztak körülöttünk a golyók. Ma is csodálatom, hogy egy se talált el minket. Beugrottunk ugyan egy kapualjba, sőt lehúzódtunk az óvóhelyre is, ahol egy fiatal nő zokogott és tördelte a kezét, de az már „eső után köpönyeg” volt. Csak magunkat nyugtattuk meg vele.

Mint utóbb kiderült, az Endresz György téren megmaradt egy ruszki tüzelőállás. Onnan lövöldöztek mindenkire, akit mozogni láttak.

Ellentmondásos, zavaros volt a helyzet. Mentem az utcán, s egyszer csak összezsugorított előttem valaki. Nem is lehetett tudni, mitől.

Benyitottam egy kapualjba: hullák ültek egymásnak támasztva a lépcsőkön.

* * *

Furcsa dolog az élet! Mintha előre ki lennének osztva a szerepek, és az maradna meg tűzön-vízen át, akinek még valami dolga van a Földön.

Vagy éppen a túlélés ténye ösztönöz bennünket arra, hogy „dolgunk” legyen??

Ki tudja!?

Fehér Ferenc
TEMETKEZÉSI VÁLLALKOZÓ
Mobil: 0407 007-879

25 éves szakmai tapasztalattal rendelkezve gondoskodom, az elhunyt szállításáról, az orvosi igazolvány és a hivatalos haláli oklevélről.

Angolul vagy magyarul, megegyezés szerint a temetést vagy hamvztatást megrendezzük, ahol a családtagok kellő módon búcsúzni és megemlékezni tudnak, elhunyt szeretteikről.

Forduljanak kérdéseikkel, bizalommal hozzám.

AUSZTRÁLIAI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ

Nth.Fitzroyi Gyülekezet

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház

121. St. Georges Road, North Fitzroy Vic. 3068
szolgálati

A victorai kerület lelkipásztora Dézsi Csaba

Lelkési hivatal: 121 St. Georges Road, North Fitzroy

Postacímünk: P.O. Box 1187 North Fitzroy, 3068

Az Egyház honlapjának címe:

www.hungarianreformedchurch.com

E-mail: melbref@gmail.com

Telefon: (03) 9481-0771

Mobile: 0414-992-653 (Dézsi Csaba lelkész)

9439-8300 (Csutoros Csaba főgondnok)

MELBOURNE (VIC)

2012. október 21-én vasárnap de. 11. órakor

Istentisztelet

a North Fitzroy-i Magyar Templomban

Igét hirdet: Dézsi Csaba

121 St. Georges Rd. North Fitzroy.

(112-es villamos a Collins St.-ről, 20-ik megálló)

Istentisztelet után 12 órától ebéd

a Templom melletti Bocskai Nagyteremben

Minden kedden 12 órától Biblia óra a Bocskai Nagyteremben

Honfitársainkat szeretettel hívjuk és várjuk

SPRINGVALE (VIC.)

2012. október 21-én vasárnap du. 3 órakor

ISTENTISZTELET

Igét hirdet: **Incze Dezső**

Sprigvale Lutheran Church (3. Albert Ave)

SYDNEY STRATHFIELD (NSW)

2012. október 21-én, vasárnap d.e 11.30 órakor

Istentisztelet

Igét hirdet: Péterffy Kund

Uniting Church, Carrington Ave.

ADELAIDE (SA)

2012. október 21-én, vasárnap de. 11. órakor

Istentisztelet

Igét hirdet: Szabó Attila

az Unley Uniting Churchben (Unley St. és Edmund Ave. sarok)

Minden szerdán du. 2.30-tól BIBLIAÓRA, a lelkész ill.

a gyülekezeti tagok lakásán. Mindenkit szeretettel várunk.

BRISBANE (QLD)

2012. minden vasárnap de. 11 órakor,

ISTENTISZTELET

150 Fourth Avenue, Marsden, a marsdeni Magyar Házban

Igét hirdet: Kovács Lőrinc

GOLD COAST — ROBINA

Minden hónap első vasárnapján du. 2 pm. Bibliaóra

2012. minden hónap, harmadik vasárnapján du. 2 órakor

Istentisztelet

Cottesloe Drv. and University drv. sarok Robina

Igét hirdet: Kovács Lőrinc

**Rendezze születésnapját,
névnapját, családi
összejöveteleit
a vasárnapi ebédek keretében
a Bocskai Nagyteremben.**

REFORMÁTUS SZEMLE

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház fizetett melléklete és kiadása

Felelős szerkesztők. C. és J. Csutoros

Postai címünk: P. O. Box 1187, North Fitzroy VIC. 3068

Telefon: (03) 9439-8300 — (03) 9481-0771

Október 7-én vasárnap de. Dézsi Csaba lelkipásztor távollétében, Makkai Márta hirdette az Igét.

Az Istentisztelet keretében megemlékezve az 1848-49 Szabadságharc leverése után Aradon kivégzett 13 hős tábornokról.

Emlékezés az 56-os Magyar Szabadságharcra

2012. október 21-én, vasárnap de. 10 órakor

a Carltoni Temetőben Egyházunk kiküldöttei és az ott megjelent Egyesületek képviselői egy rövid áhitat után elhelyezik a kegyelet és hála koszorúit a Magyar Hősök Emlékművénel.

11 órakor Istentisztelet a Nth. Fitzroy Református Templomban.

121. St. Georges Rd. Nth. Fitzroy.

November 4-én vasárnap délelőtt 11 órától a North Fitzroy Magyar Templomban Reformáció Emlékünnepi Istentisztelet, Úrvacsoraközösség. Ebéd után 1 órától a Nth. Fitzroy-i Gyülekezet Évi Közgyűlése.

Ezen alkalomra testvéreinket hívjuk és várjuk.

November 18-án vasárnap Istentisztelet után „Magyar ízek vására”... Hagyományos ételek, italok. MAGYAR ZENE... Magyar kultúra... Gyerek foglalkozások a Bocskai Komplexben, és a mellette lezárt utcában.

Magyar ízek vására
2012 ÉTEL ZENE KULTÚRA

Hagyományos Ételek
Magyar Zene
Magyar Kultúra
Gyerekfoglalkozások

Vasárnap, November 18.
12:00-tól 16:00-ig.
Bocskai Központ
123 St Georges Rd, North Fitzroy.

Október 23-án kedden este 7.30-tól Gyertyafényes megemlékezés az 1956-os Magyar Forradalom és Szabadságharcról, a North Fitzroyi Magyar Református Templomban. (121. St. Georges Road North Fitzroy)

A megemlékezés után vacsora és baráti beszélgetés a Templom melletti Bocskai Nagyteremben.

A vacsora részvétele ingyenes... *Honfitársainkat* szeretettel várjuk...

Emlékezzünk együtt!

Október 23-án, kedden este 7.30-tól Gyertyafényes Megemlékezés az 1956-os Magyar Forradalomról és Szabadságharcról a North Fitzroy-i magyar református templomban. A megemlékezés után baráti vacsora és beszélgetés a Bocskai Nagyteremben. A vacsorán a részvétel ingyenes. Szeretettel várunk.

-- A feleség feljegyezte férje kinszenvedéseit az utókornak --

Egy forradalmat vagy nagy népmozgalmat nem csupán a vezetők és résztvevők cselekedetei, hanem az ún. „kis emberek tettei is” jellemezhetnek. Így nagyon sok még az adósságunk a feleségek és honleányok viselkedésének illetve szereplésének bemutatása terén az 1956-os forradalom időszakából.

Nyíregyházán ilyen „kis szereplők” voltak a **Veres nővérek: Viktória** (1935. Nyh. -- 1997. Bp.), aki 1956. október 26-án délben az Irodaház mellett megállított villamos tetején állva szavalta a Nemzeti Dalt és később a Városi Munkástanács elnökének, **Rácz István** tanár úrnak a titkárnője lett; illetve húga: **Hortenzia** (1939. Nyíregyháza; most Budapesten lakik), aki a nyíregyházi rádióban szavalt. Mindezeket már 2001 óta ismertük és közzöltük.

Rendkívüli meglepetés volt viszont, amikor 2009. február 19-én **Nádasy Csaba**, a nyíregyházi Szent Imre Katolikus Gimnázium nyugalmazott igazgatóhelyettese Édesanyja hagyatékából nekem ajándékozta még 2002-ben készített hat oldalas feljegyzését, amely főleg forradalmár férjének az ávósok általi elhurcolásáról szól. A kézirat: 1-6 oldalnyi, A/4-es méretű, ceruzával írt üres iskolai nyomtatványra, soldalanként 31-38 sort tartalmaz.

Külön értéke **Nádasy Józsefné** (1920. szeptember 28. Nyíregyháza -- 2002. június 24. Nyíregyháza) „Az 56-os forradalom utáni szörnyű időszak” című helytörténeti

Veszprém válaszol (Budapest ifjúságának)

*Mint vészharangok sürgető szavát,
Mely őszi estén felriasztva száll,
Hallottuk hangod, pesti ifjúság,
És vádló hangod szívünkbe talál.*

*Veszprém tornyából tekintünk feléd,
Hős Pest felé, hol vörös most az ég,
Hol lángoló és vérző szívetekből
Most minden régi, szennyes rongy
elég.*

*Nem hallgatunk: a budapesti szózat
Ajkunkon hívón, zengőn száll tovább,
Hogy felriasszon gyárat, földet,
otthon,
Támadj föl, ébredj magyar ifjúság!!*

*És talpon állunk, énekelve járunk,
Mindent betölt a szabadság szava.
Már véget ér a halálos, szörnyű
álmunk,
S lehull az éjjel zsarnok csillaga.*

*Az őszi szélben a veszprémi tornyok
Megint a magyar zászlót lengetik,
S amíg élünk, míg vízzé nem lesz
vérünk
A magyar zászlót le nem vehetik.*

*Budapest népe! Hősök, katonák!
Nem éltetek, nem haltok hiába!
Isten velünk és veletek megyünk,
Szabad életbe, vagy hősies halálba.*

**Dicsőség néked Budapest ifjúsága!
Veszprém, 1956. október 26**

Az 56-os forradalom utáni szörnyű időszak

munkájának, hogy egyben pontos adatot szolgáltasson ahhoz a fontos kérdéshez is: verték-e 1956-ban a letartóztatottakat? A válasza? Igen verték, kínozták őket, sőt még az elkövetkező években is!

Feljegyzését így kezdte: „A forradalom leverése után nagyon sok becsületes, hazáját szerető emberre még szomorúbb napok következtek, mint addig volt. Ezt mi is végig szenvedtük a férjemmel együtt, mert ő is részt vett a forradalom szervezésében... Ennek a lelkes törekvésnek nagyon szomorú vége lett... A férjem ugyanígy, mint azelőtt kiment a kertbe, s este hazajött. Egyik este nem jött haza. Nagyon megijedtem, mert addigra már több embert letartóztattak közülük.” (1 oldal).

Másnap egyik szomszédja közölte, hogy látta éjjel, amint a férjét elvitte négy ember egy nagy rendőrségi gépkocsival. Azonnal elment a rendőrségre, ahol további két héten keresztül 3 naponként érdeklődött a férje után, míg végül megtudta: „... hogy nincs semmi baj, nem a rendőrség vitte be, hanem az ÁVÓ, s csak két hónap múlva engedik haza, mert az ÁVÓsoknak is nagyon sok a munkája és még kihallgatásra sem került sor.”

Legutolsó rendőrségi érdeklődésekor ugyanis, egykori kert-szomszédjuk (Felsősima településen) Korlát Ernő MSZMP megyei pártelnök fia volt az ügyeletes őrszem, aki barátságosan a pártbizottságra, az apjához irányította Nádasyt. Erről így írt a 3. Oldalon: „A férjem neki köszönheti az életét, mert az ÁVÓsok biztos agyonverték volna, ha ő közbe nem lép. Két hónap múlva valóban kiengedték, olyan állapotban, hogy alig ismertem rá, lefogyva, elgyötörve testileg-lelkileg egyaránt... Több mint tíz év múlva mondta el egyszer, hogy két hétig vallatták úgy, hogy naponta ájulásig kínozták... Szerinte a két hónap arra kellett, hogy felerősödjön, mert annyira le volt gyengülve, hogy nem tudott lábra állni.”

Mármost, ki is volt a férj: Nádasy József (1923. augusztus 15. Nyíregyháza -- 2000. szeptember 24. Nyíregyháza)? A megyei forradalmi vezetés egyik jelentős személyisége (a részleteket lásd: Forradalom Szabolcs-Szatmárban című kötetem 88-89. oldalain, 2006. Nyíregyháza a TIT módszertani kiadványa előadók és pedagógusok számára, 232. oldal és 41 kép). Tagja volt a Megyei Forradalmi Bizottságnak, a mezőgazdasági osztály vezetését is reá bízták. Rendet tudott csinálni továbbá Nyírtelek községben a katonai lőszerraktár őrzésével megbízott katonai alakulatnál, ahol végül elérte azt is, hogy az ottani katonák a forradalom mellé álltak, Fehér Géza alezredes vezetésével!

Nádasy József bajtársam legelőször 1995. július 7-én keresett fel a rendelőmben, amely akkor az 56-os hagyományápolás és kutatás megyei központja is volt. Ezután haláláig kb. havonta meglátogatott, s barátom és legmegbízhatóbb adatközlőm lett.

Már első alkalommal elmondta, hogy külön él a feleségétől, aki városi lakásukban (Mező utca 5-7 szám, III. 17.) lakik, s ő pedig Mohos bokor mellett, a Bence halom 6 szám alatt tartózkodik. Még 1963-ban is megfigyelés alatt tartották, főleg kisgazda párti rokonai és kapcsolatai miatt. Pedig még a Rákosi-rendszerben rendőr őrsparancsnok is volt, Kótaj községben.

Az 1957. Március eleji letartóztatásról bizalmasan elmondta, hogy „a lehető legvadabban ütötték-verték a pufajkások. Még a beszélőképességemet is elvesztettem egy időre!” Név szerint említett egy ÁVÓs verő legényt, aki kínzás előtt fekete kendővel bekötötte a letartóztatottak szemét.

A feleség kézírata szerint a férje az előzetes letartóztatásából szabadulása után még három évig nem kapott állást! (4. oldal). Majd a földműves szövetkezet lett a munkahelye, nem egészen egy évig. Később gondnoki állást kapott a Kosuth Gimnáziumban. Ebben az időben sokszor komoly pénzbüntetéssel is sújtották! Így, például 1963-ban,

amikor a gondnoki irodájában sokszorosító gépet csempéztek be és rölapok készítésével vádolták.

Még 1959-ben férjével együtt beiratkoztak a Közgazdasági Szakiskolába, és 1963-ban leérettségiztek.

Nádasy né saját sorsáról így írt: „A párt engemet sem hagyott figyelmen kívül, akárhogy meghúztam magam.” (5. oldal). Eleinte ruhavarrással tett szert némi jövedelemre (ekkor a Körte utca 17. szám alatt laktak), de iparendély hiánya miatt sokszor kellemtlenkedtek, és el akarták kobozni a varrógépet.

Végül sikerült adminisztratív állást kapnia a Volán Vállalatnál, s innen ment 1976-ban nyugdíjba.

Jól ismert, hogy a Kádár-féle megtorlás idején nem volt a történészek számára figyelemre illetve feljegy-

vezetés, a munkakönyve és a lakóhelyről való kitiltása, a vagyonának elkobzása, családjának az üldözése, azaz pályafutásának és életének céltudatos, nagyon jól megszervezett derékba törése!

Éppen ezért is hézagpótló és becses számunkra Nádasy Józsefné rövid és magvas írása, amely ugyan főleg az ávós szörnyű időket taglalja -- mégis tisztelgés is Férjének forradalmi tevékenysége és 1956 szellemisége előtt! A „történetíró” Feleség megérezte és jól tudta, hogy: „Nem feledésben van orvosság, hanem éppen az emlékezésben!” (Babits Mihály 1924.)

Ezért írta le szellemi hagyatékát Párja halála után mintegy másfél évvel.

Dr. Fazekas Árpád
(Nyíregyháza)

Emlékezzünk!

Az '56-os Forradalom és Szabadságharc 56.-ik évfordulójára

A Melbourne-i Magyar Központ vezetősége szeretettel hív és vár minden honfitársát az október 21.-én rendezendő emlékműsorra.

Koszorúzás 15 órákor a Hősök Emlékművénel.
Utána 16 órákor megemlékezés az Ifjúsági Teremben.
760 Boronia Rd Wantirna South

Díszvendégünk Sikó Anna Magyarország Nagykövete fog ünnepi beszédet mondani.

Folytatjuk előző számunkban megkezdett ismertetést a múlt hónapban elhunyt Dr. Török Béláról. Mind apai, mind anyai ágon, dédszülei révén, érintve van az 1849 október 6-án kivégzett Török Ignác és Kiss Ernő honvéd tábornokok példamutató magatartásával. Eszerint nem csoda elkötelezett magyarságtudata és egész életvitele. Múlt számunkban ismertettük gyerekkorát, végzettségét, ügyvédi, bírói és az Igazságügyi Minisztériumban végzett munkáját. A háborút megelőző ösztöndíjas berlini tudományos tevékenységét, katonai szolgálatát, családalapítását és háború végén egész családjával nyugatra való távozását, és végezetül Ausztráliába történő emigrálását. Most, itteni életét, tevékenységét kívánjuk bemutatni.

Az egy hónapos hajóját során a *Skaugum* fedélzetén már megkezdte tevékenységét, angol nyelvet kezdte adni vele utazó honfitársainak a 30 napos úton. Newcastle kikötőjébe és a Gréai befogadótáborba érkezését követően azonnal a tábor alkalmazottja lett. Ugyanis az érkező transzport névsorát és a mögötte lévő adatokat vizsgálva, a végzettséget, az angol, német és magyar nyelvtudást véve alapul, kiválasztották az igazgató, *Durant brigadéros* mellé, a közigazgatás és az azzal kapcsolatos munkálatok végzésére. Ebből a táborból, a vállalt két éves munkaszervezés értelmében, főleg Queenslandbe irányították a bevándorlókat cukornád vágására, vagy út- és vasútépítésre. Innen később családostól átkerült Sydney közelébe, a Scheyville-i ún. Holding Centrebe, ahol a tábor lakossága főleg asszonyokból és gyerekekből állt, mert a kenyérkereső férfiak már Sydneyben, vagy környékén dolgoztak, és csak hétféteken látogatták meg családjukat.

A Scheyvillei táborban a beszálló tiszt szerepét töltötte be az igazgató, *Colonel Brown* mellett. Feleségét is sikerült a tábor bérelszámolói állásába juttatnia. Itt jó lakást kaptak, és gyerekeik a tábor iskolájában tanultak. Egyébként a tábor vezetősége főleg magyar tisztviselőkből állt.

Kísérletet tett, hogy a két éves szolgálata után valami bírósági segédhivatali állást kapjon mint volt jogász, hogy így jogi légkörben könnyebben tudja rehabilitációját elősegíteni. Ez nem sikerült, de sok esetben mint tolmács tevékenykedett. Megtudta, hogy ügyvédi ill. bírói végzettsége elismerését csak az egyetem ismételt elvégzése teheti lehetővé. Úgy döntött, hogy a könnyebb és rövidebb ideig tartó könyvelői tanfolyamot végzi el levelezés útján. Utódául a táborban az Európából akkor érkező *Oláh Ákos* barátját sikerült elhelyezni.

A táborban kötött barátság révén egy másik magyar családdal, a Börzsönyiekkel vásároltak közösen Paramatta mellett Guildfordban egy három hálószobás fibroházat, ami mellé egy nagy garázs is tartozott, ahol a két család négy fiúgyereke nyert elszállásolást. A hálószobákat, az ebédlőt és a nappalit felosztották egymás között, a konyhát és a fürdőszobát közösen használták. A közös háztartáshoz szükséges mosógépet, porszívót és jégszekrényt közösen, részleltetésre szereztek be. Így indult a lágerelet után beépülésük az ausztrál társadalom életébe.

Megemlékezés dr. Török Béláról

Második rész: élete és munkássága az emigrációban

Sikerült a *Department of Main Roads*-nál II. osztályú tisztviselő állást kapnia, persze a legalacsonyabb fizetéssel. A Rosehill-i telepre osztották be, ami aránylag közel volt Guildfordhoz. Hozzájuk tartozott Nagy-Sydney állami úthálózatának a karbantartása, a sárga útjelző vonalak és a Harbour Brigde szinte állandó festése is, valamint a munkacsoportok bérelszámolása, statisztikai adatokkal egyes útszakaszok karbantartásának kiszámítása. Feleségének is sikerült állást találnia a híres EMI angol gramofongyár diszpecseri osztályán. Mindkettőjüknek dolgozni kellett ahhoz, ha komolyan előre akartak haladni.

A magyar közösség is igyekezett megtalálni egymást, de a politikai válaszfalak széttagolták őket. Amikor Sydney egyik vendéglőjében összegyűltek az *MHBK* (Magyar Harcosok Bajtársi Közössége) rendezésében a volt katonabajtársak, megdöbbenve olvashatták egy-két nappal később az egyik napilapban (*Daily Telegraph*), hogy „*volt fasiszta magyar tisztvezetők szervezkednek Sydneyben*”. Szomorú, hogy egy volt magyar újságíró, (*Barcs Imre*) írta mindezt, akinek semmi bántódása nem esett Horthy Magyarországon, hiszen mint újságíró az egyik magyar napilapot képviselte Rómában, és sok méltó cikket is írt Musolini országról. Igaz, hogy jó érzéssel, még 1939-ben kivándorolt Ausztráliába.

Az ausztrál hatóságok azonban már a kivándorlásra jelentkezéskor tudomásul vették, hogy a magyar hadsereg II. Világháborúban német szövetségben harcolt a keleti fronton. Sőt, a kialakult hidegháborús hangulatban (Berlini blokádnak), a magyar antibolszevista magatartást örömmel fogadták. Hamar megalakultak a magyar egyesületek is, és a nemzeti ünnepek alkalmából megemlékezések voltak (a NSW-i Magyar Egyesületek Szövetsége rendezésében) a Paddington-i Városháza nagytermében. Ilyenkor a szövetségi és helyi kormány vezető politikusi is felszólaltak, és méltatták a bevándorlók szorgalmas országépítő munkáját. Igyekeztek az ifjúsággal is foglalkozni, hiszen a második generáció magyar nevelése látszott a legfontosabb feladatnak. Erre a cserkészmozgalom megszervezése és működtetése bizonyult a legalkalmasabbnak. Az egyházak is munkába fogtak. Az amerikai példából is bizonyítottan, a vallás tudja legkönnyebben a nyelvet, a múlt hagyományait megőrizni. Ezek az egyesületek és egyházi szervezetek igyekeztek legyőzni a széttagoltságot és a nagyvárosi távolságokat. A keresztény egyházak papjainak nem volt könnyű feladatuk, mert szembe mentek az állammal, amely arra törekedett, hogy a bevándorlók mielőbb beolvadjanak az ausztráliai életbe és a helyi egyházközösségekbe. *Forró Ferenc* és *Fazekas János* jezsuita missziós atyák, Vöröskínából azidőtájt kiutasítva, bátran felvették a harcot a magyar lelkek megmentésére.

A társadalmi különbségek is hozzájárultak ahhoz, hogy nem lehetett az emigráció egységéről beszélni. A gazdasági érdekeltségű iparos-ke-

reskedő réteg hamarabb tudott érvényesülni, mint a volt katonatisztek, közszolgálati alkalmazottak és professzionális emberek, akiknek átképzése az angol nyelvre csak hosszadalmas erőfeszítéssel volt lehetséges.

Dr. Török Bélának gyermekei magyar nyelvre oktatása, és az első áldozásra való előkészítése is feladatult jutott, miután az állami iskolákban nincs hitoktatás. Nem csak tanító, de tanuló is lett, mert készült a számvizsgálói (*accountant*) szakképzés elnyerésére. A kereskedelmi és részvénytársasági jog el-sajátítása viszonylag könnyen ment számára, mert a magyar kereskedelmi jog is nemzetközi jellegű. Nehezebb volt az adóügyi rész. Köztudott, mindenki igyekszik a legkevesebb adót fizetni, s ennek eléréséhez az adófizetőt képviselő számvizsgálónak alapos jártasság kell eligazodni a jogszakaszok és jogszabályok labirintusában.

1956 érdekes változásokat hozott. Háztulajdon-társuk, Börzsönyiek üzleti vállalkozásába kezdtek, így sikerült részüket megvásárolni, s az egész házat birtokba venni. Így a fiúk is beköltözhetek a házba, és a garázst sikerült kiadni egy kezdő házaspárnak, akik arra spóroltak, hogy néhány év múlva saját házukba költözhessenek. A fiúkat sikerült a parramattai Marist Brothers katolikus intézetbe íratni.

Ausztrália készült a melbourni olimpiára, s az újságok csak ezzel az eseménnyel foglalkoztak. A világpolitika, a szuezi krízis is háttérbe szorult. Magyarországon viszont kitört a forradalom a kommunista zsarnokság ellen. Ez váratlanul érte, de nem lepte meg, hogy szülővárosa Szeged egyetemistái kiléptek a kommunista diákszövetségből. 1919-ben is innen indult a nemzeti ellenforradalom. Budapesten is tüntettek a Bem szobor előtt, és deklarálták 12 pontos követelésüket. Aztán eldördültek a sortűzek, jött az orosz katonai intervenció, a szabadságharc, s annak vérbefojtása az orosz tankok ágyútűzében. Az októberi események óta, magyarnak lenni dicsőség lett. Melbournben az olimpia vízipóló bajnokság magyar-orosz mérkőzésén is „véres csata” folyt.

A hazulról érkező levelek közül, Édesanyja levele volt a legbátrabb hangú. Írt arról, hogy a győzelmes napokban miképpen indult meg a kommunista kollaborációval terheltek menekülése nyugatra a felelőségre vonás elől, és említette, hogy a megnyílt börtönökből nemcsak a politikai foglyok szabadultak. Jó lesz vigyázni, hogy kit fogad be az emigráció a menekültek közül.

1957-ben sikeresen abszolválta utolsó vizsgáit, és ezáltal hivatásos könyvszakértő lett. Egy nagy könyvelő cégnél kapott állást. Emellett igyekezett kiépíteni a könyvelésben magángyakorlatát is. Bekapcsolódott az újonnan érkezett fiatalok révén alakult Budapest futballcsapat tevékenységébe. Úgy gondolta, hogy talán a sporton keresztül nyílik lehetőség a magyarság egységesítésére. Ez részben sikerült is, mert sok örömet és dicsőséget hoztak a magyar futballisták a sydneyi társadalom számára. Kísérlet történt

az első *Ausztrál-Magyar Társaság* megalakítására is, az 1939-ben, az 1949-ben és az újonnan jöttek bevonásával, de ez nem sikerült. Túl nagy volt a politikai és eszményi különbség az évjáratok képviselői között.

A hatvanas évekbe fordulva a fiúk mind leéretté születtek. Az idősebbik, Maxi, az egyik ismert Chartered Accountant céghez került auditornak. Béla és András pedig, apjuk után, a jogi pályát választották úgy, hogy állásba helyezkedtek a Telekkönyvi Hivatalban ill. a DMR-nál, és esti tanfolyamokon végezték egyetemi tanulmányaikat. A család – miután már mind az öten fizetett állásba kerültek – házcserével Guilfordból a város központjához közelebb, Burwoodba költözött egy szebb tégla-házba.

Ekkor érkeztek a hírek hazulról, hogy felesége szülei és az ő édesanyja egymás után, megöregedésük folytán, elhagyták a földi életet. Lelki üdvükért szentmisék bemutatásával tudtak csak tőlük búcsúzni.

1964-ben lepte meg a munkaadót, hogy 50 évesen, megkísérli jogi képesítését is megszerezni. Az esti tanfolyamokon vizsgázóknak ez rendszerint 6-8 évet vett igénybe, de számára az anyag abszolválása két és fél év alatt megtörtént, és 1966-ban a *Barrister at Law* címet is felvehette. 1967-ben felmondta állását annál a könyvelő cégnél ahol tíz évig szolgált, és világméretű útra indult feleségével, aki ellátogatott Magyarországra is rokoni látogatásra. Ebből ő kimaradt, mert nem bízott a Kádár-rendszerben. Számos régi baráttal és ismerőssel vették fel a kapcsolatot Európában és Amerikában. Ennek részeként utoljára találkozott néhány heti együtt-létre a Magyarországról kihozott 86 éves édesapjával Dobrovnikban.

Visszatérve Ausztráliába üzleti és professzionista vállalkozásba kezdett. Számvizsgálói és könyvszakértői magánvállalkozása mellett egy fibró- és faházakat alumíniumlemezekkel borító cég tevékenységébe is bekapcsolódott, ami társas viszonyt eredményezett, majd később egy ügyvédi irodához kapcsolódva fejtett ki jól jövedelmező tevékenységet.

Ezekben az években alakult meg a *Sydney Magyar Kaszinó* a férfiak klubszerű élete szórakoztatására. Így aztán havonta összejöttek egy vendéglőben és vacsorázva, borozgatás közben megvitták a világ eseményeit, időnként egy-egy fejtágitó előadással. Később ezek az összejövetelek már a *Magyar Házban* folytatódtak. Ekkor vetette fel a Vöröskínából áttelepedett misszionárius lelkigondozó, *Forró Ferenc* jezsuita atya, hogy gondolni kellene öregségükre is, és propagálni kezdte a magyar öregotthon és temető létrehozása tervét. A magyar közösség támogatásával mindkettő megvalósult. Blacktown mellett a *Szent Erzsébet Öregotthon* és a Rookwood-i temetőben egy magyar parcella, ahová később a *Hősök Keresztje* is megépült (az 56-os szabadságharcos szervezet támogatásával). Ezeknek a közösségi elgondolásoknak megvalósításában Dr. Török Béla is kivette részét.

Egyre inkább bekapcsolódott a magyar közösségi életbe. 1969-ben Szent István születése milléniuma alkalmával őt kértük fel nagy királyunk országalapító munkásságát bemutató szabadegyetemi előadás-sorozat megszervezésére.

1970-ben, a trianoni szerződés 50. évfordulóján a NSW-i Magyar Szövetség lépéseket tett, hogy ez alkalomból is felhívja Ausztrália politikusainak figyelmét a Magyarországra kényszerített abnormális békeszerződésre, aminek az lett a következménye, hogy a revizionista hatalmak oldalán sodródtunk be a második világháborúba. A nagygyűlésre meghívást kapott több tucat ausztrál politikus, és a rendezőség részéről őt kértük fel, hogy angol nyelven ismertesse előttük a magyar tragédiát. Az eseményről megjelent egy füzet is, amiben helyet kapott kitűnő beszéde.

1972-ben írta meg „*Teleki Pál tragédiája*” című tanulmányát, amivel több emigrációban megjelenő lap foglalkozott, még évek múltán is, sőt még a *Széchenyi Könyvtárból* is bekérték munkáját. 1974-ben jelent meg a „*Török hódoltság*, német uralom, orosz megszállás” című könyve saját kiadásában a *New Life Printery* nyomtatásában. Ebben az évben látogatott *Mindszenty József* hercegprímás is Ausztráliába, és kapott a könyvből egy ajándék példányt. Amikor kihallgatáson fogadta a hercegprímás, világossá vált előtte, hogy átolvasta egészében a könyvet. Megkritizálta azokat a részeket, amelyben Rajk Lászlóval foglalkozott. Kiemelte, hogy Rajk László belügyminiszter volt egyike azoknak, akik az egyházi iskolák megsemmisítésére irányuló hadjáratot vezették.

1975 az ügyvédi irodájuk életében fordulópont jelentett. Béla fia aki szintén solicitor lett, a szükséges varakozási idő elteltével társas viszonyba léphetett apjával.

1979-ben egy újabb könyvet jelentetett meg, ezúttal angol nyelven: „*Hungary and Europe*”. Ebben kifejtette, hogy az orosz megszállás végét abban a politikai fejlődésben látja, amelyik az európai egység kialakulásában indult meg (Helsinki Zárónyilatkozat), ezért könyvének vezérfonala arra irányult, hogy kimutassa Magyarország és Európa szoros egységét a keresztény nyugati civilizáció részeként. A 224 oldalas könyvet a *Hungaria Publishing Company* jegyezte, a *New Life Printery* nyomtatta, és terjesztését az MHBK karolta fel.

További tanulmányai: „*A magyar közjog múltja és jövője*” (1992); „*A magyar királyság múltja és jövője*” (2000) az *Ausztráliai Magyar Szent Korona Társaság* kiadása; „*Új világrend a XXI. században magyar szemmel*” a *Magyar Történelmi Társulat* kiadása, és idén Magyarországon megjelent „*A XX. század sodrában*” című életrajza, ami világnézetét és életfilozófiáját mutatja be.

Dr. Török Béla polihistoron keresztül ismerhetjük meg a múlt század hazaszerető, keresztényi elkötelezettségű ember típusát, akit példaképpül tudunk állítani a magyar jövő építő családok elé, a kötelesség és felelősség vállalására, kitartásra a kitűzött célok maradéktalan teljesítésére.

Kardos Béla

Csaba Gábor üzenete mindannyiunknak

Tisztelt Főszerkesztő úr, kedves Bándi bátyám!

Köszönöm szépen, hogy változatlanul megosztod velem írásaidat, amelyeket idehaza is szívesen olvasok. Ezek abban is segítségemre vannak, hogy lélekben közelebb tudjak maradni Ausztráliához. Mint többektől örömmel hallom, változatlanul jó egészségnek örvendsz. Kívánom, hogy ez még nagyon hosszú ideig így maradjon, és még sokáig legyen erőd mostani fontos küldetésed, a Magyar Élet szerkesztésének folytatásához.

Immár több mint egy évet töltöttünk itthon azóta, hogy befejeztük ausztráliai-új-zélandi munkánkat. Két kislányunk és feleségem, Edit jól teljesítettek a visszailezkedés feladatát, s így aztán derűs, vidám családi kör fogad, amikor esténként a Külügyminisztériumból hazatérek otthonomba. Mint talán tudod, tavaly augusztus óta az Amerikai Főosztályt vezetem a minisztériumban, ami Magyarország harmadik országához fűződő kapcsolatát

Posta

foglalja magában. Rengeteg munkánk van, hiszen észak-amerikai kapcsolataink hagyományosan nagyon szorosak és tartalmasak, miközben az elmúlt év részben a Latin-Amerika felé való magyar külpolitikai nyitás jegyében is telt. Ideje is újra nagyobb figyelmet fordítanunk Amerika spanyolul és portugálul beszélő országaira, hiszen korábban virágzó kapcsolatainkról a fontosabb feladatok (a rendszerváltoztatás óriási kihívása, térségbeli ügyeink, az euroatlanti integráció célja és egyéb sürgősebb kérdések) az elmúlt két évtizedben elterelték a figyelmet, és a térség hátterbe szorult a magyar külpolitikában. Mostanra azonban az elmúlt évek globális és európai válságaiból levont következtetések, valamint Latin-Amerika látványos emelkedése következtében világossá vált a felismerés, hogy új lendületet és tartalmat kell adnunk ennek a kapcsolatrendszernek, a gyakran „keleti nyitásnak” nevezett magyar külpolitikai erőfeszítésnek rendelkeznie kell

egy délnyugati dimenzióval is. Az első eredmények sorában említendő, hogy a brazíliai városi magyar nagykövetség részésként tavaly október óta újból működik konzuli és külgazdasági iroda Sao Paulóban, és idén tavasszal egy nagyon sikeres Magyarország-Latin-Amerika Fórumot rendeztünk Budapesten. A nagyobb figyelem és a kapcsolatépítés jegyében az elmúlt év folyamán kétszer is Dél-Amerikába látogattam, ahol több helyi magyar szervezet képviselőivel is találkoztam (Sao Paulóban, Buenos Airesben és Santiagóban). Azt négy év saját tapasztalatából jól tudtam, milyen élénk és szép a magyar élet Ausztráliában és Új-Zélandon, s most nagy élmény volt látni, milyen életerős, jó magyar közösségek élnek és működnek a világ egy másik távoli földrajzi pontján, Dél-Amerikában is. Szándékosan használtam a „földrajzi” jelzőt, hiszen a szívekben ott sem létezik távolság az óhaza és a választott ország között. Nagy örömmel fedeztem fel a magyar élet nyomait az ecuadori Quitóban (elég csak az ottani népművészet ápolásában fogalomra vált Olga Fisch Múzeumra utalnunk) és Peruban is, s nagy öröm volt találkozni Santiago viszonylag kicsi, ám a magyar élet fenntartása iránt annál elkötelezettebb magyar közösségének vezetőivel. Mindannyian jól tudjuk, milyen erős képvisel Argentína és Brazília nagy létszámú, a két ország gazdasági, kulturális és tudományos életéhez értékes hozzájárulásokat tevő magyar közössége. A Buenos Aires-i Hungaria Klub és a magyar kultúra megőrzésében és terjesztésében komoly küldetést betöltő Mindszentynum, illetve a nagy presztízsnak örvendő Sao Pauló-i Szent Imre Kollégium és az ottani magyar klub mind-mind pótolhatatlan szerepet játszanak a magyarság identitásának megőrzése érdekében kifejtett erőfeszítésekben.

Bár hazaköltözésünkkel a helyszín változott, a feladat — amint a fentiekben kiténik — sok tekintetben a régi és változatlanul témérdek. Amennyire lehet, változatlanul figyelemmel követjük az ausztráliai és új-zélandi magyar életet, s örömmel látjuk tartalmas programjait és eredményeit. Szeretettel gondolunk Ausztráliában és Új-Zélandon élő kedves barátainkra és jó ismerőseinkre. Mindig öröm, ha Felőletek hallhatunk. Kérlek, a jövőben is gondold rám, amikor írásaidat elküldöd barátainknak és olvasóidnak.

Minden jót kívánok Neked és Mindannyiótoknak Sydneyben, Melbourneben és a többi magyar központban!

Baráti köszöntéssel:

Gábor

Kedves Eszter!

Húsz évvel ezelőtt egy csodaszép őszi napon látogattam meg Bécsből a kedves Gerti néni az ő drága barátaival. Néztük az akkor még romos kolostort és elhatároztuk, hogy a kommunizmus által csontra rágott falakat felújítjuk, és benne a szegénysorú gyerekeknek egy kollégiumot hozunk létre. Ők akkor bizalommal adtak egy összeget és elkezdődött a munka. Igen, akkor a kedves nyugati testvéreink elültettek egy kis magot melyet sokan, te is meg a családod, barátaink szeretettel, jószággal öntöztetek és így a kis mag szárba szökellt és nagy fává terebélyesedett. A szeretet e nagy fájának ágain ezidáig közel ötezer bajban lévő kis lélek rakott fészket hosszabb, rövidebb időre. Most jelenleg is a 65 házunkban több mint 2300 lélek fordul hozzánk bizalommal reményért, jó szóért, ételért, ruháért, tanszerért.

Bár első naptól benne voltam a szeretetnek és az összefogásnak e nagy mű-

vében, mégis számomra is csoda, hogy itt Kelet-Európában hol sajnos minden homokra épül, az isteni gondviselés képes egy ilyen szép dolgot létrehozni, és fenntartani! Szívemben hatalmas hála van Isten iránt és irántatok, kik bizalommal segítettek az elejétől fogva.

Isten anyja Mária nevében indultunk el, ő a dévai gyermekvédelmi otthonunk patrónusa, ezért most október 7.-kén szeretnénk Nagyasszonyunk tiszteletére egy szentmiseáldozatban hálát adni mindazért a sok jóért, szeretetért, mit Isten drága gyermekei a Szent Ferenc Alapítvány által tettek az elmúlt húsz évben.

Amennyiben nem tudtok eljönni hozzánk ezen a szép napon, kérünk, hogy otthonotokban emlékezzetek meg az életért vállalt szövetségünkről egy imádságban, ígérjük, hogy ezt mi is megtesszük. Szeretnénk benneteket is a „GYERMEKEK IGAZ BARÁTAI” címmel kitüntetni, és ennek a kitüntetésnek a diplomáját rövidesen elküldjük nektek is. A rendezvényt élőben megnézhetitek a www.magnificat.ro honlapunkon, 2012 október 7-én 12.00 kezdettel és így ti is bekapcsolódhattok a hálaadásunkba!

Kisebbségi szeretettel,

Csaba t.

Most volt 20 éve, hogy Csaba testvér a dévai Kolostorról leverte a lakatot és ezzel letette az Alapítvány alapjait.

Kedves Támogatóink!

Nekem nagy meglepetés volt Csaba tv levele és megdöbbenés is számomra. Hálásan köszönöm neki. Az biztos nagyon sok erő és energia megy az alapítvány ügyei intézésére, de az is biztos nem nehéz egy olyan embertől mint Ő ihletet kapni. Külön szívből köszönöm imáit, buzdítását az elmúlt néhány hónapban. Csaba testvér Isten áldjon meg érte sokszorosan.

Az is biztos mind ez nem lehetne megvalósítható a támogatóink segítségével és örömmel tölt el, hogy más nemzetiségűek is bekapcsolódnak és néha a segítség váratlanul, eddig ismeretlen helyekről érkezik. Október 28-án indulok vissza a Kárpátmedencébe ez már az 5. évem lesz, de haza megyek. Közel 3 hónapot szeretnék Erdélyben eltölteni.

Távol létemben az email címen lesztek elérhető és ha nagyobb összeg jön össze lányom fogja átutalni. Szeretnék köszönetet mondani az eddig befizetett pénz után Isten áldja meg a jótevőinket.

Az utolsó közlemény óta a következő adományok érkeztek: S.I. 2x, Kiss Olga (keresztstülő) 2x, N.N., Katona Géza, Dobozi István Aselaide-i gyűjtésekből, Viszneki István adomány, Káldy Gabriella két gyermek keresztstülője, Gerecs István és Bridget két gyermek keresztstülői, Hase Zsuzsa (keresztstülő), A melbourne holland közösség egy katolikus ága „Saint Willibrord's Care Inc.”, Dr Major András (USA.) Viszneki István az első egyetemista diák keresztstülője.

Még annyit szeretnék mint érdekességet megemlíteni, a hollandok egy meglepően nagy adományt adtak amiből Csaba tv egy mezőgazdasági és állattenyésztéssel összekapcsolt házat szeretne létre hozni ahol azok a fiatalok akik nem akarnak tovább tanulni, de ilyen háttérrel jönnek olyan képesítést nyerjenek ahol paragon heverő családi földeket tudnának termő földé változtatni, mert amilyen nehéz a megélhetés Erdélyben a kikerülő fiataloknak ön ellátónak kell, hogy legyenek.

A keresztstülői programot kiterjesztettük érettségiző diákok támogatására is, hálás köszönet az első ilyen kereszt-

stülőnek, aki a diákot majd az egyetemi tanulmányai alatt is támogatni fogja. Akit ez a támogatás érdekelne kérem hívjon az esti órákban, bővebb felvilágosításért. (02-99066886)

A sydneyi egyetem média részlege akarja terjeszteni a munkát a fogorvos-tan hallgatók eddigi tapasztalatai alapján, egy nagyobb közösség elérésével újságokon keresztül, most már „csak agolra kell fordítani az anyagot.” Tehát Isten segítségével még ilyen távolból is tudunk, újabb irányba is elindulni. Aki része akar ennek a nagy családnak lenni, mindig szívesen van látva.

Tehát szeretném köszönetemet megismételni „régis és új”, támogatóinknak.

A számla számunk és elérhetőség nem változott- bank számla részleteink.

DR ESZTER KALOTAY ATF BOJTE CSABA ofm

NAB BSB no 082-254 a/c no 82-107-0989 (Lane Cove Branch NSW) címem 10 King William Street, Greenwich, NSW 2065

email: drekalotay@gmail.com

telefon 02 99066886

mobile Ausztráliában 61-4-21528-634

Hálás köszönettel és szeretettel:

Dr Kalotay Eszter.

Tisztelt Szerkesztőség!

Családunk félig magyar, félig ausztrál, mivel férjem Melbourne mellől, Castlemainból került magyarországra 5 éve. Kislányunk is multikulturális környezetben nő fel. Ezért is tartjuk szívügyünknek ezt a mostani versenyt. Szeretném figyelmükbe ajánlani most induló programunkat.

Cégünk, a Hebe Kft. 8 éve szervez Magyarországon levelező versenyeket általános és középiskolai diákoknak angol, német, magyar nyelv és irodalom, földrajz és történelem tantárgyakból. Évente több mint tízezer diák méri össze tudását.

Az idén egy különleges versenyt indítunk útjára, amelynek célja egy játékban egyesíteni a világ magyar gyerekeit. Szeretnénk hozzájárulni ahhoz, hogy a külföldön élő magyar származású gyerekek ápolják magyar gyökereiket, megismerjék a magyar történelem, kultúra és nemzeti hagyományok értékeit, vagy elmélyítsék tudásukat ezeken a területeken, mellette pedig egy szórakoztató és izgalmas versenyben vegyenek részt, és megismerjék egymást. Versenyünket magyar és angol nyelven is elindítjuk. Kérjük, tekintse meg új versenyünk honlapját: www.magarygyerek.com.

2012. novemberében induló versenyünkre elindult a nevezés. Most vesszük fel azokkal a magyar intézményekkel, szervezetekkel is a kapcsolatot, akiken keresztül eljuthatunk azokhoz a 10-18 éves magyar származású gyerekek szüleikhez, akik szeretnék benevezni versenyünkre gyermekeiket.

Kérjük, továbbítsa levelünket vagy versenyünk honlapjának elérhetőségét (www.magarygyerek.com) külföldön élő magyar családoknak. Honlapunkon bővebb tájékoztatást találunk versenyünkről angol nyelven is, mintafeladatokat olvashatnak, és letölthetik a nevezési lapokat is.

Előre is köszönjük segítségét.

Üdvözlettel,

Kraulis Mónika
ügyvezető
Hebe Kft.

www.magarygyerek.com
www.levelezoversenyek.hu

Üzenet a vérben magasztosult napokból — 1956

*Ifjúság, ma rád tekint rajongva
lásd minden honfitárs,
és benned remél!*

*Győzőnd kell, mert szívünk
mind dobogja már
hősi harcokban az igazság kél!*

*Reszket már aki hazudott,
mind remeg aki elnyomott.
Ránk köszöntött ím
a szadaság drága hajnala.*

*Rajta hát, ne félj!
A nép melletted áll,
s bizva várja a szabad jövőt!*

*Küzdj velünk!
ha még sokan el is veszünk,
harcunk újra kél,
s az igazság győző!*

E sorokat olvastam akkor, ott, Budapest falain és kirakatablakain. A forradalmi események tették e gondolatokat egy ismeretlen magyar tollára.

Ezredéves történelme alatt sokszor jutott igazságtalan és keserű sors a magyarnak. A kemény munka és a nehézségek áradata nem törte meg a magyart, de függetlensége és szabadsága nélkül nem élhetett! E kettőért folyó küzdelem szinte kitölti történetét. Tatár, török, osztrák, német orosz beavatkozását és elnyomását szenvedte sokáig a nemzet. Segítségét, megértést nem sokat kapott a magyar. Mindig egyedül harcolt az igazságért. Mígis, talán egy nemzet sem tett annyit a szabadság és igazság eszméjéért, mint a magyar. Ahhoz, hogy ezt a történelmi leckét megértse a fülét betömő nyugati társadalom, nagyon sok magyar vérnek kellett ömlenie.

A világ dermedten, mozdulatlan kézzel nézte a küzdelmet most is, még ha szíve velünk is érzett.

*„Keleten fölkel a hirtelen egy ország,
a széles Duna, a pusztá, a hegység
visszhangozták az ifjúság szavát,
a pompását, mely nem félt a
haláltól.”*

– írta egy jugoszláv költő.

A világ olykor bűnösnek érezte magát tétlensége miatt:

*„A holt szabadság gyanta-ágya
mellett
állunk szegyenbe fagyva.”
„Viaszszín arcú, félig szinte gyermek,
mindentől elhagyatva”
– mondta egy norvég költő.*

Forradalmunk költői visszhangra talált világszerte: svéd és norvég, dán és finn, német és osztrák, angol és holland, belga és olasz költők, Amerika, Kanada, Dél-Amerika, Ausztrália, Ázsia, Afrika költői szebbnél-szebb gondolatokat vetettek papírra 1956 emlékére. A kicsi ország nagy-nagy bátorsága csodálatot, reményt, gyászt lopott a szívekbe.

*„Ha elfelejtjük Magyarországot,
marad-e jogunk élni,
s ki fog küzdeni majd
éppen miértünk?,”*

*„Soha nem halt meg még
álom ily kínzó halállal.
– norvég költő sorai.*

*„Barát baráttal áll a barikádra,
s az emberiség mélyen meghajlik
előtted.”*

– jugoszláv költő.

*„Magyar barát, milliók sorsa
dől veled el!”*

– ukrán költő

*„Közös lelünknek lázadó keserve,
közös a múlt, mely nem is olyan
régén
a gyermekekből hősöket teremtett,
kik érettünk is meghaltak.
A világ alszik, lomha éj felettünk,
ők elesetek... mi élők csak temetünk.
Megmaradt a közös sír: örökség,
Hogy emlékezzünk rájuk fejet hajtva,
s higgyük: lelük sírhanok fölött ég,
s új hősöket ihlet majd harcra.”*

– orosz költő.

*Most végül egy svéd író idézve:
Erős vagy!*

*Tudd meg: e hangból a jövőd sarjad!
S én megnyitom, megnyitom lelkem,
úgy figyelek rád,
s már értem e percben/ te győztél!
S hogy szabadságod elnyered.
Mert:(amely így dalol) vágyat nem
lehet, és soha
nem lehet
legyőzni!*

Most azt kívánjuk szívünk mélyéből, hogy ne vesszen több magyar élet, ne folyjon több magyar vér; de a szellem, a kitartás, az igazság és a szabadság szeretete megmaradjon a magyar lelkében.

Összeállította

Drahos Mária (Sydney)

Új utak az együttműködésre

Szeptember 28-án pénteken a Melbourne-ben sikeresen működő Árpád Otthon vezetőségének küldöttsége látogatta meg a Szent Erzsébet Otthont. Szilágyi Hella (General Manager), Kövesdy Éva (titkár), valamint Nt. Dézsi Csaba, Bartha Balázs és Baranyay Ferenc vezetőségi tagok. Bejczy László várta vendégeinket a repülőtéren és Intézményünk kis autóbusszával hozta el őket az Otthonba. Ott vezetőségünk csoportja fogadta a látogatókat és barátságos eszmecsere alakult ki a két intézmény vezetői között. Az Árpád Otthon a Szt.E.O-hoz

hasonlóan, a helyi szabályoknak megfelelő vezetéssel kiváló ellátást biztosít a Melbourneben élő idős magyaroknak.

A beszélgetést közös ebéd szakította félbe az Otthon nagy ebédlőjében, majd vendégeink megtekintették az Ápoló Otthont és a Szent László szárnyat. Közben kérdések és feleletek mindkét oldal felől, az intézmény jelenét és jövőjét illetően.

A gyakorlati ellátással kapcsolatos

KRÓNIKA

kérdések bebizonyították, hogy nincs nagy különbség a két intézmény között, noha a mienk immár 46 éve fennáll. Mindkét helyen a lakók ellátásának minősége és nyugalma a fő cél.

Újra beszélgetés követte a látottakat az emeleti tanácssteremben, a bővebb vezetőségi törzs bevonásával. Ezután megtekintették a Hostel lakásokat, majd végig sétáltunk a parkban és bevezettük vendégeinket templomunkba egy rövid fohászra. Átmen-

tünk a templom melletti terembe, onnan a könyvtárba és végül a Múzeumot csodálták meg vendégeink.

Ezzel be is fejeződött a barátságos látogatás és kölcsönös meghívások és ígérek hangzottak el a látogatás visszonzására és megismérlésére. Búcsúzkodás után Bejczy László elvitte látogatóinkat a DMSZ székházát is megmutatni, majd bevitte őket, a belvárost megtekinteni. Ez a péntek esti nagy forgalom miatt lehetetlen lett, és végül is a repülőterre mentek látogatóink.

A Szent Erzsébet Otthon vezetősége nagy örömmel fogadta a Melbourne-i kollégákat, és megállapítottuk, hogy a

együttműködésben fejezték ki szándékukat és elhatározásukat egy országos magyar szervezet létrehozására. Miután ennek bejegyzése állami szinten megtörtént, a megalakuló és az elnökséget megválasztó közgyűlést szeptember 15-én tartották egyszerre két helyen, Torontóban és Vancouverben, telekommunikációs összeköttetés segítségével.

Az új szervezet a Kanadai Magyarok Országos Szövetsége (KMOSz) nevet vette fel, elfogadta alapszabályát és működési szabályzatát, meghatározta célkitűzéseit, feladatait valamint megválasztotta országos elnökségét.

A Szövetség megalakulásával sikerülhet az eddig szinte szigetként működő magyar központokból élő hálózatot létrehozni, ezáltal a kanadai magyarságot valódi nemzetrésszé kovácsolni, s bekapcsolni azt a magyar nemzet vérkeringésébe. A Szövetség egyik fő célkitűzése a nemzeti érdekek pártatlan képviselése a kanadai, magyar és a világ fórumai és közveleménye előtt.

Hisszük, hogy a Kanadai Magyarok Országos Szövetsége megalakulásával a kanadai magyarság és szervezetei az eddiginél sokkal hatékonyabban járulnak majd hozzá a történelme során sok vihart átélte magyar nemzet összefogásához, szolidaritásához és felemelkedéséhez.

Dr. Pungur József,
Toronto

Egy különleges születésnap ajándék.

Egy szívből jövő születésnap köszöntés mindig jól esik, de az még jobban, ha a velejáró ajándék egy kitüntetés. A Southport-i új Community Centre-be szolt a meghívó október másodikára, ahol Steven Ciobo MP Federal Member for Moncrieff kitüntetések adott át a hosszú éveken tevékenykedő önkénteseknek, akiket találóan „backyard heroes”-nak is nevezett. Üdvözlő szavaiban többek között megemlítette, csak Queenslandben több, mint 14 ezer önkéntes vesz részt és áldozza fel szabadidejét, hogy segítsen különböző sport és kulturális megmozdulásokon, tevékenykedjen számtalan szervezetekben és klubokban. Örömmel fedezték fel Gold Coast-i Nyugdíjas Klub egyik alapító tagjának Oláh Erzsébetnek is a nevét a meghívottak névsorába. Az elismerő oklevél átadásakor Steven Ciobo MP kiemelte, hogy Oláh Erzsébet több, mint 12 évig részt vett a klub munkájában és mellette hétről-hétre nívós felolvasásaival, szavataival szórakoztatta a klub tagságát, és azt megelőzően évekig szervezője és előadója is volt a Gold Coast- Kultúr körnek. A kitüntetés átadása után Oláh Erzsébet szerénységére jellemzően megjegyezte: nem tettem én semmi különlegeset, csak azt tettem amit a szívem diktált! *Őszinte szeretettel gratulálunk mi is Erzsébetnek a kitüntetéséhez és kívánunk neki Boldog születésnapot! Isten éltesse sokáig!*

Bozsik Tamás

két hasonló intézmény vezetősége szorosabb és kölcsönös együttműködéssel tartja ezentúl a kapcsolatot a közös cél érdekében.

(G.Gy.)

Megalakult a Kanadai Magyarok Országos Szövetsége

Kanada hatalmas kiterjedésű ország, mely négy időzónába tartozik, s melynek magyarsága az idők folyamán 315 ezerre nőtt.

Mivel a kanadai magyar szervezetek országos szintű összefogása és képviselése egyre fontosabbá vált napjainkban, ezért ez év március 3-án fiatal magyarok kezdeményezésére az Ottawai Magyar Házban 64 magyar szervezet: egyházak, magyar házak és ifjúsági szervezetek képviselői példás

Bontják a Magyar Házat

Lebontják a torontói Magyar Házat – közölte a Toronto Star. A lap tudomása szerint a St. Claire Avenue nyugati felén található Magyar Ház volt a legnagyobb, Magyarországon kívül található magyar kulturális központ, amely csaknem négy évtizeden át állt a torontói magyarság rendelkezésére. Mivel a tagdíjat is fizető magyar közösség létszáma 450-re csökkent, és a fenntartási költségek folyamatosan emelkedtek, a Kanadai Magyar Kulturális Központ tavaly úgy döntött, hogy eladja az épületet. A tavalyi év januárjában 5,7 millió kanadai dollárért meghirdetett ingatlant 2011 decemberében vásárolta meg az Urbancorp társasházépítő vállalat. Miközben a torontói magyarok már keresik az új központ befogadására alkalmas ingatlant, az Urbancorp bejelentette, hogy a következő két-három hét folyamán lebontják a Magyar Házat.

Steve Ciobo MP. Oláh Erzsébet, Rumincik Zsuzsa, cap. Somogyi Sándor és Nuspán Eszter

Hőseink előtt tisztelegve jelentjük meg A Magyar Hősök Emlékünnepe alkalmából A VITÉZI REND MAGYAR ÖRÖKSÉG A VITÉZI REND TÖRTÉNETE

1920 — 2010

című kötetünket,

Dr. vitéz Bercsényi Miklós — vitéz Bősze József
szerzők munkáját.

Terjedelme: 344 oldal, mérete: 190 x 240 mm,

kötése: kék vászonkötés arany nyomással

Könyvkiadó és Nyomda

1221 Budapest, Ady Endre út 71.

Telefon: (06 1) 424 7822, (06 1) 424 7823

www.pytheas.hu — pytheas@pytheas.hu

Október 22. hétfő	Október 23. kedd	Október 24. szerda	Október 26. péntek	Okt 27. szombat	Okt 28. vasárnap	
A műsoridőt magyarországi időzónában adjuk						
00:00 Aranyfészek 00:50 Klubszoba 01:45 NB1-es labdarúgó-mérkőzés OTP Bank Liga 03:25 Dandin György, vagy a megcsúfolt férj (1955) Magyar játékfilm Rendezte: Várkonyi Zoltán. Szereplők: Kállay Ferenc, Kibédi Ervin, Mészáros Ági, Pécsi Sándor, Sulyok Mária, Szirtes Ádám, Uray Tivadar. 05:00 A templomos lovagok kincse 05:25 Közbeszéd 05:55 Rendhagyó történelemóra: Az 1956-os forradalom hatása Erdélyben 06:35 Magyar első 06:55 Ma reggel 09:00 Kárpát expressz 09:25 Kultikon 09:45 Gazdakör 09:55 Legendás konyhák 10:25 A rejtélyes XX. század - Kun Miklós műsora Boleslaw Bierut és kora 11:00 Kisváros: Titok és megoldás. Magyar sorozat 11:35 Tőf-tőf elefánt 11:40 Hol volt, hol nem volt 12:00 Déli harangszó 12:00 Híradó - Déli 12:10 Gazdakör 12:25 Térkép 13:00 Kívánságkosár 15:00 A templomos lovagok kincse 15:25 Ízörzök 16:00 Sírjaik hol domborulnak 16:25 Múlt-kor 16:55 Kultikon 17:10 Itália és 1956 17:50 Bűnük: magyarok voltak - 1956 Kárpátján 18:30 Arcélek - Bogár Károly cserkésztsízt 18:45 MESE 19:00 Híradó 19:25 Dunasport 19:30 Közbeszéd 20:00 Székely Ifjak Társasága 56. 1956-ban, a háromszéki Sepsiszentgyörgyön néhány gyerek indiánosdi helyett társaságot szervez, vérszerződést köt, fegyverraktárt ás a vártemplom alá, hogy a terjedő forradalmat felkészülve várhassa. 20:55 A nap vendége: Melocco Miklós szobrász 21:15 Duna World News - angol nyelvű hírosszefoglaló 21:15 Dunasport 21:25 Magyar első: Az első magyar nyomda 21:40 Hagyaték 22:10 Lamantin Jazz Fesztivál: Creative Art Trio 23:00 Híradó 23:30 Sport 23:35 Aranyban álmódó (Ungvári Mihály) A román határ mentén elterülő kistélepedésen, Kötgyánon élő festőművész három évtizede járja Erdély falvait és városait. Az ottani faszindelyes templomokról, házakról és tájakról belevesződött álmokat és emléképeket erdélyi motívumokkal ékesített faragott szélű ikonokon, elsősorban hordódongákra örökíti meg azóta is. A róla készült portréfilm színes alkotópályájának egészéről igyekszik képet adni	00:00 Himnusz 00:05 Kívánságkosár 01:55 Duna World News - angol nyelvű hírosszefoglaló 02:00 Térkép 02:30 Petőfi 6/5.: Egy gondolat bánt engemet... Magyar tévéfilmsorozat 03:30 Híradó 04:00 Sport 04:05 Kisváros: Titok és megoldás. Magyar sorozat 04:40 Duna World News - angol nyelvű hírosszefoglaló 05:00 „Ha a mi fényünk nem lobogna...” - Nándorfehérvár 1456 - Budapest 1956. Kapisztrán János a magyar történelem hőse, és a katolikus egyház szentje. Amikor október 23-án halálának évfordulóját ünneplik a hívők, akkor szülővárosában, Capestranóban a nándorfehérvári diadalról és az 1956-os magyar forradalomról is megemlékeznek. 05:30 Közbeszéd 06:00 Rendhagyó történelemóra: 1956 Kárpátján 06:55 Ma reggel 09:00 1956 - Ünneplés szászlofelvonás 09:30 Kárpát expressz 10:00 Kultikon 10:15 Gazdakör 10:25 Magyar első 10:45 Hagyaték 11:10 Duna World News - angol nyelvű hírosszefoglaló 11:15 Itália és 1956. Magyar dokumentumfilm 12:00 Déli harangszó 12:00 Híradó - Déli 12:15 Gazdakör 12:25 Térkép 13:00 Kívánságkosár 15:00 „A remény hullámhosszán...” - a Magyar Rádió ostroma 1956 16:00 És félt a párt...Keletnémet szolidaritás a forradalommal 16:40 Kultikon 17:00 Magyar történelmi arcképcsarnok: Nagy Imre (1896-1958) 17:15 MESE 17:25 Itt Moszkva, Moszkva beszél... 17:55 Az utca másik oldalán 19:00 Híradó 19:25 Dunasport 19:30 Közbeszéd 20:00 „Népek Krisztusa, Magyarország” 1956 4/1.: Megszállás és diktatúra. A film Magyarország utolsó hatvanéves évének történelmi folyamatában mutatja be az 1956-s forradalom és szabadságharc előzményeit, eseményeit, leveretését és példátlan megtorlását, valamint a magyar sors és életútra gyakorolt, máig tartó hatását. 21:00 A nap vendége: Beer Miklós püspök 21:15 Duna World News - angol nyelvű hírosszefoglaló 21:15 Dunasport 21:25 Határtalanul magyar. 21:50 Négy szellem 23:00 Híradó 23:30 Sport 23:35 A forradalom Rómából nézve - Beszélgetés Giulio Andreotti örökös szenátorral, Olaszország nyugalmazott többszörös miniszterelnökével.	00:00 Himnusz 00:00 Kívánságkosár 01:55 Duna World News - angol nyelvű hírosszefoglaló 02:00 1956 - stúdióműsor 03:35 Híradó 04:05 Sport 04:15 Október hazalátogat 04:40 Duna World News - angol nyelvű hírosszefoglaló 05:00 A templomos lovagok kincse - magyar tévéfilmsorozat 05:25 Közbeszéd 05:55 Ma reggel 08:00 M1 Híradó 08:15 Kárpát expressz 08:40 Kultikon 09:00 Gazdakör 09:10 Társbérletben a tárgyakkal 09:35 Magyar első: Az első magyar lóverseny 09:55 A hit kérdéséről ma. Neves egyházi és közéleti személyiségek vallanak Istenről, a kereszténységről és arról, hogy ők miért léptek a hit felé vezető útra. 10:25 Határtalanul magyar. Művészeti, tudományos magazinműsor 10:55 Duna World News - angol nyelvű hírosszefoglaló 11:00 Kisváros: Rabszolgatartók. Magyar sorozat 11:35 Tőf-tőf elefánt 11:40 Hol volt, hol nem volt 12:00 Déli harangszó 12:10 Gazdakör 12:25 Térkép 13:00 Kívánságkosár 15:00 A templomos lovagok kincse - magyar tévéfilmsorozat 15:25 Talentum: Gérecz Attila 15:55 Mindenből egy van: A látogató, A kölcsön 16:50 Kultikon 17:05 MESE 17:15 Egyszer volt, hol nem volt... 17:30 Család-barát 18:30 Isten kezében. Az utolsó rajz. A sokat szenvedett embereknek és a természetnek állít emléket Makovecz Imre terve alapján Devecserben megépülő ökumenikus kápolna, 22 magyar állami erdőgazdaság adományából. Az organikus építészeti stílusjegyeit viselő emlékkápolna a mester utolsó terve volt, Makovecz Imre közvetlenül a halála előtt rajzolta meg. 19:00 Híradó 19:25 Dunasport 19:30 Közbeszéd 20:00 Krónika - A 2. magyar hadsereg a Donnánál 25/4.: Felvonulás: 1942 május - július. Magyar dokumentumfilm-sorozat. A sorozat teljes egészében most kerül először levetítésre a mellyel a szomorú események 70. évfordulójára emlékezünk 21:15 Duna World News - angol nyelvű hírosszefoglaló 21:15 Dunasport 21:25 Hazajáró 21:50 Hogy volt? 23:00 Híradó 23:30 Sport 23:30 Az ESTE	 Okt 25. csütörtök	00:05 Himnusz 00:05 Kívánságkosár 02:00 Duna World News - angol nyelvű hírosszefoglaló 02:00 Térkép 02:30 Égető Eszter 6/5.: Tanyai internátus. Magyar tévéfilmsorozat. Rendezte: Hintsch György. Szereplők: Inna Csuričkova (Égető Eszter), Mensáros László, Agárdy Gábor, Blaskó Péter, Borbáth Otília, Csuzi Kati, Felkai Eszter, Gelley Kornél, Kun Vilmos, Mácsai Pál 03:35 Híradó 04:05 Kisváros: Három szorítás. Magyar sorozat 04:40 Duna World News - angol nyelvű hírosszefoglaló 05:00 A templomos lovagok kincse - magyar tévéfilmsorozat 05:25 Közbeszéd 05:55 Ma reggel 08:00 M1 Híradó 08:15 Kárpát expressz 08:40 Kultikon 09:00 Gazdakör 09:10 Barangolás öt kontinensen 09:35 Magyar első: Az első magyar labdarúgó-mérkőzés 09:55 Az ESTE 10:25 Hazajáró 10:55 Duna World News - angol nyelvű hírosszefoglaló 11:00 Kisváros: Három szorítás. Magyar sorozat 11:35 Tőf-tőf elefánt 11:40 Csipkerózsika 12:00 Déli harangszó 12:00 Híradó - Déli 12:15 Gazdakör 12:25 Térkép 13:00 Kívánságkosár 15:00 A templomos lovagok kincse - magyar tévéfilmsorozat 15:25 Talentum: Csoóri Sándor. Csoóri Sándor pályájáról, költészetéről, közéleti tevékenységéről vall. 15:55 Gasztroangyal 16:50 Kultikon 17:05 Magyar történelmi arcképcsarnok: Dózsa György 17:20 MESE 17:30 Család-barát 18:30 Feszty Árpád: A magyarok bejövetele. A Feszty-körkép története 18:40 A forradalom Rómából nézve - Beszélgetés Giulio Andreottival 19:00 Híradó 19:25 Dunasport 19:30 Közbeszéd 20:00 Melbourne '56 - Olimpia és forradalom. Rendezte: Demian József, Józsa Erika. Ausztráliai magyarok mondják el emlékeiket az olimpiára érkező magyar sportolókról és a magyar forradalomról. Új témaként merül fel: hogyan járult hozzá az 1956-os forradalom az ausztrál kommunista párt megszűnéséhez. A filmben megszólalnak: Bob Santamaria politológus, az ausztrál közelet népszerű alakja, dr. Varasdy Géza Melbourne-i olimpián részt vett sportoló, Heteyi Sándor az olimpia egykori magyar tolmácsa. 20:35 Vardo - világ a végeken 21:15 Duna World News - angol nyelvű hírosszefoglaló 21:15 Dunasport 21:25 Lyukasóra 21:55 100 év - Játék a színház: A Rákosi korszak színháza 22:45 A nap vendége: August Olga cukrász 23:00 Híradó 23:30 Sport 23:30 Az ESTE	00:05 Himnusz 00:05 Kívánságkosár 02:00 Térkép 02:25 Lévay Szilveszter Nemzetközi Musical Énekverseny gálaestje a Budapesti Operett Színházban 2/1. 03:30 Híradó 04:00 Sport 04:05 Kisváros: Kaland a strandon. Magyar sorozat 04:50 Duna World News - angol nyelvű hírosszefoglaló 05:00 Poén péntek 05:50 Hazajáró 06:30 Család-barát 09:00 KorTárs 09:25 Hogy volt?! Feleki Kamill Kossuth-díjas színészre, a kiváló operettkomikusra és jellemábrázoló művészre emlékezünk barátaival segítségével. Miska főpincér, a Csárdáskirálynóból, Sir Basil a Luxemburg grófjából, Glauziusz bácsi az Állami Áruház, Binder Lipót az Uramisten című filmekből és megannyi szerep, melyek sok szép felejthetetlen órát szereztek nekünk, a közönségnek. 10:20 Duna World News 10:25 Hacktion 2. évad 10. rész - Az éjszaka árnyai. Magyar tévéfilmsorozat 11:15 Tőf-tőf elefánt 12:00 Déli harangszó 12:10 Múlt-kor 12:35 Legendás konyhák 13:05 Ízörzök 13:35 Kirakat - Gellért Alpár műsora 14:05 Mindennapi hősök: Dr. Szűcs Andrea, gyermekorvos 14:30 Gazdakör 15:00 Társbérletben a tárgyakkal 15:25 Talentum (2000) Sírás után - Latinovits Zoltán. Mesél a életéről: álmaidról, mesterségéről, színházról, szerelemről, életről, halálról. Csak Latinovits Zoltán hangját halljuk, csak az ő arcát látjuk. Filmetűd arról, miért kellett idő előtt meghalnia a század egyik legnagyobb magyar színészének. 16:00 Tánccvarázs 16:50 Magyar történelmi arcképcsarnok II. Lajos (1516-1526) 17:05 MESE 17:40 Hazajáró 18:05 Négy szellem 19:00 Híradó 19:25 Dunasport 19:30 Mindenből egy van 20:25 Poén Péntek - Szálka - Avagy Bagi és Nacsa megakad a torkán 21:30 Linda 5.: Pavane „Egy infánsó halála”. 22:35 A nap vendége: Makovecz Imre építész 22:45 Verbunkok a Kárpát-medencében: Gyimes 23:00 Híradó 23:30 Sport 23:35 Himnusz 23:40 DTK - D. Tóth Kriszta show. Új szerepben tér vissza Magyarországra egyik legkedveltebb televíziós személyisége. A DTK - D. Tóth Kriszta Show a talkshow műfaját hozza vissza a képernyőre.	00:50 DUNASZÍNHÁZ: Az utolsó betyár - A Magyar Lovas Színház előadása felvételről (2012) A harminc lovast és lovas szereket felvonultató előadás parádés szerezposztással került bemutatásra. A pirotechnikai látvánnyal kiegészülő, közel százszereplős előadás maradandó élményt nyújt a nézők számára, amire Pintér Tibor rendezése a garancia. Főbb szereplők: Pintér Tibor, Janza Kata, Vadkerti Imre, Gesztesi Károly, Papadimitriu Athina, Sipos Imre, Várfi Sándor, Fehér Nóra, Szabó Dorotya, Bencze Sándor, Márkos Attila 01:40 Aranyfalca. Kálmán Imre Nemzetközi Operett-Musical Karmesterverseny. 03:00 Fölszállott a páva (selejtező) 03:55 „Dániába vet sorsunk...” . A marosvásárhelyi „Csaba királyfi” Gyorsfegyvernemi Hadapródiskola egyik huszárzásada a II. világháború során embert próbáló körülmények között vetődött - Dániába. 05:00 Hacktion 2. évad 11. rész - Összeapások. Magyar tévéfilmsorozat 05:50 Hagyaték 06:30 Család-barát magazin 09:00 Tetőtől talpig 09:25 100 év - Játék a színház. Kabaré a két világháború között 10:20 Linda 5.: Pavane „Egy infánsó halála” Magyar tévéfilmsorozat 11:25 Tőf-tőf elefánt 11:35 Andorra, a Pireneusok törpeállama. Magyar ismeretterjesztő film 12:00 Déli harangszó 12:00 Híradó - Déli 12:15 DTK - D. Tóth Kriszta show 13:25 Hogy volt?! Feleki Kamillra emlékezünk 14:20 Törzsasztal 1956 15:15 Talentum: Sass Sylvia 15:45 Átjáró 16:15 Szellem a palackból 16:45 Magyar történelmi arcképcsarnok: Szapolyai János (1526-1540) 17:00 MESE 17:30 Tőf-tőf elefánt 17:35 Fölszállott a páva (selejtező) 18:30 Erdélyországban van az én hazám... - Portré Máté Ottiliáról 19:00 Híradó 19:25 Dunasport 19:30 „És még egymillió lépés 20:20 Oslo, a tenger városa. 20:30 Gasztroangyal 21:30 Babel - Hesna és a világ 22:30 Lélek Boulevard - Barkó Judit műsora: Szabó Sipos Barnabás. Színház, film, szinkron, festészet, önismeret...és elképesztő tenni akarás. Mindez nem erőből, hanem a tehetség áldásával alázattal élve. 23:00 Híradó 23:30 Sport 23:30 Heti Hírmondó

apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések

Melbourne

HÁZTETŐFES-TŐ, magyarul beszélő háztető restaurátor Melbourneben. Reg. tetőrestaurátor. 1979 óta bizalommal fordul-

tak hozzám terracotta és betoncserepű háztulajdonosok a tető problémáikkal. A háztetőről magas víznyomással a mohát eltávolítottam (vegyszer nélkül). Figyelem, a víztízalom rám nem vonatkozik!. A tetője lehet terracotta vagy betoncserep. Színes cementtel kúpcserépeit (dudacserepeit) átcserezem, a törött cserepeket mind kicserélem vagy leragasztom. A terracotta cserepet leglazítom vagy a mohanövést gátló vegyszerrel bevonom, a betoncserep tetőjét szükség esetén az ön által választott színnel befestem és glazúrozom is. Ha a tető közötti pléh vagy rozsdás és a kémény körül is a pléh rozsdás és már folyik, ezt is mind kicserélem. Szélvihar okozta kárt a tetőn gyorsan rendezem és nyugtát adok a biztosító részére. Amennyiben garázs, veranda, carport vagy ehhez hasonló épületen tetőproblémája van, hullámvas, decking stb. szükség esetén megjavítom, kicserélem, átfestem. Használok Zinalum Colorbond anyagot. Óreg Fiberglass tetőt kicserélem új Fiberglassra vagy Laserlite-ra, hasonló anyaggal is. Szükség esetén darab vízcsatornát is kicserélek. Csatorna kitakarítást is végzek (szükséges ez tűz esetén). Padlás forgó levegőzöt is berakok a tetőbe. Bármilyen tető problémája van, bizalommal forduljon Jánoshoz. Amennyiben sürgős szolgálat kell, hívjon reggel 7-8 óra között, Melbourne 80 km-es körzetében és Geelongban is, vagy hívja magyarul-angolul a 9318-5103 vagy mobilon 0422-770-957. Ha nem jelentkezik, hagyja üzenetreggélőn az ön telefonszámát és visszahívom.

MAGYAR fogtechnikus nemcsak Gardenvale-i rendelőjében fogad ügyfeleket, de kérésre — előzetes megbeszélés szerint — saját otthonában is felkeresi. Telefon 9596-6611 (Melbourne). Kérje Izabellát.

HÁZAK, hozzáépítések, beázott tetők, stancok javítását, bejárati ajtók (fixing lock up), konyhák, fürdőszobák átalakítását vállaljuk. Hívja Józsi a 9547-2453 (Melbourne) telefonszámon.

HEARTY HUNGARIAN

Eredeti magyar ételek

levesek, főételek, egészséges magyar ételek, édességek — diós-, mákos beigli, rétes, krémes — minden nap kapható helyi fogyasztásra vagy elvitelre.

Speciális rendelések 48 órával előre!
Nytva minden nap de. 11.30-tól este 8 óráig.
156a CARLISLE St. St.Kilda
(Ferdén szemben a St.Kilda Town Hallal)
Tel: 9537-0700

Melbourne Melbourne

GRÜNER HENTESÜZLET

* Delicatessen *
227A Barkly St., St. Kilda.
Telefon/Fax: 9534-2715.
csabai, debeceni és más kolbászok, házilag készített szalámi, hazai ízek,

finom húsvok, magyar konzervek és befőttek, akácméz.

GRÜNER HENTESÜZLET

BÉBISZITTER és takarítási munkát vállalkozunk Melbourneben, magyar családnál. 40 éves tanult magyar nő vagyok. Kérem hívjon a 04 3111 5236 vagy 03 9972 5202 számon.

LÁSZLÓ NYOMOZÁS

Melbourne 0451 146-665

PAPLANT, dunyhát, párnát. ágyhuzatot legolcsóbban a készítőnél szerezheti be. Régi paplanját, párnáját kívánsága szerint újjáalakítjuk. Nagy választék importált selyembrokat, damaszt, argin, polieszter, és cotton anyagokban. Abroszok, törülközők raktáron. SCHWARCZ PAPAN, 458 Glenhantly Rd., Elsternwick. Telefon: 9523-6616 (Melbourne). Előzetes megbeszélésre vasárnap is kinyitunk.

ELADÓ INGATLANOK

1. Magyarország — Gyula

Új (2008) emeletes ház, két családnak való vagy alkalmas apartmanek. 10 szoba, 6 fürdőszoba, 2 konyha. Padlófűtés, hőszigetelt. Műanyag ablakok, redőnyvel. Az emelet butorozva. Azonnal beköltözhető. 6 perc a Gyulai fürdőhöz. Ára 370.000 euró.

2. Szerbia: — Zrenjanin

Emeletes ház 200 négyzetméter, 2009-be lett teljesen felújítva. 2 új fürdőszoba, 4 szoba, 2 konyha ebédlővel — 40 négyzetméteres nagy szoba, gőzfűtés, garázs, kert, azonnal beköltözhető. Ára 75.000 euró

Érdeklődni lehet: Hajnalka 0401 973-663 vagy Ester 0411 103-894

BUDAPESTI négy szintes családi ház eladó vagy elcserélhető hasonló értékű ausztrál ingatlanra \$750.000 értékben. 1057 m² telekkel, XVI kerület, Árpádföld nyugodt kertvárosában. Alkalmas három családi lakás kialakítására. A tágas szuterén ipari vagy üzlet helyiségre. A szomszédban edzőterem, egy utcányira általános iskola, üzletek, hűv és busz megálló. Gépjárművel három bevásárlóközpont 10 perc alatt megközelíthető, Budapest belvárosa 15 perc alatt a közelben lévő M0-as autópálya használatával.

Érdeklődni: Kövess Károly (03) 9562-2248

MAGNA CARTA TRAVEL

Lic. No. 32245

Ha utazási célja Magyarország, Európa vagy a világ bármely más része, bizalommal forduljon hozzánk. Rokonok kihozatala, autóbérlés, szállodafoglalás és egyéni, illetve csoportos utak szervezése **olcsó áron!**

Hívja Schwarcz Klárát

Telefon: (03) 9523 6981 A.H. (03) 9705 6478
Telefax: (03) 9523 0695 Mobil: 0418 108730
688 Glenhantly Road, South Caulfield, Vic 3162

Figyelem!

Keressen fel Weboldalunkun:
cs-magnacartatravel.com.au

Háztartási cikkek és személyi tárgyak Magyarországra szállítása hajóval

Hamburgon keresztül egyenesen Budapestre

- Egész konténerek hétvégi berakodása speciális áron
- Kisebb mennyiség köbméterre
- Biztosítás
- Csomagolás ládába
- Vámoltatás
- Felvétel és kézbesítés
- Raktározás

A HAZATELEPÜLÉS LEGKÉNYELMESEBB MÓDJAI

OSS World Wide Movers Pty Ltd.
36-38 Bearing Rd, Seven Hills NSW 2147
Tel.: 02 88259300 Fax.: 02 88259333

OSS World Wide Movers VIC Pty. Ltd.
30 Gaine Rd. Dandenong South VIC 3175
Tel.: 03 9799-5800 Fax: 03 9799-5888

OSS World Wide Movers QLD Pty. Ltd.
30 Anton Rd, Hemmant QLD 4174
Tel.: 07 33482500 Fax.: 07 33482522

Sydney

BUDAPEST belvárosában 2 szoba összkomfortos lakás teljes felszereléssel ausztrál-magyartól kiadó. Tel: 0011 36-6-30-877-40-30. soos.steve@yahoo.com

MAGYARORSZÁGON élő, angolul beszélő, gyermektelen, 41 éves egyedülálló, intelligens, művelt nő megismerkedne házasság céljából korban hozzáillő, nemdohányzó férfival 40-55 korig. Email: abrigitta@hotmail.com

EBÉD HÁZHOZSZÁLLÍTÁS!!! BUDAPEST CATERING

Magyar ételek, házas ízek!

Új családi vállalkozás.

Rendelje meg háromfogásos heti menüket kedvező áron. Kérje menü füzetünket telefonon.

Kiszállítás:

North Shore és Eastern Subs.

Hívja Jánost a

04-06-022-905
számon (Sydney)

Sydney

ELADÓK magyar könyvek, hang-lemezek, CD-k, DVD-k, porcelánok, kézimunkák. Hívja Pétert a 0412-248-490 számon. (Sydney)

60 ÉVEN FELÜLI jövődő szemem és társam keresem. Kedves, mosolygós, egészséges, segítőkész, szorgalmas nő vagyok. A szívemben őszintén hiszem és érzem Isten jelenlétét, ami reményt és biztonságot ad. Várom az igazi társam, akivel majd bizalomban, boldogságban és jólétben készülhetünk öreg napjainkra. Email címem:

mary.white.1954@gmail.com
Telefon: 0011-36-70-216-4297.

Fordítások, ausztrál bevándorlási és magyar honosítási kérelmek

Hajdu Gábor
(MARN: 0962683,
NAATI: 22224)

www.gaborhajdu.com.au

Mobil:
0423-893-206

VISSZÉRRE, reumára, mindenféle nyavalyára LUNA sóborszesz, gel formájában kapható Ausztráliában. Most érkezett meg a Luna termékcsalád Magyarországról. Australasia és New Zealand Distributor: Steve Csutoros, telefon 0407 683 002, E-mail: adminlunagel@bigpond.com

A Magyar Élet Kiadóhivatalának
P.O. Box 210, Caulfield, Vic. 3162

Megrendelem

A Magyar Életet ___ évre Mellékelek \$ _____-t.
Előfizetési díj egész évre (50 szám) GST-vel együtt \$ 160.—
Félévre (25 szám) GST-vel együtt \$ 80.—
Külföld egy évre: Magyarország \$ 240.- NZ \$ 220.-

A Magyar Életnek **régi** előfizetője vagyok
új előfizetője vagyok

Név _____

Cím _____

Postcode _____

A csekket **HUNGARIAN LIFE** névre kérjük kiállítani. **MONEY ORDER** átutalása esetén kérjük, ne felejtse el a postán kapott nyugtát azonnal **elküldeni** hozzánk a fenti címre. A nevet és a címet olvasható nagybetűkkel kérjük kitölteni. Címváltozás esetén szíveskedjék a régi címet is közölni.